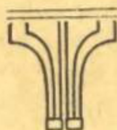
Мгр. СТЕФАН ГИН

КОДЕКС КРИМІНАЛЬНОГО ПОСТУПУВАННЯ

Мгр. СТЕФАН ГИН

КОДЕКС КРИМІНАЛЬНОГО ПОСТУПУВАННЯ

ПЕРЕКЛАД З ПОЛЬСЬКОГО

НАКЛАДОМ АВТОРА
Друковано в Перемишлі 1941 р.

Розпорядок з дня 19. березня 1928 р.

Загальні постанови.

Стаття 1. Поступування в справах каригідних дій, які належать загальним судам, відбувається в порядку постанов цього кодексу.

Стаття 2. § 1. Суд започатковує поступування на домагання управненого обвинника.

§ 2. Обвинник повинен виєднати дозвіл на переслідування означеної особи, якщо такого дозволу вимагає особлива постанова закона.

Стаття 3. Суд не започатковує поступування, а започатковане закриває (уморює) вразі смерти підсудного, задавнення або іншої обставини, яка виключає переслідування.

Стаття 4. Суд є в праві, за згодою обвинника закрити (уморити) поступування, якщо найвища кара, яка загрожує підсудному, не перевищує одного року позбавлення волі й вона мусіла б з сили закона бути поглонута карою, що її вже правосильно встановлено.

Стаття 5. В разі не піймання підсудного, або в разі його душевної хвороби поступування завішується на час перешкоди. В міру потреби належить зібрати та забезпечити докази.

Стаття 6. Про започаткування та покінчення кримінального поступування проти осіб, які є підпорядковані публічній дисциплінарній владі, а також проти вихованків наукових заведень, — повідомляється належну владу.

Стаття 7. Кримінальний суд розв'язує самостійно всі правні питання, які насуваються в русі поступування і не є в'язаний постановою іншого суду ані уряду.

Стаття 8. § 1. Державні цивільні та військові а також самоуправні влади є зобов'язані помагати судам і прокураторам.

§ 2. Зокрема поліція в ділянці переслідування виконує постанови суду та прокуратора.

§ 3. Суд або прокуратор може безпосередно звертатися до військової влади за збройною поміччю.

Стаття 9. Всі влади, покликані до участи в доходженню і переслідуванню за каригідні дії, є зобов'язані брати під увагу так обставини, які промовляють в хосен підсудного, як і проти його.

Стаття 10. Судді вирішують на основі переконання, яке опирається на свобідній оцінці доказів.

КНИГА І.

СУДИ.

РОЗДІЛ І.

Судочинство

Стаття 11. § 1. Суд з уряду вирішує про свою властивість.

§ 2. Признаючи свою невластивість, суд направляє справу кому належить.

§ 3. На рішення в предметі невластивости прислуговує зажалення.

Стаття 12. Оречення, що його видав загальний суд відносно особи, яка в даній справі не є підчинена судочинству загальних судів, є з сили закона неважне.

Стаття 13. § 1. Оречення, встановлене через суд нижчого ряду з образою постанов про річеву властивість, є з сили закона неважне; це не відноситься до оречень в справах, що для них суд вищого ряду стався властивим на основі стат. 30 § 2.

§ 2. Оречення суду вищого ряду, встановлене в межах ділання суду нижчого ряду, не є з тієї причини неважне.

Стаття 14. § 1. В випадках, передбачених стат. 12 і 13, неважність стверджує постановою суд безпосередно вищий над тим, який встановив неважне оречення.

§ 2. Оречення про неважність суд видає з власної ініціятиви або на внесення сторін.

Стаття 15. § 1. Ствердження щойно на головній розправі, що справа належить судові нижчого ряду, не зупиняє дальшого перебіґу розправи.

§ 2. Однак, якщо буде потреба відкласти розправу з іншої причини, суд може направити справу властивому судові.

Стаття 16. § 1. Городський суд розв'язує справи, за ті каригідні дії, що за їх закон передбачує кару позбавлення волі до двох років або гривну, будьто обі ці кари разом, незалежно від додаткових кар та запобіжних заходів.

§ 2. Городські суди розв'язують крім цього справи за каригідні дії, наведені в кримінальному кодексі з 1932. р.:

а) в стат. 129, 130, 131, 133, 200;

б) в стат. 160, 257, 262, § 1. і 2. 264, 267, 268, 269, якщо вартість майна не перевищує тисячу золотих.

§ 3. Городський суд не перестає бути властивим, хочби правопорушникові загрожувала з огляду на поворот до проступу, професійність або привичку більша кара, ніж та, що її передбачено в § 1, або в зазначених § 2, постановах.

Стаття 17. Городські суди не є властиві для справ, обнятих в кримінальному кодексі 1932. р. в стат. 151 § 2, 164 § 1, 215 § 2, 217 § 2, 243 § 2, і в стат. 255, якщо клевету вчинено змістом друку, а також відносно каригідних дій, що їх особливі закони направляють властивості окружних судів.

Стаття 18. Городськнй суд виконує доручені йому слідчі дії в тих справах, що їх призначено окружним судам.

Стаття 19. Окружний суд розв'язує всі справи ,які не належать іншим судам.

Стаття 20. Окружний суд розв'язує відкличні середники від оречень городських судів та зажалення на дії слідчого судді.

Стаття 21. Окружний суд розглядає відкличні середники від оречень городських судів а також зажалення на дії слідчого судді, — в складі одного судді.

Стаття 22. (скасована).

Стаття 23. В районах, в котрих настановлено окремі суди для малолітних, суд цей вирішує справи малолітних з виїмком передбачених в стат. 632 § 2, — без огляду на загальні постанови про річеву властивість суду.

Стаття 24. Апеляційний суд розпізнає відкличні середники від оречень окружних судів, якщо закон інакше не встановив і вирішує в інших випадках, зазначених цим кодексом.

Стаття 25. (неактуальна).

(Найвищий суд є касаційною інстанцією а також встановляє в інших випадках, зазначених цим кодексом).

Стаття 26. § 1. Місцево властивим є передовсім суд, що в його районі вчинено каригідну дію.

§ 2. Якщо каригідну дію вчинено в районі кількох судів, властивим є цей з поміж їх, в котрому найперше заведено поступування.

§ 3. Каригідний вчинок вважається заподіяним в тому місці, де виконано каригідну дію, будьто де наступив проступний наслідок, або де він згідно з наміром правопорушника мав наступити.

Стаття 27. § 1. Якщо в моменті започаткування поступування не можна устійнити місця вчинення каригідної дії, властивим є суд в котрого районі:

а) каригідна дія виявилася;

б) зловлено підозрілу особу;

в) підозріла особа мешкає, — в залежності від того, в котрому з тих судів найскорше започатковано поступування.

§ 2. Постанова § 1. має відповідне примінення, якщо каригідну дію, підчинену вирішенню польських судів, вчинено за кордоном.

Стаття 28 (неактуальна).

(Якщо в моменті започаткування справи не можна порядком стат. 26 і 27 устійнити властивости суду, Найвищий Суд вирішує, котрий суд має розв'язувати справу).

Стаття 29. Суд властивий для спричинця каригідної дії є рівнож властивий для помічників, підмовників та інших осіб, що їх проступні дії є у зв'язку з діланням спричинця, якщо проти їх ведеться рівночасно поступування.

Стаття 30. § 1. Якщо ту саму особу обвинувачено о кілька каригідних дій, а справи є належні до кількох судів того самого ряду, — властивим є той суд, що в його найскорше заведено поступування.

§ 2. Якщо справи є належні судам ріжного ряду, справу розглядає суд вищого ряду.

Стаття 31. § 1. Суд належний по думці стат. 29 або 30, — є в праві вилучити справу відносно даного обвинуваченого або даної каригідної дії, якщо вважа-

тиме, що її окреме розглянення причиниться до скорочення або приспішення поступування.

§ 2. Вилучена справа переходить до властивого суду в порядку загальних постанов.

Стаття 32. § 1. Якщо проти тій самій особі правосильно видано, з причини кількох каригідних вчинків, вироки в ріжних судах, а в першій інстанції розглядали справи суди того самого ряду, тоді цей суд, який висудив останній засудний вирок, видає вирок, встановлюючий з'єдинену кару.

§ 2. При з'єдиненню вироків судів ріжного ряду про з'єдинену кару вирішує окружний суд.

§ 3. (неактуальний). (Вразі збігу вироків загального і військового суду, про з'єдинену кару встановлює цей із судів, який висудив суворішу кару).

Стаття 33. § 1. Вирокуванню кримінальних польських судів не підлягають:

а) увіродостойнені в Польщі дипломатичні заступники чужих держав;
б) дипломатичний персонал заступництва;
в) члени родини осіб, зазначених під букв. а) б);
г) канцелярійний персонал заступництва;
д) служба заступників, що має горожанство тієї самої держави, що вони;
е) інші особи, які на основі законів, умов або устійнених міжнародніх звичаїв, користають з права задержавности.

§ 2. Постанова в § 1. не примінюється до польських горожан та не стоїть на перешкоді приміненню реторсії.

§ 3. З особами згаданими в § 1, суди порозуміваються за посередництвом Міністра.

Стаття 34. § 1. Суд з уряду, а також і сторони є в праві закидати місцеву невластивість суду, а то — в окружному суді до хвилі управосильнення акту обвинувачення, а в городському суді, — до закінчення судового поступування в першій інстанції.

§ 2. Пізнійше піднесення питання невластивости суду є неважне.

Стаття 35. § 1. Спори за властивість між рівнорядними судами розв'язує остаточно суд безпосередньо зверхній над тим судом, який перший започаткував спір.

§ 2. Оречення вищого суду щодо властивости зобов'язує нижчий суд, навіть, якщо цей належить до іншого району.

Стаття 36. і 37. (неактуальні).

Стаття 38. В часі спору про властивість суду, кожний зі спорячих судів є зобов'язаний виконувати в своїм обсязі ділання всякі чинности, які не терплять проволоки.

Стаття 39. Якщо більшість свідків, що їх належить покликати на розправу, мешкає поза районом суду, в котрому ведеться справа, при чому й в значній віддалі від цього ж суду, то безпосередньо зверхній суд над тим, що в його ведеться справа, може відіслати справу судові, в якого районі мешкає більшість свідків.

Стаття 40 неактуальна.

РОЗДІЛ II.

Вилучення судді.

Стаття 41. § 1. Суддя не може брати участи в веденню справи:

а) якщо справа відноситься до його безпосередньо;

б) якщо є подругом обвинника, пошкодованого, обвинуваченого або їх повновласника чи оборонця;

в) якщо є кревним або посвояченим в простій лінії без обмеження, а в бічній лінії аж до ступня між дітьми рідні осіб, зазначених під букв. б) або, якщо є зв'язаний з одною з тих осіб з титулу прийняття дитини за власну, або з титулу опіки чи кураделі;

г) якщо в цій самій справі був допитуваний як свідок чи знавець, або, якщо був свідком дії, за яку ведеться справа;

д) якщо в цій самій справі брав участь як прокуратор, оборонець, або як повновласник обвинника чи цивільного позовника;

е) якщо в цій самій справі провадив слідство;

ф якщо в нижчій інстанції брав участь у видачі заскарженого оречення;

ґ) в разі скасування вироку, якщо брав участь в його ухваленню, оскільки закон не постановляє інакше.

§ 2. Причини вилучення зобов'язують навіть тоді, коли уосновуюче їх супружество, прийняття дитини за власну, опіка або курателя минуться.

Стаття 42. § 1. Про причину вилучення суддя повідомляє належний суд і зупиняється від участи в справі, з виїмком тих дій, які не зносять проволоки.

§ 2. Кожна зі сторін може повідомити суд про причину вилучення судді.

Стаття 43. Про вилучення судді вирішує суд, що в його ведеться справа, а коли йде про городського суддю — окружний суд.

Стаття 44. Незалежно від зазначених стат. 41 причин, властивий за стат. 43 суд вилучує суддю на його власне домагання або на домагання сторони, якщо між суддею а одною зі сторін існує особисте відношення того рода, що моглоби спричинити сумніви щодо його безсторонности.

Стаття 45. § 1. Домагання сторони, щоби вилучити суддю в порядку стат. 44, належить скласти найпізніше на три дні перед речинцем, що його назначено на головну розправу.

§ 2. Якщо в городському суді, сторони повідомлено про речинець розправи так пізно, що речинця передбаченого в § 1. не можна додержати, — домагання про вилучення належить зголосити найпізніше при розпочаттю розправи.

§ 3. Пізніше зголошення домагання є неважне.

Стаття 46. В разі вилучення цілого суду, безпосередньо зверхній суд направляє справу іншому рівнорядному судові.

РОЗДІЛ III.

Рішення та зарядження.

Стаття 47. § 1. Суд видає рішення у виді вироків або постанов. Рішення, що його закон не називає вироком є постановою.

§ 2. В питаннях, які не вимагають рішення суду, предсідник суду видає зарядження. В судах, що їх поділено на виділи, зарядження видає керманич виділу.

§ 3. Всі рішення та зарядження в городському суді видає городський суддя.

Стаття 48. Вирок можна встановити тільки на розправі.

Стаття 49. § 1. Постанови западають на розправі або на тайному засіданні.

§ 2. Постанови на розправі западають по вислуханню приявних сторін.

§ 3. Постанови поза розправою западають по вислуханню усного або відчитанню письменного внеску прокуратора. Постанови слідчого судді й городського суду западають без вислухання прокуратора, хіба, що цей кодекс інакше передбачує, або прокуратор зголосив своє домагання.

Стаття 50. Якщо потреба провірити фактичні обставини, щоби ухвалити на тайному засіданні постанови, суд може до переведення від-

повідних дій, назначити суддю того ж суду або місцево властивого городського суддю; свідка або експерта можна допитувати під присягою.

Стаття 51. § 1. Суд не має обовязку мотивувати постанови:

а) яка заряджує переведення доказу або покликання когось на суд.

б) задовільняючої вимогу сторони, що її інша сторона не протиставилася;

§ 2. Інші рішення суд повинен мотивувати, з виїмком випадків, в яких закон виразно його від цього звільняє.

Стаття 52. Якщо особлива постанова не передбачує інакше, суд подає до відома свої ухвалені рішення на розправі через їх устне оголошення, а ухвалені поза розправою — або через оголошення, або через доручення їх відпису.

Стаття 53. § 1. Очевидні в рішенню або зарядженню писарські помилки можна кожного часу справити.

§ 2. Постанову про справлення підписується в цей сам спосіб як акт, що його належить спростувати.

§ 3. На постанову, що наказує справлення помилки прислуговує зажалення.

КНИГА II.

СТОРОНИ, ОБОРОНЦІ Й ПОВНОВЛАСНИКИ

РОЗДІЛ І.

Публічний обвинник.

Стаття 54. Публічний обвинник є в межах переслідування за каригідні вчинки представником державної влади.

Стаття 55. Публічний обвинник є зобов'язаний складати й підтримувати обвинувачення в справах, які переслідується з уряду.

Стаття 56. Каригідні дії, що їх доходження і переслідування є залежне від домагання пошкодованого, стаються з моментом складення домагання проступами, які переслідується з уряду.

Стаття 57. Публічним обвинником є перед усіми судами прокуратор.

Стаття 58. § 1. Публічними обвинниками перед городськими судами є:

а) державна поліція;
б) інші органа адміністрації в межах, закреслених особливими законами.

§ 2. Наведена постанова не має примінення, якщо прокуратор сам ділає.

Стаття 59. Публічний обвинник, щодо якого заходить одна з вимог передбачених в стат. 41, від букв. а), б), в), д), або який брав участь в справі як суддя чи оборонець, повинен вилучити себе від справи та повідомити про це свого безпосереднього зверхника

§ 2. Про причину, яка виключає публічного обвинника від участи в справі може кожна зі сторін повідомити його безпосереднього зверхника, який якщо вважатиме, що така причина заходить, назначує іншого обвинника.

§ 3. Дія переведена публічним обвинником, який повинен був себе вилучити, не є, з тієї причини, неважною.

Стаття 60. § 1. Публічний обвинник може вже в доходженню зголосити домагання, забезпечити грошову кару чи конфіскацію, яка загрожує підсудному,— а то в порядку, передбаченому законом цивільного поступування про забезпечення позву.

§ 2. Постанова § 1. має відповідне примінення до забезпечення на майні осіб, які за підсудного майново відповідають.

§ 3. В предметі забезпечення вирішує на тайному засіданні той кримінальний суд, до котрого властивости справа належить.

§ 4. На постанову в тому предметі прислуговує зажалення.

Стаття 61. Відступлення публічного обвинника від обвинувачення по внесенні акту обвинувачення не зобов'язує суду.

РОЗДІЛ II.

Пошкодований.

Стаття 62. За пошкодованого вважається особу, що її правне добро безпосередньо порушено або вагрожено.

Стаття 63. Якщо пошкодований не скінчив 17 років життя, або є убеззласновільнений, — його права виконують: батько, мати, опікун або особа, що під її постійною опікою пошкодований перебуває.

Стаття 64. Якщо пошкодованим є малолітний від 17 до 21 років життя, то його права можуть нарівні з ним виконувати особи, зазначені в стат. 63, хіба, що малолітній тому протиставиться.

Стаття 65. Якщо пошкодованою є правна особа, то права тієї особи виконує її законний заступник.

Стаття 66. В разі смерти пошкодованого, його права виконує: подруг, батьки, діти та внуки.

Стаття 67. § 1. В справах о проступи, переслідувані з уряду, а належні до городських судів, пошкодований має права сторони, а зокрема він може складати її підтримувати обвинувачення в місце або побіч публічного обвинника. Постанова стат. 61. має тут відповідне примінення.

§ 2. Пошкодованому прислуговують права сторони, якщо самостійно зложив до суду акт обвинувачення, або, якщв перед розпочаттям судової розправи в першій інстанції заявив, що підтримує акт обвинувачення, яке заклав обвинник.

§ 3. Якщо доходження правосильно закрито (уморено), пошкодований може внести акт обвинувачення лише в разі виказання, що після закриття виявилися нові обставини, які усновують обвинувачення.

Якщо акт обвинувачення не подає нових обставин, або, якщо наведені обставини не мають для справи значення, чи теж після перевірки не потвердилися, — городський суд відмовляє започаткування судового поступування. На постанову, яка відмовляє започаткування поступування, пошкодованому прислуговує зажалення до окружного суду, який остаточно розв'язує справу, в складі 3. суддів.

РОЗДІЛ III.

Приватний обвинник.

Стаття 68. § 1. В справах каригідних дій, переслідуваних з приватного обвинувачення пошкодований вносить і підтримує обвинувачення як приватний обвинник.

§ 2. Постанови 63 66, стат. мають тут відповідне примінення.

Стаття 69. Якщо поступування заведено в наслідок обвинувачення, внесеного одним або кількома пошкодованими, інші особи, рівнож пошкодовані тим самим вчинком, є в праві аж до головної розправи прилучитися до цього поступування, хочби навіть минув речинець застережений для внесення акту обвинувачення.

Стаття 70. Якщо наступила смерть пошкодованого, після внесення ним акту обвинувачення — то його

права прислуговують особам, зазначеним в статті 66, коли вони приступлять до справи в непереступному тримісячному речинці, числячи від дати смерти пошкодованого.

Стаття 71. Відступлення приватного обвинника від обвинувачення перед початком головної розправи спричинює закриття поступування.

Стаття 72. Відступлення приватного обвинника після розпочаття головної розправи а перед управосильненням вироку, спричинює закриття поступування лише тоді, коли наступило за згодою обвинуваченного або на позаочній розправі.

Стаття 73. § 1. Прокуратор є в праві, на домагання приватного обвинника, обняти обвинувачення в справі вже започаткованій, якщо визнає, що цього вимагає публічний інтерес.

§ 2. Поступування ведеться дальше з уряду, але приватний обвинник задержує право підтримувати обвинувачення.

§ 3. Якщо прокуратор відступить, справа ведеться з приватного обвинувачення.

РОЗДІЛ IV.

Цивільний позовник.

Стаття 74. § 1. Пошкодований є в праві не пізніше як на початку головної розправи внести цивільний позов, щоб на шляху кримінального поступування доходити майнової правіжі, що зніснувала з каригідного вчинку.

§ 2. Якщо пошкодований помре, цивільний позов о майнову правіж, яка заіснувала з каригідної дії, є в праві вносити в речинці зазначеному в § 1:

а) подруг, родичі, діти та внуки пошкодованого;

б) інші особи, котрі з сили закона були на удержанню пошкодованого.

Стаття 75. Кримінальний суд полишає нерозгляненим цивільний позов:

а) якщо виявиться, що про ту саму правіж вже ведеться процес в порядку цивільного поступування, або, якщо він вже зістав розв'язаний в тому поступуванні;

б) якщо правіж не має безпосереднього зв'язку з предметом обвинувачення.

Стаття 76. Цивільний позовник є в праві доводити тільки ті обставини, на яких опирає свої домагання.

Стаття 77. § 1. Цивільний позовник є в праві вже в доходженню домагатися забезпечення позву, в порядку цивільного поступування.

§ 2. Відносно забезпечення вирішує на тайному засіданні кримінальний суд, що йому справа належить.

§ 3. На постанову в цьому предметі прислуговує зажалення.

Стаття 78. § 1. Цивільний позовник, який мешкає поза осідком суду, що в ньому ведеться справа, повинен вказати особу, замешкалу в осідку суду, якій належить доручувати призначені йому письма. Суд є в праві його від цього обов'язку звільнити.

§ 2. В разі невіднайдення під згаданою адресою цивільного позовника чи особи, якій належить доручувати письма, або в разі невказання тієї особи, письмо залучується до акт і вважається його за доручене.

РОЗДІЛ V.

Підсудний

Стаття 79. § 1. Той, що проти його ведеться доходження називається підозрілим, а той, що проти його заведено судове поступування — підсудним.

§ 2. Якщо цей кодекс користується в загальному значенні словом „підсудний", відносні постанови мають примінення також до підозрілих.

Стаття 80. Підсудний є в праві домагатися вже підчас слідства або судових дій в ході доходження, щоби йому вияснено, яку каригідну дію йому закинено й які докази проти його зібрано.

Стаття 81. Підсудний є в праві не відповідати на ставлені йому запитання.

Стаття 82. Щодо кожного підсудного збирається дані, відносно його тотожности, віку, родинних і майнових відносин а також згадок про його в кримінальних реєстрах.

Стаття 83. § 1. Підсудний, що перебуває на волі є зобов'язаний ставитися на кожний заклик суду або ведучого доходження прокуратора і повідомити суд, взгл. прокуратора, про кожну зміну місця замешкання.

§ 2. В разі неоправданої неявки підсудного, можна спровадити його примусово.

РОЗДІЛ VI.

Оборонці й повновласники

Стаття 84. § 1. Підсудний має право на поміч оборонця.

§ 2. Підсудний має право мати не більше трьох оборонців.

Стаття 85. Якщо підсудний є малолітний або убезвласновільнений, право вибрати йому оборонця прислуговує різнож його батькові, матері, опікунові й особі, під якої постійною опікою він позістає.

Стаття 86. Оборонцем в кримінальних справах може бути перед всіми судами в межах (Польщі) тільки:
а) особа вписана в Польщі на лісту адвокатів;
б) професор або доцент права польської академічної державної школи, або признаної через державу.

Стаття 87 ухилена.

Стаття 88. § 1. Перед всіми судами, навіть в русі слідства підсудний мусить мати оборонця:
а) якщо не скінчив 17. років життя і не стає перед судом для малолітних або перед городським судом, передбаченим в стат. 4. § 2. права про устрій загальних судів,
б) якщо є глухий або німий,
в) якщо заходить сумнів щодо його почитальности.

§ 2. (неактуальний). Постанова § 1, не дотичить касаційної розправи,

Стаття 89. Предсідник суду назначує підсудному оборонця з уряду:

а) в випадках зазначених в статті 88, якщо підсудний не має оборонця з вибору:

б) на просьбу підсудного, який по причині убожества не може понести витрат на оборону.

Стаття 90 неактуальна.

(Назначення оборонця з уряду до касаційної розправи залежить від оцінки президента Найвищого Суду).

Стаття 91. Назначення з уряду повновласника для обвинителя або цивільного позовника може наступити в спосіб зазначений законом цивільного поступування.

Стаття 92. Кільком підсудним можна назначити одного оборонця тільки тоді, якщо оборона одного з них не є суперечна з обороною другого.

Стаття 93. § 1. До оборони з уряду назначується адвоката замешкалого в місцевості, в котрій відбувається розправа або ведеться доходження чи слідство.

§ 2. Якщо б повірення оборони з уряду адвокатові лучилося з особливими трудноща́ми, до оборони з уряду назначується асесора, апліканта або урядника судового секретаріяту, а в справах малолітних — також куратора малолітних або члена патронату над малолітними.

Стаття 94. З підсудним арештованим оборонець може порозумі́ватися до моменту внесення акту об-

винувачення тільки за дозволом і в приявності судді або прокуратора, а по внесенні акту обвинувачення вільно йому порозумiватися з ним на самоті.

Стаття 95. § 1. Повновласником приватного обвинителя, пошкодованого (стат. 67) або цивільного позовника, може бути особа, зазначена в стат. 86, а цивільного позовника — крім того особа, яка має право провадити в даному суді цивільні справи.

§ 2. Постанова стат. 84 § 2 має відповідне примінення до повновласників.

Стаття 96. Сторони можуть виставляти повновласти на письмі або устно на суді.

Стаття 97. Повновласть уповноважнює до ведення справи у всіх інстанціях, якщо вона не заключає під тим оглядом виразного обмеження.

КНИГА III.

ДОКАЗИ

РОЗДІЛ І.

Свідки

Стаття 98. Кожна особа покликана судом як свідок, повинна ставитися в місці, дні й годині, зазначених в оповістці й залишитися аж до її звільнення.

Стаття 99. Свідка, що не може явитися з причини хвороби або каліцтва, можна допитувати в його мешканні.

Стаття 100 неактуальна.

Стаття 101. Не вільно допитувати як свідка:

а) духовного — відносно фактів, з якими він запізнався на сповіди,

б) оборонця підсудного — щодо фактів, про які він довідався від підсудного при уділюванню правної поради або веденню справи.

Стаття 102. Крім випадків, зазначених в стат. 101. допит відбувається при замкнених дверях, якщо свідок відмовляє зізнавати з причини тайни, а суд не визнає можливим його звільнити.

Стаття 103. § 1. Публічних і військових урядників, хочби вони вже не були в діловій службі, вільно допитувати як свідків щодо обставин, що на них простягається обов'язок зберігати урядову тайну, тільки за дозволом їх теперішньої або останно зверхньої службової влади.

§ 2. Дозволу можна відмовити лише тоді, коли б складення зізнання мало спричинити державі поважну шкоду.

§ 3. Суд може звернутися про звільнення урядника або військового з обов'язку тайни до начальної влади відносного ділу державної управи.

Стаття 104. § 1. Є в праві відмовити зізнання:

а) подруг підсудного;

б) кревний і посвоячений підсудного в простій лінії;

в) кревний підсудного в бічній лінії аж до ступня між дітьми рідні;

г) брат і сестра подруга підсудного;

е) особа зв'язана з підсудним з титулу прийняття дитини за власну.

§ 2. Право відмовити зізнань триває навіть тоді, коли супружество та зв'язки прийняття дитини за власну минуться.

§ 3. Про право відмови зізнань належить ці особи попередити.

Стаття 105. Якщо особа, зазначена в статті 104, склала зізнання, а відтак перед складенням зізнань на судовій розправі першої інстанції, заявить, що хоче з права відмови скористати, тоді її перші зізнання не можуть послужити доказом і не можна їх відчитати ані відтворити.

Стаття 106. Свідки є в праві не відповідати на запитання щодо обставин, яких виявлення могло б наразити на відвічальність за переступ їх самих або особи, які є з ними в зв'язках, передбачених в статті 104.

Стаття 107. Свідка, після попередження його про відповідальність за неправдиві зізнання, належить передовсім поспитати про ім'я прізвище, вік, заняття, місце замешкання та відношення до сторін.

Стаття 108. Суд на головній розправі відбирає від свідка присягу, хіба, що сторони звільнять свідка від присяги а суд не вважає її необхідною.

Стаття 109. Слідчий суддя тільки тоді допитує свідка під присягою, коли заходить уснований здогад, що свідок без присяги не скаже правди, або не явиться на головній розправі з причини перешкод,

які не даються усунути або які дуже трудно усунути, будьто з причини значної віддалі від місця побуту.

Стаття 110. § 1. Не складають присяги:

а) малолітні до 14 років життя;

б) особи, які з причини душевної хвороби, або іншого душевного розладу не здають собі справи зі значення присяги;

в) підозрілі про участь у вчинку, який є предметом поступування, або про проступну діяльність, що тісно в'яжеться з діями підсудного.

§ 2. Духовні законно признаних віроісповідань не складають присяги.

Стаття 111. § 1. Свідок складає присягу слідуючого змісту:

„Присягаю Господу Богу Всемогучому й Всевидющому, що буду говорити щиру правду, не укриваючи нічого з того, що знаю. Так мені, Господи Боже допоможи“.

§ 2. Особи, що визнають Христову Віру присягають перед хрестом.

Стаття 112. § 1. Форми запевнення через тих свідків, що їх не зазначено в статті 111, про те, що вони будуть складати правдиві зізнання, нічого не затаюючи, — передбачить з узглядненням поодиноких родів свідків, розпорядок Президента Річипосполитої, встановлений на основі ухвали Ради Міністрів.

§ 2. Постанови щодо присяги і її правних наслідків мають тут примінення.

Стаття 113. § 1. Свідок складає присягу повторюючи за суддею або відчитаючи в голос її зміст, при чому всі, не виключаючи суддів, стоять.

§ 2. Німі, які вміють писати, присягають підписуючи зміст присяги. Німі неписьменні присягають через перекладача, роблячи знаки.

§ 3. Суд перед відібранням присяги звертає увагу свідка про значення того акту й про відповідальність за неправдиві зізнання.

Стаття 114. Свідкам, які в відносній справі були допитувані під присягою, пригадується при новому допиті попередньо складену присягу, хіба, що суд вважатиме необхідним свідка наново заприсягти.

Стаття 115. Зізнання, що до самої справи зачинаються від візвання свідка, щоби розказав про все, що він знає в справі, відтак суд, а потому сторони є в праві задавати йому запитання.

Стаття 116. Якщо між зізнаннями свідків заіснують суперечности, суд може наказати поставити їх собі до очей.

Стаття 117. § 1. Суд накладає на свідка за неоправдану неявку гривну до 500 зол. та засуджує його на заплату витрат, спричинених відкладенням, ізза його неявки, розправи. Гривну, якщо її не можна стягнути, замінюється на арешт до двох тижнів.

§ 2. Крім того, в разі потреби, суд наказує примусово спровадити свідка.

Стаття 118. § 1. Наслідки зазначені в стат. 117. мають рівнож примінення в разі неоправданної відмови

складення зізнань чи присяги, причому, в разі нової відмови — суд може знова наложити на свідка гривну до 1.000 золотих, з заміною в разі її нестягаемости на арешт до одного місяця.

§ 2. Незалежно від зазначених кар, суд може наказати негайно арештувати свідка, який відмовляється скласти зізнання або присягу, — на час не більше одного місяця. Арешт ухилюється, якщо свідок складе зізнання, зглядно присягу, або якщо справу покінчено в даній інстанції.

Стаття 119. Про примусове спровадження або покарання особи, яка підлягає військовому судочинству і про примінення щодо неї засобу, передбаченого в статті 118 § 2, суд звертається до військової влади.

Стаття 120. Якщо розправу відкладено з причини неявки або відмови зізнань чи присяги через кілька осіб, всі, якщо неоправдана неявка або відмова були причиною відкладення розправи, — відповідають солідарно за зворот зв'язаних з тим витрат, хіба, що суд інакше постановить.

Стаття 121. Суд виправдає свідка від кари й звороту витрат, якщо свідок до двох тижнів від повідомлення його, викажеться, що його неявка була оправданою.

Стаття 122. На постанови встановлені по думці стат. 117, 118, 120 і 121, прислуговує зажалення.

РОЗДІЛ II.

Оглядини, знавці й перекладачі.

Стаття 123. В разі потреби суд довершує оглядини місця, річей або тіла.

Стаття 124. В випадках, що вимагають особливих знань, суд прикликує знавців.

Стаття 125. § 1. До виконування дій знавця є обов'язаний не тільки судовий знавець, але також кожний, хто виконує професію, котра стверджує його знання відносної ділянки.

§ 2. Обставина, що хтось є свідком у даній справі не виключає допитувати його як знавця.

Стаття 126. § 1. Знавцями не можуть бути особи, що їх за стат. 101, не вільно допитувати як свідків або, які за стат. 101 мають право відмовитися зізнавати.

§ 2. Якщо сторона наведе поважні причини, які ослабляють довіря до даного знавця, суд покличе в його місце іншого.

Стаття 127. До оглядин тіла завжди прикликується лікаря, по змозі судового знавця.

Стаття 128. § 1. Коли підозрівається, що завдано наглу смерть, заряджується розтяти тіло через знавця.

§ 2. До розтинання тіла належить по змозі прикликати крім знавця, також лікаря, який останньо давав помершому поміч.

Стаття 129. §. 1. Коли підозрівається смерть в наслідок утроєння, належить — через хеміка або відповідний уряд чи заведення дослідити внутренности та інші предмети, які можуть мати зв'язок з утроєнням.

§ 2. До дослідження належить в міру потреби прикликати також лікаря.

Стаття 130. § 1. Якщо є необхідним дослідити душевний стан підсудного, суд прикликує бодай двох лікарів, по змозі психіятрів.

§ 2. Експерти можуть домагатися віддати підсудного під обсервацію до лічничого заведення.

§ 3. Потребу, час трівання та місце обсервації назначує суд. Обсервація повинна трівати не більше шости тижнів. У виїмкових випадках, суд на пропозицію експертів може продовжити цей речинець на точно означений час.

§ 4. На постанову, наказуючу обсервацію в лічничому заведенні, прислуговує зажалення.

§ 5. Якщо каральність вчинку підсудного залежить від устійнення душевного стану пошкодованого, то постанова § 1 має приміненння також до пошкодованого.

Стаття 131. Оглядини, получені з обнаженням тіла, переводиться по змозі через експерта того самого пола. Суддя може бути при тім присутний тільки в разі потреби.

Статтл 132. Експерт складає судові устно або письменно точний звіт зі своїх завважень і уснований на них висновок.

Стаття 133. § 1. Експерт складає присягу слідуючого змісту:

„Присягаю Господу Богу, Всемогучому й Всевідучому, що довірені мені обов'язки експерта виконаю з цілою совістю та безсторонністю. Так мені, Господи Боже допоможи".

§ 2. Судовий експерт складає присягу тільки при обняттю становища, а в окремих справах покликується на неї.

Стаття 134. Експерти є в праві переглядати за згодою суду акта справи в цілости або в части, а також задавати підсудному і свідкам питання, необхідні для устійнення висновку.

Стаття 135. Суд кермує досліджуванням, що його переводять експерти, а якщо обставини досліджування цього вимагають, може назначити експертам речинець до складення висновку як також видати їм за поквітуванням предмети, що їх треба дослідити.

Стаття 136. Якщо предмет досліджування може при досліджуванні знищитися або змінитися, належить по змозі лишити частину цього предмету в судовому перехові.

Стаття 137. Якщо висновок експертів є неясний або суперечний, суд може назначити новий допит тих самих експертів або прикликати інших.

Стаття 138. Замість прикликувати експертів або незалежно від їх прикликання, суд є в праві засягнути опінії в відповідному уряді або заведенні.

Стаття 139. § 1. В справах підроблювання польських грошей, суд засягає опінії уряду будьто заведення, що їх покликано друкувати банкноти або вибивати монети.

§ 2. В справах підроблювання чужих грошей суд в разі потреби засягає опінії в належному уряді або в заграничному заведенні за посередництвом Міністра Справедливости.

Стаття 140. § 1. Суд прикликує відповідного перекладача, якщо заходить потреба:

а) допитувати глухого або німого, з яким суд не може безпосередньо порозумітися;

б) допитувати особу, яка не говорить мовою зрозумілою для суду;

в) перекласти письмо, що його зредаговано на чужій мові.

§ 2. До тих перекладачів мають відповідне примінення постанови, що відносяться до експерта.

Стаття 141. § 1. Стат. 98, 107, 108, 109, 111, § 2, 3, стат. 112, 113 § 1, 3, і стат. 114—122 мають відповідне примінення до експертів та перекладачів.

§ 2. Примусове спровадження експертів та перекладачів належить примінювати в виїмкових випадках.

РОЗДІЛ III.

Ревізія та задержання річей.

Стаття 142. § 1. У осіб, що їх підозрівається про вчинення каригідної дії, вільно провести особисту або домову ревізію з метою зловлення тих осіб,

викриття доказів вини або предметів, що їх одержано через каригідну дію будьто, які підлягають конфіскації.

§ 2. У інших осіб або в інших місцях вільно проводити ревізію тільки тоді, коли заходить уснований здогад, що там находиться підозріла о переступ особа або предмети, які є доказом каригідного вчинку чи теж, які підлягають конфіскації.

Стаття 143. Особисту ревізію належить, по змозі провести за посередництвом особи того самого пола.

Стаття 144. Уночі вільно проводити ревізію лише:

а) у випадках, які не зносять проволоки, якщо ходить о каригідний вчинок, що за його закон передбачає кару позбавлення волі до шости місяців або суворійшу кару;

б) у льокалях, котрі в тій порі є відчинені для гостей;

в) у льокалях, котрі служать місцем сходин правопорушникам, або служать до переховування річей, які походять з каригідного вчинку будьто служать до професійного ведення блудства чи газардових гор.

Стаття 145. § 1. За ніч треба вважати пору від 9 години вечора до 7 рано.

§ 2. Ревізію, що її започатковано в день можна далі проводити хоча настане ніч.

Стаття 146. Ревізію в приміщеннях державного або самоуправного уряду проводиться за попереднім повідомленням зверхника або його заступника.

Стаття 147. Ревізію у приміщенню зайнятому військом проводиться в приявності безпосереднього зверхника або назначеного ним заступника.

Стаття 148. Ревізію в бюрі або кватирі зазначених в статті 33 осіб, вільно провести лише за згодою належного дипломатичного відпоручника.

Стаття 149. § 1. Особу, що в неї має бути переведена ревізія повідомляється про мету ревізії й прикликується її до приявности при ній.

§ 2. Якщо на місці нема господаря льокалю, прикликується до приявности при ревізії принайменше одного дорослого домівника або сусіда.

Стаття 150. § 1. Якщо ревізію проводить державна поліція, то повинна показати особі, в якої має відбутися ревізія, постанову судді або прокуратора.

§ 2. В випадках, які не зносять проволоки, якщо перед ревізією не можна було видати постанови, належить показати наказ провідника належної поліційної одиниці або службову виказку, а відтак звернутися до суду чи прокуратора за затвердженням ревізії. На домагання особи, в якої проведено ревізію, належить доручити її постанову про затвердження ревізії — в часі до 7. днів від зголошення домагання.

Стаття 151. Предмети, що їх забрано при ревізії належить списати, а на домагання особи, якій ці речі відібрано, виставити її поквітування.

Стаття 152. § 1. Предмети, що можуть служити до устійнення суті каригідної дії або до виявлення пра-

вопорушника належить по вчиненні оглядин і складенню точного опису, або долучити до акт справи або віддати на перехов властителеві будьто іншій заслуговуючій на довіря особі, з обов'язком предложити їх на кожне домагання суду, із забороною їх збувати або перероблювати.

§ 2. Речові докази належить правильно забезпечити а по змозі, опечатати.

Стаття 153. § 1. Якщо особа відмовляється віддати предмети, які має у себе, а вони є доказом каригідної дії, або є одержані через правопорушення будьто такі, які можна сконфіскувати, — можна наказати їх відобрати.

§ 2. Якщо речі відобрав не суддя, то відбираючий повинен негайно звернутися до суду за затвердженням відібрання.

Стаття 154. § 1. Суд накладає на особу, яка відмовила видати річи, що їх у неї відтак найдено, — гривну в висоті до 500 золотих з заміною, якщо б її не можна було стягнути, на арешт до 2. тижнів.

§ 2. Якщо особа, якій доказано, що вона посідає у себе зазначені в статті 153 речі, відмовила їх видати, а шляхом ревізії не можна їх віднайти, то суд може наложити на цю особу гривну в висоті до 500 золотих, з заміною в разі, коли б її не можна було стягнути на арешт до 2 тижнів, а в разі нової відмови — на гривну до 1.000 золотих, з заміною в разі, коли б її не можна було стягнути, — на арешт до одного місяця.

§ 3. Незалежно від згаданих кар, суд є в праві в випадку зазначеному в § 2, наказати негайно арештувати особу, яка відмовляє видачі, на час не перевищуючий одного місяця. Арешт касується, якщо предмети видано, або якщо справу в даній інстанції покінчено.

§ 4. Постанови тієї статті не мають примінення до того, хто або сам є підозрілий про даний проступ, або може звільнитися від складання зізнань.

§ 5. На постанови суду, що їх видано на основі тієї статті, прислуговує зажалення.

Стаття 155. § 1. Якщо уряд, що від його суд зажадав документу, відмовляє його видати, суд є в праві звернутися до начальної влади відносної державної управи за порученням видати документ.

§ 2. Видачі вільно відмовити лише тоді, коли б виявлення документу мало спричинити державі поважну шкоду.

Стаття 156. § 1. Кореспонденцію та інші, знайдені при ревізії папери можна переглянути без згоди особи, в якої їх знайдено.

§ 2. Якщо ревізію у особи, що її не підозрівається про вчинення каригідної дії (стат. 142 § 2,) не проводить суддя, ані прокуратор а заходить потреба переглянути таку кореспонденцію чи папери мимо спротиву особи, в якої їх найдено, належить не переглядаючи їх, опечатати й відіслати до суду або прокуратора. Особа, що від неї відібрано папери, може їх опечатати своєю печаткою.

Стаття 157. До приявности при розпечатанню і пе-

регляненню кореспонденції прикликується по змозі особу, в якої її відібрано.

Стаття 158. § 1. Поштові, телеграфічні та залізничі уряди є зобов'язані, на домагання суду, видати судові або прокураторові кореспонденцію та пересилки, вислані через підсудного або до його адресовані.

§ 2. На постанову суду прислуговує зажалення.

Стаття 159. В випадках, які не зносять проволоки, прокуратор може домагатися зупинити видачу, зазначеної в статті 158 кореспонденції та пересилок, аж до часу одержання доручення суду, не довше однак як на три дні.

Стаття 160. Якщо потреба задержати поштову або телеграфічну кореспонденцію, або зелізничі пересилки заіснує в русі доходження, належить зголосити відповідне домагання слідчому судді або городському судові, який після розслідження познак видає постанову.

Стаття 161. Кореспонденцію та пересилки видається тільки судові або прокураторові й тільки суд або прокуратор є в праві її відчиняти. Постанова статті 157 має тут примінення.

Стаття 162. Предмети одержані через каригідну дію, звертається пошкодованому, хіба, що вони є необхідні до устійнення суті каригідної дії або до викриття спричинця.

Стаття 163. § 1. Якщо заходить сумнів що до особи або прав властителя відобраних від підсуд-

ного предметів, віддається їх, аж до моменту судового вирішення справи на судовий перехов або особі заслуговуючій на довіря, під умовинами передбаченими в статті 152 § 1.

§ 2. Предмети, які швидко псуються та нищаться, продається в тому випадку на прилюдних торгах через управу волости або поліцію, а одержані звідси гроші віддається до суду.

КНИГА IV.

ЗАПОБІЖЕННЯ УХИЛЮВАННЮСЯ ВІД СУДУ

РОЗДІЛ I.

Тимчасове арештування.

Стаття 164. § 1. Тимчасове арештування може наступити лише на основі постанови суду.

§ 2. На постанову в тому предметі прислуговує зажалення.

Стаття 165. Тимчасове арештування може наступити лише тоді:

а) коли заходить уснована обава, що підсудний буде укриватися, або

б) коли ведеться справа за каригідний вчинок, що за його закон передбачає кару позбавлення волі до одного року або тяжчу кару, а заходить уснована обава, що підсудний буде намовляти свідків до неправдивих зізнань, або

буде старатися іншим шляхом знищити докази каригідного вчинку, будьто

в) коли підсудний не має в краю постійного місця побуту, ні означеного джерела удержання, чи теж, коли не можна устійнити даних, щодо його особи, будьто

г) коли підсудний є налоговим або заводовим правопорушником чи позторником (рецидивістою).

Стаття 166. § 1. Кожний є в праві, навіть без постанови суду, задержати спійманого на горячому вчинку або безпосередно відтак в погоні, якщо існує обава втечі спійманого або, якщо не можна устійнити даних щодо його особи.

§ 2. Спійманого належить сейчас передати поліції, прокураторові або городському судові.

Стаття 167. Прокуратор і поліція є в праві кожної хвилі задержати підозрілого, якщо існує вимога необхідна для видачі постанови про арештування, а проволока могла б спричинити втечу підозрілого або затертя слідів каригідного вчинку.

Стаття 168. Підозрілого, якого задержано належить сейчас спровадити до найближчого слідчого судді або городського суду, який допитує задержаного й запізнавшись зі зібраними познаками або наказує його арештувати, або випускає його на волю.

Стаття 169. Якщо підозрілому не доручено на протязі 48 годин, від хвилі задержання через владу, відпису постанови суду про арештування, належить задержаного випустити на волю.

Стаття 170. § 1. Тимчасово арештованого належить сейчас випустити на волю, якщо минуть причини, ізза котрих наступило арештування.

§ 2. В русі доходження постанову випущення на волю може видати також прокуратор.

Стаття 171. § 1. Арештування підозрілого може тривати в русі доходження найвище 2 місяці. Про це належить зазначити в постанові суду.

§ 2. Слідчий суддя або городський суд є в праві на усноване домагання продовжити арешт ще найвище о місяць. Дальше продовження є неможливе.

Стаття 172. § 1. Арештування в русі слідства, разом з доходженням, може тривати найвище 6 місяців.

§ 2. На дальше продовження арешту окружний суд може лише тоді дозволити:

а) коли це є необхідне для переведення слідчих дій за границею, або

б) коли з огляду на особливі обставини справи суд прийме, що слідства в зазначеному в § 1. речинці не можна було покінчити.

РОЗДІЛ II.

Кавція та порука

Стаття 173. Суд може відступити від арештування підсудного або вже арештуваного звільнити, під умовою зложення кавції або поруки в означеній грошевій квоті, при назначенню якої суд бере під увагу ступінь заможності підсудного й складаючого кав-

цію або ручителя, висоту вчиненої шкоди й загрожуючу кару.

Стаття 174. неактуальна.

Стаття 175. Кавцію може скласти сам підсудний або інша особа.

Стаття 176. Кавцію належить складати в готівці або в цінних паперах, що їх приймається як кавцію скарбовими урядами.

Стаття 177. Гіпотечний впис може заступити складення готівки або цінних паперів тільки тоді, коли рівночасно зложено доказ, що вартість обтяженої недвижимости по потрученні гіпотек, які мають першенство, — достаточно забезпечує назначену квоту кавції.

Стаття 178. § 1. Поруку може складати тільки особа, яка має в краю постійне замешкання і яка предложить достаточні докази, що її майно вистарчає на покриття поруки.

§ 2. Суд може не прийняти поруки, якщо ручитель не дає довіря.

Стаття 179. § 1. Складаючого кавцію або поруку попереджується, — що в разі втечі підсудного або неоправданої неявки на заклик суду, кавція пропаде, а від ручителя стягнеться суму поруки.

§ 2. До складаючого кавцію або поруку мають приміненния постанови стат. 78.

Стаття 180. З прийняття кавції або поруки належить

списати протокол, котрий підписують складаючий і приймаючий кавцію чи поруку.

У цьому протоколі належить зазначити, що додержано постанов стат. 179.

Стаття 181. § 1. Про перепад кавції а також про стягнення квоти поруки вирішує: в русі слідства — слідчий суддя, в інших випадках — суд, що йому належить справа.

§ 2. Перед видачею постанови належить прикликати особу, яка склала кавцію або поруку, для складення вияснень.

Стаття 182. Квоту пропавшої кавції або стягненої поруки, переливається до Державної Скарбниці, однак пошкодований має першенство до заспокоєння з тієї квоти своєї правіжі з титулу відшкодування за заподіяну йому каригідним вчинком кривду, якщо цього відшкодування не може стягнути з майна спричинця або особи, відповідаючої за його вчинки.

Стаття 183. Особу, яка склала кавцію або поруку, повідомляється про речинці, що їх визначено для явки підсудного.

Стаття 184. Суд може наказати арештувати звільненого на волю за кавцією або порукою, якщо виявляться нові обставини, що вимагають арештування.

Стаття 185. § 1. Якщо відкликано кавцію або поруку належить підсудного негайно арештувати.

§ 2. Відповідальність особи, яка відкликала кавцію або поруку устає щойно з моментом арештування підсудного або складення нової кавції чи поруки.

Стаття 186. § 1. З моментом арештування підсудного, закриття поступування або ухвалення виправдуючого присуду, порука устає, а кавцію звертається особі, яка її склала.

§ 2. Постанова § 1. не відноситься до кавції або поруки, відносно яких видано вже постанову, що вони пропадають або, що їх належить стягнути.

РОЗДІЛ III.

Заборона видалюватися, нагляд поліції

Стаття 187. § 1. Признаючи потребу примінити запобіжні заходи, суд може заборонити підсудному видалюватися з місця постійного замешкання, або віддати його до нагляду державній поліції, посадникови або солтисови, чи теж до нагляду іншій владі, яка цього підійметься, якщо ці заходи в даному разі вистарчають.

§ 2. В разі заборони видалюватися, підсудному не вільно без дозволу суду покидати постійного місця замешкання, а в русі доходження — без дозволу прокуратора.

§ 3. Відданий до нагляду має крім цього обов'язок зголошуватися до наглядаючої влади в відступах часу, зазначених в постанові суду, який теж може попри це зобов'язати підсудного до інших обмежень його свободи, що улегшують виконання нагляду.

§ 4. Якщо підсудний не примінюється до розпоряджень, що їх встановлено в порядку тієї статті, суд є в празі примінити успішнійші запобіжні заходи.

Стежні та залізні листи

Стаття 188. § 1. Якщо місце побуту підсудного не є відоме, суд з власного почину або на внесок обвинувача, заряджує пошукування підсудного через поліцію.

§ 2. В русі прокураторського доходження такі зарядження видає прокуратор, а при виконуванню присуди — влада, яка присуд виконує.

Стаття 189. § 1. Якщо підсудний, щодо якого ухвалено постанову про арештування, скривається, суд або прокуратор є в праві наказати розсилку стежних листів.

§ 2. Розсилку стежних листів за засудженим, який укривається наказує влада, що виконує присуд.

Стаття 190. В стежних листах заподається:

а) владу, котра їх розсилає;

б) імя та призвіще особи, а по змозі — точний опис підсудного з долученням його знимки;

в) закинений йому каригідний вчинок;

г) останнє знане місце замешкання та волость до котрої підсудний належить;

д) заклик до кожного, який знає місце побуту підсудного, щоби повідомив про це найближчу судову або поліційну владу й, щоби по змозі задержав підсудного.

Стаття 191. Спосіб розповсюджування стежних листів, вибір письм, в котрих вони мають бути поміщені й місцевостей, в котрих належить їх плякатувати залежить від оцінки влади, яка розсилає стежні листи.

Стаття 192. Якщо підсудний перебуваючи за кордоном складе заяву, що ставиться до суду в назначеному речинці під услівлям, що буде відповідати зі свобідної стопи, суд може видати йому залізний лист.

Стаття 193. Залізний лист запевнює підсудному позіставати на волі аж до висудження в першій інстанції, якщо підсудний:

а) явиться в означеному через суд речинці;

б) не буде без дозволу суду видалюватися з обраного в краю місця замешкання;

в) не буде намовляти свідків до неправдивих зізнань або старатися іншим шляхом усувати докази каригідного вчинку.

Стаття 194. § 1. Суд є в праві зумовити видачу залізних листів від складення кавції або поруки.

§ 2. В такому разі недодержання умовин, що їх зазначено в статті 193, потягає не тільки арештування підсудного, але також перепад кавції або стягнення квоти поруки.

КНИГА V.

ПОРЯДКОВІ ПОСТАНОВИ

РОЗДІЛ I.

Доручування оповісток та інших судових письм

Оповістка (візвання), що її висилає суд повинна бути підписана судією або секретарем, а вислана прокуратором через прокуратора або секретаря.

Стаття 196. В оповістці належить зазначити:
а) імя, призвіще й адресу прикликуваного;
б) в якому характері й в якій справі його прикликується;
в) місце, день та годину явки;
г) назву й точну адресу прикликуючого суду або прокураторського уряду;
д) наслідки неявки.

Стаття 197. § 1. Судові письма доручується поштою, листами зі зворотною посвідкою або через судових чи прокураторських службовиків, а особам, що перебувають у в'язниці — також через службовиків в'язничної управи.

§ 2. Адресат може відобрати письмо безпосередньо в секретаріяті суду.

Стаття 198. Письма адресовані до місцевостей, що в них нема поштового уряду, ані не є зорганізоване постійне доручування порученої кореспонденції, доручується за посередництвом волосної влади.

Стаття 199. Державна поліція доручує судові письма, якщо доручення є у зв'язку з дією, порученою поліції через суд або прокуратора.

Стаття 200. Військовим в діловій службі пересилається оповістки та інші судові письма їх безпосереднім зверхникам.

Стаття 201. Про приклик особи, яка є в службі залізниці або водної чи воздушної плавби, повідомляється рівночасно зверхню владу прикликуваної особи.

Стаття 202. Судові письма доручується адресатам, по змозі до їх власних рук.

Стаття 203. § 1. Якщо по причині неприсутності адресата не можна йому доручити письма до власних рук, доручується його дорослому домівникови або, коли б такого не було — сусідові будьто дверникові дому.

§ 2. Якщо не найдеться ніхто, хто хотівби письмо приняти, залишується його в місцевому волосному уряді або в поштовому уряді.

§ 3. В разі доручення письма сусідові або дверникові дому чи полишення його в волосному або поштовому уряді, прибивається на дверах адресата оповістку про те, кому письмо доручено.

Стаття 204. Письмо призначене для корпорації, спілки, товариства, заводу або союзу чи для оборонця будьто повновласника сторони, можна в разі неприсутности в бюровому льокалю особи, уповноваженої до прийому письм, доручити рівнож в заступстві кожній особі, що вона є занята в бюрі, а в браку таких осіб — дверникові дому, де находиться бюро.

Стаття 205. Якщо сторона, якій доручено оповістку до головної розправи, змінила відтак місце замешкання а не повідимила про це суду, то оповістки та інші судові письма вислані під її останньо знаною адресою, уважається дорученими.

Стаття 206. § 1. Відбираючи письмо потверджує його доручення власноручним підписом зазначуючи дату доручення, а якщо він є неписьменний або від-

мовляє підпису, то доручуючий сам зазначує дату доручення та причину ізза якої бракує підпису.

Стаття 207. Якщо з огляду на брак часу або з інших причин доручення оповістки, в порядку цього кодексу, було б особливо утрудненим, можна свідків або експертів прикликувати телеграфічно, телефонічно чи іншим способом, який з огляду на обставини є найвідповіднійший.

Стаття 208. Неявка осіб прикликаних в порядку статті 207 потягає за собою законні наслідки неявки лише остільки, оскільки суд не буде мати сумніву, що оповістка дійшла на час до відома прикликуваного.

Стаття 209. Недодержання постанов стат. 195—207 не спричинює неважности доручення, якщо особа, що для неї призначено оповістку або інше судове письмо, заявить, що цю оповістку або письмо одержала.

Стаття 210. § 1. Особа, яка має примусово спровадити прикликуваного на суд, показує прикликуваному наказ доставлення і взиває його удатися з ним на місце зазначеве в наказі.

§ 2. В наказі доставлення належить зазначити подробиці передбачені в статті 196.

Стаття 211. Спроваджуючий є в праві в разі опору ужити сили, а в міру потреби звертається за поміччю до поліції, а навіть до приватних осіб, які згодяться помогти.

РОЗДІЛ II.

Переглядання акт і одержування відписів

Стаття 212. § 1. Сторони й їх оборонці, повновласники та законні представники є в праві переглядати в канцелярії суду акта справи та робити з них відписи.

§ 2. Удостовірені відписи з акт справи можна одержувати в разі уснованої потреби тільки за дозволом голови суду, а по скінченні поступування — також за дозволом провідника суду.

Стаття 213. В русі доходження дозвіл сторонам та їх оборонцям чи повновласникам на перегляд акт і роблення з них відписів як також на одержування удостовіренних відписів, залежить від прокуратора, а в русі слідства — від слідчого судді.

Стаття 214. Підсудному а також його оборонцеві не можна відмовити перегляду акт, після внесення до суду акту обвинувачення.

Стаття 215. Прокуратор є в праві переглядати акта в кожному часі, навіть, якщо не є стороною у цій справі, а також домагатися переслати йому акта, оскільки це не тамує ходу поступування.

Стаття 216. Переслання акт іншій владі, крім судової та прокураторської, залежить від оцінки суду.

Після скінчення поступування переслання акт може наказати також провідник суду.

Стаття 217. § 1. Підсудний має завжди право одержати даром один відпис кожної постанови й присуду.

§ 2. В інших випадках домагаючийся відпису скла дає оплату в порядку такси, установленої шляхом розпорядку через Міністра Справедливости.

РОЗДІЛ III.

Речинці

Стаття 218. До бігу речинця не зачислюється дня, що від його закон числить даний речинець.

Стаття 219. Кінець речинця, котрий минувби в неділю або в інший законно признаний св'ятом день, припадає на слідуючий буддень.

Стаття 220. Речинець уважається додержаним, якщо перед його упливом надано письмо в поштовому або телеграфічному уряді, а через ув'язнену особу зложено в управі в'язниці.

Стаття 221. § 1. Непереступні є лише ті речинці, котрі закон виразно такими визнає.

§ 2. Дія, вчинена по упливі непереступного речинця є неважною.

Стаття 222. § 1. Речинець до зажалень та противів виносить 7 день і є непереступний.

§ 2. Зажалення на неслушне арештування можна подавати в кожній стадії справи незалежно від будь-яких речинців.

Стаття 223. Речинець до зажалення числиться від дати оголошення постанови, а якщо закон наказує доручити відпис постанови — від дати доручення,

Стаття 224. Речинець до спротиву числиться від дати доручення відпису позаочного присуду або акту обвинувачення.

Стаття 225. § 1. Речинець до заповідження апеляції або касації виносить сім день. Він числиться від дати оголошення присуду й є непереступний.

§ 2. Речинець що до позаочних присудів числиться від дати доручення відпису сентенції присуду.

Стаття 226. Речинець до виведення апеляції або касації виносить 7 день, числиться від дати доручення відпису присуду з уснованням і є непереступний.

Стаття 227. § 1. Якщо недодержання речинця наступило з незалежних від сторони причин, — сторона може в семидневному непереступному речинці від дати, коли минула перешкода, зголосити до суду, в якому ведеться справа, внесок о повернення речинця.

§ 2. Рівночасно належить вчинити ту дію, що її належало в речинці вчинити.

Стаття 228. § 1. Про повернення речинця, який відноситься до відкличного середника, вирішує на тайному засіданні суд, що в його середник належало скласти. На відмовну постанову прислуговує зажалення, котре вирішує суд, належний до вирішення відкличного середника.

§ 2. Про повернення речинця в випадках, не передбачених в § 1, вирішує суд, якому складено домагання. На відмовну постанову суду першої інстанції прислуговує зажалення.

Стаття 229. Домагання про повернення речинця не спинює виконати заскаржене рішення, але суд, що видав рішення, або відкличний суд може припинити це виконання. Відмова припинення не вимагає усновання.

РОЗДІЛ IV.

Протоколи

Стаття 230. З перебігу судових дій списується протокол. Зокрема списання протоколу вимагає:

а) судовий допит підсудного, свідка або експерта в русі слідства або доходження;
б) ревізія та відобрання речі;
в) судові оглядини;
д) (скасований);
е) судова розправа.

Стаття 231. З перебігу розправи в Найвищому Суді а також з перебігу тайного засідання у всіх судах може бути списаний спільний протокол для всіх справ, що їх в тому дні вирішувано. Відписи постанов, які знаходяться в такому протоколі, залучується до акт даної справи.

Стаття 232. Протокол списується рівнож, якщо сторони устно зголошують домагання, не вимагаюче підпису адвоката, а зокрема — вразі зголошення в городському суді акту обвинувачення, спротиву проти позаочного вироку, домагання про повернення речинця або заподання доказів.

Стаття 233. § 1. Списати протокол може:

а) суддя, який не сповняє протоколованої дії;
б) судовий аплікант;
в) урядник судового секретаріяту.

§ 2. Якщо дія відбувається поза осідком суду, суддя, в браку осіб, зазначених в § 1, може покликати в характері протокулянта кожну віродостойну особу, відобравши від неї присягу, що совісно виконає обов'язки протокулянта. Стат. 111 § 2 і 3, 112, 113 § 1 і 3 і стат. 133 мають відповідне примінення:

Стаття 234. До протокулянта мають відповідно примінення стат. 41—45, а будьякі сумніви й спори вирішує остаточно належний суддя.

Стаття 235. До протоколів судової дії вписується;
а) докладне зазначення місця та часу вчиненої дії:
б) імена та назвиська осіб, які беруть в ній участь.
в) перебіг цілої дії;
г) внесення та заяви сторін;
д) ухвалені постанови та зар'ядження.

Стаття 236. Зізнання та заяви допитуваної особи вписується в протокол з можливою докладністю.

Стаття 237. Особи, що беруть участь в дії, є в праві домагатися вписання в протокол усього, що догичить їх прав чи справ.

Стаття 238. Протокол є виключним доказом того, що придержано форм поступування, хіба, що доведено завідомий фальш.

Стаття 239. § 1. Протокол судової розправи а також тайного засідання підписують предсідник і протокулянт.

§ 2. Кожний інший протокол підписують усі особи, що беруть участь в цій справі. Перед підписом протоколу належить його прочитати й про це зазначити в протоколі.

§ 3. Особа, що має підписати протокол є в праві зголосити заміти щодо його змісту. Такі заміти вписується до протоколу.

Стаття 240. Будь-якого рода поправки й доповнення належить застерегти при кінці протоколу перед його підписанням або в окремо підписаній дописці.

Стаття 241. § 1. Доки суд, в якого списано протокол розправи, не переслав акт вищій інстанції, сторони є в праві домагатися спростування протоколу, вказуючи на недокладности або пропущення.

§ 2. Якщо предсідник та протокулянт погодяться з внеском сторони, то предсідник наказує спростувати протокол, в противному разі внесок о спростування протоколу вирішує на тайному засіданні суд, осуджуючий дану справу, після переслухання протокулянта.

КНИГА VI.

ПРИГОТОВНЕ ПОСТУПУВАННЯ

РОЗДІЛ I.

Доходження

Стаття 242. Кожний має право, а кожний уряд в межах свого ділання має обов'язок довідавшися про каригідний вчинок, що за його з уряду переслі-

дується, оповістити про це прокураторові, поліції, посадникові або солтисові.

Стаття 243. § 1. Поліція довідавшися про каригідний вчинок, за який з уряду переслідується чинить все необхідне, щоби забезпечити його сліди й докази та сейчас повідомляє про каригідний вчинок та проведені дії належного публічного обвинувача. Про каригідні дії належні городським судам, в браку окремого наказу не є конечне повідомлювати прокуратора.

§ 2. Якщо про каригідний вчинок, що за його з уряду переслідується, довідається посадник або солтис — сейчас повідомить про це поліцію, а до моменту, коли вона прибуде, вчинить все необхідне для забезпечення слідів та доказів.

Стаття 244. Як тільки публічний обвинувач одержить повідомлення чи в інший спосіб довідається про вчинення проступу, що за його з уряду переслідується, перепроваджує в міру потреби доходження, безпосередно або за посередництвом поліції.

Стаття 245. § 1. Метою доходження є вияснити, чи справді заподіяно каригідну дію, кого можна про це підозрівати й чи є достаточна підстава, щоби обвинувач міг домагатися заведення судового поступування.

§ 2. Доходження полягає:

a) на допитуванню підозрілих та осіб, які можуть щось знати про каригідну дію або про її спричинця;

б) на збиранню необхідних відомостей щодо особи підозрілого, а зокрема що до мотивів його дії, відношення до пошкодованого, ступня умового розвою, характеру, дотеперішного життя і поведінки після заподіяння каригідної дії;

в) на переведенню допитів і інших дій, що вирияють з суті доходження.

§ 3. До доходження в справах малолітних мають примінення постанови стат. 618.

§ 4. З перебігу дій вчинених в русі доходження робиться записки.

Стаття 246. § 1. Прокуратор і державна поліція є в праві прикликувати до явки особи, з зазначенням наслідків передбачених в статті 117.

§ 2. Гривну за неявку накладає слідчий суддя або городський суд на домагання прокуратора або державної поліції. Спровадження неявляючогося може наказати також прокуратор.

Стаття 247. § 1. Якщо публічний обвинувач вважатиме, що обставини наведені в повідомленню або вислід доходження дають достаточні підстави завести судове поступування, то складає домагання провести слідство або складає акт обвинувачення.

§ 2. При домаганні про проведення слідства залучується записки доходження.

Стаття 248. § 1. Якщо публічний обвинувач вбачає, що наведені в повідомленню обставини не дають підстави до дальшого доходження або, вислідки до-

ходження не дають підстави завести судове поступування, то відмовляє переслідування або закриває доходження.

§ 2. Про відмову переслідування або закриття доходження повідомлюється пошкодованого й особу, яку суд допитував як підозрілу або що до котрої видано наказ арештування.

§ 3. На наведені постанови прислуговує зажалення.

Сттатя 249. § 1. Публічний обвинувач, який не є прокуратором, сам не закриває доходження, але пересилає його з тою метою, згідно з приналежністю, городському судови або прокураторови.

§ 2. Городський суд, відмовляючи закрити доходження, пересилає справу прокураторови.

Стаття 250. § 1. Городський суд або прокуратор, в разі закриття поступування заряджує в предметі речових доказів все, що потреба.

§ 2. На ці зарядження прислуговує зажалення до окружного суду.

Стаття 251. § 1. Якщо закрито доходження, городський суд або, на домагання прокуратора, окружний суд, згідно з приналежністю, видасть на тайному засіданні, по вислуханні підозрілого або його оборонця, в випадках законом передбачених, постанову що до примінення відносно підозрілого виховних або запобіжних заходів.

§ 2. На постанови передбачені в § 1 прислуговує зажалення.

Стаття 252. В разі коли виявляться нові обставини, можна наново підняти закрите доходження. Однак

в тому випадку спільний час позбавлення підозрілого свободи не може перевищати часу заподаного в стат. 171.

Стаття 253. § 1. В справах о каригідні дії з приватного обвинувачення поліція приймає на домагання обвинителя його скаргу й в разі потреби забезпечує докази, відтак пересилає справу належному судові.

§ 2. Якщо суд буде вважати це за необхідне, накаже поліції провести доходження.

РОЗДІЛ II.

Судові дії в русі доходження.

Стаття 254. § 1. Якщо в русі доходження є необхідним:

а) допитувати підозрілого;

б) допитувати як свідків пошкодованого й осіб, які задержали й привели підозрілого, або з ним рівночасно з'явилися;

в) вчинити дію, яка устійнює сліди каригідного вчинку, а належить сподіватися, що на головній розправі сліди не далибся відтворити без відчитання протоколу згаданої дії;

г) допитувати під присягою свідка, що його зізнання має велике значення а є обава, що свідок не явиться на головну розправу з причини перешкод, що не даються усунути, будьто які дуже важко усунути, або з причини значної віддалі місця перебування;

д) допитувати під присягою свідка, що його зізнання має велике значення, а є обава, що свідок без присяги не скаже правди;

е) допитувати свідка замешкалого поза районом окружного суду або замісцевого виділу, належного до даної справи, —

то слідчий суддя або городський суд проводять повищі дії на домагання ведучого доходження.

§ 2. Рівночасно з устійненням слідів каригідного вчинку належить вчинити також інші судові дії, що їх рівночасне переведення є можливе.

§ 3. На постанову відмовляючу виконання дій, прислуговує зажалення.

Стаття 255. В випадках, які не зносять проволоки, слідчий суддя або городський суд також з уряду виконують дії зазначені в стат. 254.

Стаття 256. Про речинець судових дій, проведених в русі доходжень, суд повідомляє, по змозі, обвинувача й підозрілого або його оборонця. Підозрілого арештованого спроваджується лише тоді, коли суд визнає це необхідним.

§ 2. Якщо сторони являться, вони мають право бути приявні при тих діях і ставляти свідкам і експертам питання. Неявка сторін не зупиннює дії.

§ 3. Якщо сторін не повідомлено завчасу про речинець судової дії, належить повідомити їх о її переведенню.

§ 4. Суд пересилає акта проведених дій прокураторові, якщо справа належить окружному судові,

або якщо прокуратор цего домагається, а в інших випадках — належному городському судові.

Стаття 257. Якщо судді нема на місці, а проволока загрожувала б знищенням слідів або доказів каригідної дії, то прокуратор або державна поліція проводить дії зазначені в статті 254, буква в) і г) в заступстві судді.

Стаття 258. § 1. В випадку, передбаченому в статті 257, мають відповідне примінення постанови передбачені для судових дій.

§ 2. З перебігу дій списується протокол, в якому завважується, чому вчинено їх в заступстві судді.

Стаття 259. § 1. В випадках стат. 257 і 258, можна зберігаючи при списанні протоколів постанови, передбачені для судових протоколів, як протокулянта прикликати урядника прокураторського секретаріяту або службовика державної поліції.

§ 2. Якщо не прикликано протокулянта прикликується до присутности з поміж дooколичних мешканців двох повнолітних бездоганної опінії, які вміють читати та писати, й вони підписом стверджують згідність протоколу з перебігом дії. Про цей обов'язок належить їх попередити. Неоправдана відмова участи в дії карається гривною як неявка свідка (Статт. 117.).

Стаття 260. Дії переведені в порядку стат. 257 і 258 мають силу судових дій, а протоколи списані згідно з постановами стат. 259, — силу судових протоколів.

РОЗДІЛ III.

Слідство

Стаття 261. § 1. Слідство проводить слідчий суддя, якому відносна справа припаде в порядку принятого в окружному суді поділу чинностей, або на внесок прокуратора суддя, що його голова окружного суду назначить для відносної справи.

§ 2. Ведення слідства поза осідком окружного суду, голова окружного суду може на внесок прокуратора поручити городському судові.

§ 3. Апеляційний суд може на внесок апеляційного прокуратора наказати проводити слідство слідчому судді до справ виїмкового значення.

§ 4. (Неактуальний). (Найвищий суд може на внесок прокуратора назначити до проведення даної справи одного з слідчих суддів до справ виїмкового значення, занятих в апеляційних судах).

Стаття 262. § 1. Слідство ведеться лише в справах, що належать окружному судові.

§ 2. Метою слідства є:

а) викрити правопорушника;

б) всебічно вияснити обставини, щоби устійнити, чи належить провести головну розправу, чи закрити судове поступування;

в) устійнити обставини, зазначені в стат. 245 § 2, під буквою б);

ґ) утривалити висуджуючому судові докази, які інакше могли б пропасти.

Стаття 263. (Скасована).

Стаття 264. Слідство проводиться:

а) на домагання прокуратора, якщо цього вимагають складні обставини справи;

б) на домагання підсудного в справах з прилюдного обвинувачення, якщо слідчий суддя уважатиме це потрібним;

г) на зарядження суду (стат. 291, 464 § 3).

Стаття 265. Якщо слідчий суддя не погоджується з домаганням прокуратора, щоби завести слідство, то предкладає справу до вирішення окружному судові, виконуючи однак дії, які не зносять проволоки.

Стаття 266. Слідчий суддя видає в предметі домагання підсудного про започаткування слідства постанову, силою якої або віддалює домагання, або започатковує слідство. Відпис постанови пересилається обвинувачеві й підсудному.

Стаття 267. На постанову слідчого судді й окружного суду в предметі започаткування слідства прислуговує зажалення.

Стаття 268. Суддя є зобов'язаний безпроволочно допитати підсудного, доставленого слідчому судді й найдальше до 24 годин видати постанову про його арештування або випущення за волю.

Стаття 269. § 1. Слідчий суддя виконує всі дії з власного почину, але сторони є в праві складати йому домагання.

Стаття 192. Якщо підсудний перебуваючи за кордоном складе заяву, що ставиться до суду в назначеному речинці під услівлям, що буде відповідати зі свобідної стопи, суд може видати йому залізний лист.

Стаття 193. Залізний лист запевнює підсудному позіставати на волі аж до висудження в першій інстанції вироку, якщо підсудний:

а) явиться в означеному через суд речинці;

б) не буде без дозволу суду видалюзатися з обраного в краю місця замешкання;

в) не буде намовляти свідків до неправдивих зізнань або старатися іншим шляхом усувати докази каригідного вчинку.

Стаття 194. § 1. Суд є в праві зумовити видачу залізних листів від складення кавції або поруки.

§ 2. В такому разі недодержання умовин, що їх зазначено в статті 193, потягає не тільки арештування підсудного, але також перепад кавції або стягнення квоти поруки.

КНИГА V.

ПОРЯДКОВІ ПОСТАНОВИ.

РОЗДІЛ I.

Доручування оповісток та інших судових письм.

Оповістка (візвання), що її висилає суд повинна бути підписана судією або секретарем, а вислана прокуратором через прокуратора або секретаря.

Стаття 273. Якщо обставини справи того вимагають, слідчий суддя може прикликувати до себе особи, які перебувають в іншому районі та проводити дії й поза своїм районом.

Стаття 274. § 1. Признавши, що нема виглядів, щоби дальше ведення слідства могло створити підставу для головної розправи, — слідчий суддя повідомляє про це обвинника.

§ 2. В справі, що її піддержує прокуратор слідчий суддя і разом з повідомленням присилає йому акта розправи.

Стаття 275. § 1. Слідчий суддя закриває слідство, якщо прокуратор цього домагається або якщо з цим погоджується.

§ 2. Про закриття слідства слідчий суддя повідомляє підсудного й пошкодованого.

§ 3. На постанову про закриття, пошкодованому прислуговує зажалення до окружного суду, який остаточно вирішує справу.

Стаття 276. § 1. Закриваючи слідство, слідчий суддя видає постанову відносно речових доказів.

§ 2. В випадках передбачених законом, слідчий суддя відсилає справу в окружний суд, щоби там на тайному засіданні, після переслухання підсудного й його оборонця, ухвалити постанову, щодо примінення відносно підсудного виховних або запобіжних заходів.

§ 3. На зазначені постанови прислуговує зажалення.

Стаття 277. Признавши, що слідство дало вже підставу до головної розправи, слідчий суддя ще раз

переслухує підсудного та запізнає його зі змістом зібраних доказів, а відтак що-йно, якщо супроти вияснень підсудного не зайде потреба доповнити слідства, видає постанову, силою якої закриває слідство.

Стаття 278. Слідчий суддя сейчас повідомляє підсудного про закриття слідства та надсилає прокураторові акта слідства.

Стаття 279. На дії слідчого судді прислуговує зажалення тим особам, яких права цими діями порушено.

РОЗДІЛ IV.

Акт обвинувачення

Стаття 280. § 1. Прокуратор є зобов'язаний до двох тижнів від дати одержання акт слідства скласти судові в порядку стат. 274 § 2, чи теж стат. 278 або акт обвинувачення або надіслати слідчому судді внесок про закриття будьто доповнення слідства.

§ 2. Якщо підсудний є арештований, цей речинець виносить 7 день.

Стаття 281. Акт обвинувачення повинен заключати:

а) імя, призвіще підсудного й інші подробиці необхідні для устійнення даних щодо його тотожности;

б) точне означення закиненого вчинку з зазначенням часу, місця і інших обставин його вчинення;

в) зазначення постанови кримінального закону під яку закинений вчинок підпадає;

г) наведення суду, що перед ним має відбутися головна розправа,

д) уснoвання обвинувачення.

Стаття 282. В городському суді вистарчає, щоби акт обвинувачення обіймав означення особи підсудного й закиненого йому вчинку.

Стаття 283. § 1. До акту обвинувачення залучується спис осіб, що їх прикликання домагається обвинник, з заподанням їх адресів, а також заподається інші докази, що їх обвинувач визнає необхідними перевести на головній розправі.

§ 2. Прокуратор є в праві залучити до спису домагання, щоби не прикликувати а лише відчитати на розправі зізнання свідків, які мешкають за кордоном або, які мають ствердити обставини, що їх підсудний у своїх виясненнях не заперечив.

§ 3. Разом з актом обвинувачення пересилається судові акта слідства або доходження та інші залучники справи.

Стаття 284. Якщо обвинник визнає потребу примінити відносно підсудного запобіжний захід або змінити вже примінений захід, то своє домагання в тому предметі залучує до акт справи.

КНИГА VII.

ПОСТУПУВАННЯ ПЕРЕД СУДОМ ПЕРШОЇ ІНСТАНЦІЇ

ДІЛ I.

Поступування перед окружним судом.

РОЗДІЛ I.

Приготування до головної розправи.

Стаття 285. § 1. Якщо акт обвинувачення не відповідає формальним вимогам, передбаченим в стат. 281 і 283, голова суду звертає його обвинникові для доповнення браків до 7. днів.

§ 2. Цей речинець є для приватного обвинника непереступний.

Стаття 286. Голова суду заряджує доручити підсудному відпис акту обвинувачення враз зі списом осіб, що їх належить прикликати на суд і списом осіб, заподаних через обвинника, та повчає підсудного, що він має право внести до 7 днів від доручення спротив проти актові обвинувачення, опрацьований адвокатом.

Стаття 287. Підставою спротиву може бути тільки;

а) брак ознак проступу в дії, що її закидається підсудному;

б) складення акту обвинувачення неуправненим обвинником;

в) наявність обставин, які усновують закриття поступування в порядку стат. 3;

г) невластивість суду.

Стаття 288. Суд, що йому складено акт обвинувачення, розглядає спротив на тайному засіданні.

Стаття 289. § 1. Після вирішення спротиву, суд або закриває поступування в цілости чи в части, або відкидає спротив, будьто врешті, признаючи невластивість суду, відсилає справу, куди належить.

§ 2. На постанову в тому предметі обвинникові прислуговує зажалення.

Стаття 290. § 1. Якщо голова суду вважає, що заходить один з випадків зазначених в стат. 287, то не наказуючи доручення акту обвинувачення, вносить справу на тайне засідання.

§ 2. Постанови про спротив мають відповідне приміненння.

Стаття 291. Голова суду вносить рівнож справу на неявне засідання, якщо визнає за необхідне провести або доповнити слідство, чи провести деякі слідчі дії, будьто видати інші зарядження, які перевищують владу голови суду.

Стаття 292. Як тільки акт обвинувачення управосильниться голова суду негайно:

а) визначує речинець головної розправи й наказує вислати оповістку, беручи під увагу час, що є необхідний сторонам для приготування оборони;

б) повідомляє цивільного позовника про складення акту обвинувачення.

Стаття 293. § 1. Між дорученням підсудному опо-

вістки а речинцем розправи повинно минути щонайменше 7 днів.

§ 2. Якщо цего речинця не додержано, підсудний може домагатися відкладення розправи.

Стаття 294. Якщо сторона має оборонця, повновласника або законного представника, їх належить рівнож повідомити про речинець.

Стаття 295. Прокуратора повідомляєся про речинець доученням йому спису визначених справ.

Стаття 296. § 1. Підсудний має право вносити в двотижневому речинці, від дати доручення відпису акту обвинувачення о прикликання інших осіб та спровадження інших доказів, крім наведених в списі, який долучено до акту обвинувачення, про що підсудного належить повчити при дорученні йому відпису акту обвинувачення.

§ 2. Вказуючи нові особи або інші докази противна сторона повинна навести обставини, що їх цим шляхом хоче ствердити.

§ 3. Підсудному прислуговує право скласти в речинці зазначеному в § 1, внесок о прикликання на розправу свідків, що до яких прокуратор пропонував відчитати на розправі їх зізнання (стат. 283 § 2).

§ 4. Для цивільного позовника двотижневий речинець числиться від дати одержання ним повідомлення про складення в суді акту обвинувачення.

Стаття 297. Прикликання свідків та знавців а також спровадження названих через сторону доказів, наказує голова суду, а їх спис негайно доручується противній стороні.

Стаття 298. § 1. Голова суду наказує прикликати свідків, що до яких сторона склала в речинці домагання, передбачене в стат. 296 § 3.

§ 2. Домагання сторін в предметі прикликання нових осіб і ствердження інших доказів, що їх зазначено в списі, залученому до акту обвинувачення, голова суду визнавши, що обставини, які сторона хоче ствердити, не можуть мати впливу на зміст присуду — вносить на тайне засідання.

§ 3. Якщо домагання складено по речинці, голова вносить його на тайне засідання суду, котре може ухвалити відмовну постанову, якщо заходять вимоги передбачені стат. 232.

§ 4. Вище наведені постанови не відносяться до прокуратора.

Стаття 299. Сторона, що її за стат. 298, відмовлено прикликати свідків чи знавців, може сама спровадити їх до суду.

Стаття 300. Незалежно від домагання сторін, голова суду є в праві прикликувати свідків і знавців а також спроваджувати інші докази.

Стаття 301. § 1. В справах про каригідні вчинки, що за них закон передбачає як найвищі кари гривну або позбавлення волі до 2. літ, або обидві кари разом, незалежно від додаткових кар, а також в справах, що відносяться лише до видачі з'єдиненого присуду — особиста явка підсудного є обов'язкою лише тоді, коли суд виразно визнає це необхідним, що належить зазначити в оповістці.

§ 2. У всіх інших справах, підсудний є зобов'язаний явитися до суду особисто.

Стаття 302. § 1. Підсудного, приміщеного тимчасово в арешті в осідку суду, спроваджується в кожному разі на головну розправу.

§ 2. В справах, в яких явка підсудного не є обов'язковою, а підсудний є приміщений в арешті в іншому судовому районі, спроваджується його на розправу лише тоді, коли суд визнає це необхідним.

Стаття 303. Відкинення будь-якого внеску перед головною розправою не зупинює поновити цей внесок на розправі, хочби не виявилися нові обставини.

РОЗДІЛ II.

Загальний порядок головної розправи

Стаття 304. Предсідник керує розправою і стежить над її правильним ходом, вважаючи, щоби, якщо поодинокі вз'ляди не є цьому на перешкоді, докази на попертя обвинувачення були предкладені перед доказами, що служать до оборони.

Стаття 305. § 1. Судді як і сторони допитують підсудного, свідків та знавців безпосередньо, якщо предсідник не зарядить інакше.

§ 2. Предсідник ухилює питання, які вважає невластивими.

Стаття 306. § 1. Предсідник дає змогу висказатися сторонам щодо всіх обставин, які є предметом вирішування.

§ 2. Якщо в будь-якій справі одна зі сторін заби-

рає голос, право голосу прислуговує рівнож всім іншим сторонам, в кожному однак разі, підсудному або його оборонцеві прислуговує останній голос.

Стаття 307. Предсідник вирішує остаточно про прихильне полагодження кожного внеску сторони, якщо інша сторона цьому внескові не противлялася. В противному разі мусить бути видана постанова суду.

Стаття 308. Предсідник видає всякі зарядження необхідні для удержання на судовій залі спокою та порядку.

Стаття 309. Предсідник може видати зарядження, щоби унеможливити підсудному видалюватися зі суду перед покінченням розправи.

Стаття 310. § 1. Якщо підсудний мимо упімнення предсідника поводиться дальше в спосіб, який порушує порядок розправи або понижує повагу суду, — предсідник може тимчасово видалити його зі судової залі.

§ 2. По повороті підсудного на залю, предсідник познакомлює його зі всім, що відбувалося в його неприсутности й дає йому змогу скласти в тому напрямі вияснення.

Стаття 311. Якщо оборонець або повновласник сторони, мимо упімнення предсідника, дальше поводиться в спосіб нарушуючий порядок розправи або понижуючий повагу суду, предсідник відбирає йому голос, а суд може його усунути від участи в розправі.

Стаття 312. § 1. Якщо усунено оборонця, предсідник на домагання підсудного, а якщо оборона є

з сили закона необхідною, то з уряду, назначує йому нового оборонця.

§ 2. Якщо назначений оборонець не може негайно прийняти оборони, належить перервати або відкласти розправу.

Стаття 313. § 1. Якщо стат. 309—312, не постановляють інакще, мають приміненння постанови стат. 60—64 про устрій загальних судів.

§ 2. Супроти арештованого підсудного приміняється в випадку стат. 61 про устрій загальних судів відокремлене примкнення на час до 2 тижнів.

Стаття 314. Від зарядження предсідника прислуговує відклик до суду.

Стаття 315. § 1. В часі, коли суд входить на салю, всі присутні стоять, доки судді не займуть своїх місць.

§ 2. Встає рівнож кожна особа, до якої суд звертається або яка до суду промовляє.

Стаття 316. Розправа відбувається устно й явно. Виїмки від тої засади передбачує закон.

Стаття 317. Суд наказує провадити розправу в цілости або в части тайно, якщо явність поступування могла б ображати добрі обичаї, викликати загальний неспокій, або виявити обставини, що їх збереження в тайні є необхідне з огляду на безпеку держави або інший важливий загальний інтерес.

Стаття 318. Суд може зарядити ведення розправи в цілости або в части тайно, якщо хочби один з підсудних не скінчив 17 років життя.

Стаття 319. В справі про образи, знеславлення розправа є явна лише тоді, коли обвинник цього домагається.

Стаття 320. § 1. Підчас тайного розглядання справи крім осіб, що беруть участь в справі, можуть бути присутні по дві особи вказані через обвинника і підсудного.

§ 2. Якщо є більше обвинників або підсудних, кожний з них має право домагатися залишити на залі одну особу.

§ 3. Крім того суд може, без вислухання сторін дозволити деяким особам на приявність при розправі.

§ 4. В разі тайного ведення розправи з огляду на безпеку держави, суд може не узглянити домагання, що його зголошено в порядку § 1, або § 2; якщо визнає це необхідним для цілковитого збереження тайни.

Стаття 321. Оголошення присуду завжди відбувається явно.

Стаття 322. § 1. Підчас явної розправи, крім осіб, що беруть в ній участь, можуть бути приявні тільки особи повнолітні, не узброєні.

§ 2. Постанова § 1, відносно узброєння не відноситься осіб зобов'язаних носити оружжя.

Стаття 323. Неповнолітні слухачі вищих наукових заведень можуть, за дозволом предсідника, бути приявні підчас явної розправи.

Стаття 324. Свідок, який не скінчив 17 років життя, може тільки тоді бути приявним на судовій розправі, коли його приявність є для суду необхідною.

РОЗДІЛ III.

Початок судової розправи.

Стаття 325. Головну розправу розпочинає викликання справи, відтак предсідник прослідҗує, чи всі приклипкані явилися.

Стаття 326. Якщо не явився підсудний, якого присутність є конечною, суд наказує його негайно доставити, або відкладає розправу.

Стаття 327. Якщо підсудний, який є на волі, самовільно віддалився перед покінченням розправи, суд може докінчити розправу в його неприсутности, якщо вже його допитував і не визнає його дальшої присутности необхідною. Присуду в тому разі не уважається позаочним.

Стаття 328. Неоправдана неявка приватного обвинника вважається за відступлення від обвинувачення.

Стаття 3 9. В разі неявки цивільного позовника в моменті започаткування розправи, суд лишає цивільний позов без розглянення, хіба, що позовник пропонував розглянути позов в його неприсутности.

Стаття 330. В разі неявки свідка або знавця, суд якщо визнає його допит необхідним, а зарядження примінені з метою спричинення його явки будуть без наслідку, перериває або відкладає розправу.

Стаття 331. § 1. Перед розпочаттям судової розправи предсідник заряджує усунути свідків до окремої кімнати.

§ 2. Якщо суд визнає це необхідним, знавці лишаються.

§ 3. Приватний обвинник а також цивільний позовник лишаються на залі, хочби мали бути допитувані як свідки.

Стаття 332. § 1. Суд візьме під увагу зголошене на розправі домагання про переслухання свідків і знавців а також переведення інших доказів лише тоді, коли обставини, що їх доказ має потвердити, можуть мати вплив на зміст присуду.

§ 2. Суд є в праві відкинути на розправі незголошений в передбаченому в стат. 296, речинці внесок про допит свідків та знавців а також про переведення інших доказів:

а) якщо доказ відноситься лише до обставин, що можуть мати вплив на зміст осуду про кару або запобіжні заходи;

б) якщо про доказ, який дотичить обставин, що можуть мати вплив на зміст осуду про вину, сторона знала так вчасно, що могла його зголосити в речинці.

§ 3. Суд вирішує згідно зі своїм узнанням про незголошене в речинці домагання сторони, щодо прикликання на розправу свідків, замість відчитання їх зізнань (стат. 296 § 3).

РОЗДІЛ IV.

Судова розправа.

Стаття 333. Судова розправа зачинається відчитанням акту обвинувачення.

Стаття 334. Відтак предсідник запитує підсудного, чи він признається до закиненого йому вчинку та які вияснення хоче судові зложити.

Стаття 335. По вислуханню підсудного предсідник заряджує доказове поступування і повчає підсудного що йому вільно робити завваги та складати вияснення щодо кожного доказу.

Стаття 336. Якщо вияснення підсудного, який признається до вини, не наводять сумніву, суд може за згодою сторін, не переводити доказового поступування або перепроваджити його тільки частинно.

Стаття 337. § 1. Підсудний є в праві бути присутним при всіх діях доказового поступування.

§ 2. Тільки виїмково, якщо належить побоюватися, що присутність підсудного могла б впливати вяжучо на виснення співпідсудного або на зізнання свідка чи знавця, — предсідник може зарядити, щоби на час переслухання даної особи підсудний видалився зі судової залі. Постанова стат. 310 § 2. має примінення.

Стаття 338. Кожного свідка прикликується на залю окремо й переслухується в неприсутности цих свідків, котрі ще не зізнавали.

Стаття 339. § 1. Протокол судових дій, що їх пере-

ведено перед розправою вільно відчитати тільки в випадках, зазначених в стат. 340 і 341.

§ 2. Записків доходження не вільно відчитувати.

Стаття 340. § 1. На розправі вільно відчитувати протоколи судового допиту свідків, списані в доходженню, (стат. 50, 254—260) в слідстві чи на розправі, якщо свідкові не можна було доручити оповістки, або якщо свідок не явився по причині перешкод, що не даються усунути або які є надто трудні, щоб їх усунути, чи теж з причини значної віддалі місця перебування, або також, якщо вправді явившися, зізнав інакше як в попередньому поступуванні чи відмовився зізнавати, будьто заявив, що певних моментів не тямить.

§ 2, Рівнож вільно на розправі відчитати протоколи судового допиту свідків, списані в доходженню (стат. 50, 254—260), в слідстві чи на розправі в іншій справі, якщо свідків допитувано в даній справі, а заходять обставини, що їх передбачено в § 1.

§ 3. На розправі вільно відчитувати протоколи судового допиту свідків, якщо прокуратор пропонував це в акті обвинувачення, а сторона в передбаченому стат. 296 речинці, не склала домагання прикликати їх на розправу.

§ 4. На розправі вільно відчитувати протоколи судового допиту підсудного, списані в доходженню (стат. 50, 168, 254—260) в слідстві чи на розправі, якщо підсудний, котрого явка не є обов'язковою, не явився особисто на розправі, або якщо підсудний, вправді явився на розправі, але зізнав інакше, як

в попередному поступуванні, чи теж відмовив зізнань, або заявив, що певних моментів не тямить.

§ 5. Поза тим, за згодою сторін вільно відчитувати всілякі протоколи судового допиту свідків, знавців і підсудного.

§ 6. Суд може за згодою сторін не відчитувати протоколів і зачислити їх в почот доказів, виявлених на розправі.

Стаття 341. § 1. Рівнож вільно відчитувати протоколи судових оглядин і ревізій а також зложені перед судом висновки знавців, карні оречення, які вже попередньо ухвалено проти підсудного, лікарські посвідки, повідомлення пошкодованих про переступ та інші складені до акт урядові або приватні документи.

§ 2. Постанова стат. 340 § 6, має тут відповідне примінення.

Стаття 342. Складені в часі розправи документи, якщо вони мають для справи значення, суд показує сторонам, залучує до акт справи й відчитує в цілости або в части.

Стаття 343. Інші речові докази, якщо цему не перешкоджують розміри або прикмети предмету, вноситься на залю та показується суддям і сторонам.

Стаття 344. Свідкам та знавцям показується речові докази, що відносяться їх зізнань.

Стаття 345. По переведенні кожного доказу сторони мають право забирати голос, щоб зложити вияснення.

Стаття 346. Якщо заходить потреба провести на місці оглядини, суд проводить їх в цілому складі або назначує в тій ріли одного зі своїх членів чи теж іншого суддю.

Стат. 256 § 1, 2 і 3, мають відповідне примінення.

Стаття 347. Якщо свідок, який не може явитися, або якого явка є утрудненою з причин, зазначених в стат. 340, не склав вже попередньо в доходженню, в слідстві або на розправі зізнань що-до обставини, що її ствердження суд вважає необхідним, — суд перериває або відкладає розправу й наказує переслухати свідка одному зі своїх членів, або городському судові, в котрого районі свідок перебуває. Стат. 256 §§ 1, 2 і 3 має відповідне примінення.

Стаття 348. § 1. Предсідник може перервати головну розправу для випочинку, негайного спровадження доказів або з інших важливих причин.

§ 2. Перерва позправи може тривати найбільше 14. днів.

§ 3. Якщо предсідник, заряджуючи перерву, означить рівночасно час та місце, в яких відбудеться дальший хід розправи тоді особи, присутні на перерваній розправі є зобов'язані явитися в новому речинці без окремої оповістки. Постанова стат. 117, має тут відповідне примінення.

Стаття 349. § 1. Перервану розправу провадиться, після перерви, в дальшому тягу.

§ 2. Однак належить її провести від початку:

а) якщо суд з власного почину або на внесення сторін визнає це необхідним;

б) якщо склад суду змінився.

Стаття 350. Відкладення розпочатої розправи може наступити тільки на основі постанови суду.

§ 2. В разі відкладення розправи провадиться її в новому речинці від початку.

Стаття 351. Після закінчення доказового поступування, предсідник запитує сторони, чи вони не бажають собі доповнити судову розправу, а в разі відмовної відповіди оголошує судову розправу закритою.

Стаття 352. Судову розправу можна поновити тільки на основі постанови суду.

Стаття 353. Якщо на основі обставин, які виявилися в русі розправи, обвинник закинув підсудному інший вчинок крім цього, який вказує акт обвинувачення, суд може негайно приступити до вирішення нового обвинувачення тільки за згодою обвинника й підсудного.

Стаття 354. В разі відкладення розправи в порядку стат. 353, обвинник вносить новий акт обвинувачення.

РОЗДІЛ V.

Голоси сторін.

Стаття 355. Після закриття судової розправи предсідник уділює голосу сторонам, які промовляють в слідуючому порядку: прилюдний обвинник, приватний, цивільний позовник, оборонець підсудного та підсудний.

Стаття 356. Підсудному, що з ним суд порозумівався за поміччю перекладача, належить, перед уділенням йому голосу, перекласти з голосів сторін принайменше остаточні домагання обвинника, цивільного позивача й оборонця.

Стаття 357. Якщо обвинник або цивільний позовник знова забирають голос, належить по черзі промов уділити оборонцеві й підсудному остаточний голос.

РОЗДІЛ VI.

Присуджування.

Стаття 358. Після вислухання голосів сторін, суд негайно приступає до наради.

Стаття 359. Нарада та голосування суддів є тайні. Крім суддів, які приналежать до судячого складу, може бути при них приявним тільки протокулянт.

Стаття 360. Підставу присуду становить цілість обставин, виявлених на судовій розправі.

Стаття 361. § 1. Нарада й голосування відбуваються окремо щодо вини а окремо щодо кари та запобіжних заходів.

§ 2. Нарада й голосування щодо вини обіймають рівнож обставини, котрі згідно з законом виключають, зменшують або збільшують простуиність дій.

Стаття 362. Після обговорення справи, предсідник збирає голоси суддів, починаючи від наймолодшого. Предсідник голосує останній.

Стаття 363. § 1. Присуд ухвалюється безумовною більшістю голосів.

§ 2. Якщо при вирішенню іншого питання, крім питання щодо вини, погляди так поділяться, що нікотрий з них не одержить безумовної більшости, погляд найменше прихильний для підсудного долучується до погляду найбільше до його зближеного.

§ 3. Суддя, який голосував за виправданням, може здержатися від голосування щодо кари, але тоді його голос прилучується до голосу найприхильнійшого для підсудного.

Стаття 364. § 1. Якщо на нараді виявиться потреба доповнити доказовий матеріял, суд може поновити судову розправу, перервати або відкласти її та наказати зібрати доказовий матеріял, хочби сторони цього не домагалися.

§ 2. Якщо на основі обставин, які виявилися в русі розправи, суд ствердить можність зачислити закинений підсудному вчинок під суворішу кримінальну постанову, то поновляє судову розправу про що попереджує сторони.

Стаття 365. Після покінчення голосування, один зі суддів або протокулянт пише сентенцію присуду, котру всі судді, не виключаючи переголосованого, підписують.

Стаття 366. Переголосований суддя є в праві, перед упливом речинця до уснования присуду, скласти на письмі уснования свойого окремого погляду.

Стаття 367. В складній справі Суд може відкласти видання сентенції найвище на три дні.

Про день та годину оголошення сентенції належить негайно повідомити на судовій залі.

Стаття 368. Сентенція кожного присуду повинна обіймати:

а) означення суду, який його встановив;

б) назвиська суддів, протокулянта та прокуратора;

в) дату та місце розглянення справи та встановлення присуду;

г) імя і назвисько та інші дані устійнюючі тотожність підсудного;

д) докладне означення закиненого підсудному вчинку, з зазначенням часу та місця його заподіяння.

Стаття 369. Попри це, сентенція засудного присуду повинна обіймати:

а) устійнення вчинку, приписаного підсудному;

б) названня постанови приміненого кримінального закону;

в) кару на яку підсудного засуджено.

Стаття 370. Крім даних зазначених в стат. 368 і 369, сентенція присуду заключає, в міру потреби вирішення щодо виховних запобіжних заходів, умовного завішення виконання кари, звільнення від кари, закриття поступування, щодо судових коштів, цивільного позву, речових доказів та інших судом вирішених питань.

Стаття 371. В разі закриття поступування або видачі виправдуючого присуду, а також в разі признання, що зібраний у карній справі матеріял не вистарчає до вирішення цивільного позву, суд лишає позов в цілости або в части без вирішення.

Стаття 372. § 1. Речі, що їх належить видати суд видає належній особі.

§ 2. Якщо вирине спір щодо права власности річей, котрі належить видати, а нема достаточних даних для негайного вирішення, суд відсилає сторони на шлях цивільного процесу.

Стаття 373. Після підписання сентенції присуду, предсідник прилюдно її оголошує, а присутні з виїмком суду, вислухують її стоячи.

Стаття 374. § 1. Негайно після оголошення сентенції предсідник напроваджує устно найважніші підстави присуду.

§ 2. Суд може не наводити підстав присуду в справі, в якій ціла розправа відбувалася тайно.

Стаття 375. В разі виправдання підсудного — арештованого, предсідник заряджує негайне випущення його на волю.

Стаття 376. Після оголошення сентенції, предсідник вказує сторонам на спосіб та речинець відклику від присуду.

Стаття 377. (Скасовано).

Стаття 378. § 1. Суд виготовляє на письмі присуд з мотивами лише тоді, коли сторона в речинці заповіла відклик від присуду.

§ 2. Присуд з мотивами належить зладити в часі тижня від дати заповідження і відпис присуду доручити стороні, що зголосила заповідження.

§ 3. Якщо запобіження зголосив оборонець або, якщо суд на домагання підсудного назначив обо-

ронця з уряду, відпис присуду доручується оборонцеві.

Стаття 379. § 1. Уснування кожного присуду повинно обіймати:

а) точне устійнення його фактичної підстави, через зазначення, які події суд признав доведеними або недоведеними, на яких доказах оперся в тій мірі та чому не прийняв противних доказів;

б) вияснення законної підстави, з зазначенням примінених постанов закона.

§ 2. Попри це, уснування засудного присуду повинно заключати наведення обставин, котрі суд мав на увазі при визначенню кари й приміненню виховних або запобіжних заходів.

Стаття 380. Присуд з уснуванням підписують судді, які брали участь в його висудженню. Якщо який зі суддів не може підписати присуду, предсідник суду зазначує причини цього на присуді.

РОЗДІЛ VII.

Поступування перед одноособовим судом.

Стаття 381. Окружний суд розглядає справу о провини та переступства в складі одного судді.

Стаття 382. В поступуванні перед одноособовим судом, суддя має права й обов'язки предсідника а також судячого складу, зокрема до його належить ухвалення всіх постанов поза головною роз-

правою, що до яких є покликаний окружний суд, якщо цей розділ не заключає відмінних постанов.

Стаття 383. § 1. Якщо в русі приготовних до головної розправи дій, суддя з власної ініціятиви або на внесок прокуратора визнає, що поступування перед одноособовим судом є або недопускаєме, або невказане з огляду на складні обставини справи, то вносить справу на тайне засідання окружного суду в складі трьох суддів.

§ 2. Якщо обставини, зазначені в § 1, вийдуть на яв в часі головної розправи, то суддя відкладає розправу а сам направляє справу під вирішення колеґіяльного суду.

Стаття 384. В випадках, передбачених в стат. 289 і 290, постанову ухвалює окружний суд в складі трьох суддів.

Стаття 385. Зажалення на постанови, видані суддією поза розправою, розглядає окружний суд в складі трьох суддів.

Стаття 386. Поза виїмками названими в попередніх статтях, до поступування перед одноособовим судом мають відповідне примінення загальні постанови, що відносяться до поступування перед окружним судом, вирішуючим в першій інстанції.

РОЗДІЛ VIII.

Примінення виховних і запобіжних заходів.

Стаття 387. Про примінення запобіжних заходів вирішує суд, належний до розглянення даної справи, з виїмком випадків, передбачених в стат. 633 і 634.

Стаття 388. § 1. Вирішення щодо:

а) засудження малолітного на приміщення до поправчого заведення;

б) примінення виховних заходів в місце приміщення малолітного до поправчого заведення;

в) встановлення кари малолітному, проти якому започатковано кримінальне поступування після скінчення 17 років життя — в випадку признання приміщення його до поправчого заведення безпредметовим;

г) примінення виховних заходів щодо малолітних, які не підлягають карі;

д) віддання засудженого під охоронний нагляд на час умовного завішення виконання кари;

е) приміщення правопорушника в лічничому заведенні;

ф) приміщення правопорушника в заведенні примусової праці або в заведенні для непоправних, — суд поміщує в присуді (стат. 370).

§ 2. Виріщення щодо:

а) примінення виховних заходів (§ 1, буква г);

б) приміщення непочитального спричинця до лічничого заведення;

в) приміщення до лічничого заведення спричинця дії, яка є у зв'язку зі зловживанням алькоголевих напитків або інших запоморочуючих речовин, а також евентуальне відбуття через його встановленої кари;

г) означення особи або інституції, що її суд до-

вірює виконання охоронного нагляду, — суд поміщує в постанові, хіба, що це вчинено вже в присуді.

§ 3. В випадках, передбачених в § 2 під буквою б) і в) суд примінює постанови стат. 251 § 1, і 256 § 2.

Стаття 389. Вирішення щодо:

а) виконання завішеної кари;

б) евентуального виконання кари після звільнення правопорушника з лічничого заведення;

в) звільнення з лічничого заведення, з дому примусової праці та з заведення для непоправних;

г) примінення запобіжних заходів в випадку закриття справи;

д) приміщення малолітного в в'язниці, замість у поправчому заведенні, — ухвалює суд першої інстанції в виді постанови.

Стаття 390. Перед видачею постанови про звільнення засудженого з лічничого заведення, з дому примусової праці й з заведення для непоправних — суд збирає від управи згаданих запобіжних заведень відомости щодо стану здоровля і поведінки засудженого.

Стаття 391. § 1. В передбачених законом випадках, суд першої інстанції, котрий встановив приміщення малолітного до поправчого заведення, може на внесок того заведення або з власної ініціятиви, після зібрання в заведені відомостей, ухвалити на тайному засіданні постанову щодо умовного звільнення вихованка й віддання його до нагляду визначеному з тією метою кураторові.

§ 2. Рівнож на тайному засіданні суд постановляє про відклик звільнення, в випадках передбачених законом.

Стаття 392. На постанови, що їх зазначено в стат. 388 § 2, 389 і 391 прислуговує зажалення.

РОЗДІЛ IX.

Позаочний присуд.

Стаття 393. § 1. Якщо підсудний, що йому доручено оповістку, не явився на головну розправу, ані в його імені не явився оборонець, а справа не вимагає особистої явки підсудного, суд або проводить розправу й встановляє позаочний присуд, або відкладає розправу й наказує підсудному особисто явитися.

§ 2. Позаочним присудом не можна встановити приміщення до дому примусової праці або до заведення для непоправних.

Стаття 394. Відпис сентенції позаочного присуду доручується підсудному, повідомляючи його одночасно, що речинець до заповідження відклику або внесення спротиву числиться від дати доручення цього відпису.

Стаття 395. § 1. Підсудний може або заповісти від присуду відклик, або внести спротив з проханням зарядити в суді першої інстанції нову розправу. В спротиві підсудний є зобов'язаний оправдати свою неявку й умотивувати, чому не міг перед ухваленням присуду повідомити суд про причину неявки.

§ 2. Вибір одного зі засобів оборони спричинює утрату другого, хіба, що підсудний получить зі спротивом, на випадок його відкинення, заповідження відкличного засобу.

Стаття 396. Суд розглядає спротив на тайному засіданні, й якщо вважатиме неявку підсудного та неповідомлення суду про причину неявки оправданою, — назначує нову розправу.

Стаття 397. § 1. Позаочний присуд тратить силу з хвилею, коли підсудний або його оборонець явиться на розправі в новому речинці.

§ 2. В разі неоправданої неявки підсудного або його оборонця на новій розправі, позаочний присуд залишає свою силу.

Стаття 398. Неявка на новій розправі приватного обвинника не зупинює розглядання справи.

ДІЛ II.

Статті 399—454 (скасовані).

ДІЛ III.

Поступування перед городським судом.

Стаття 455. Постанови стат. 292, 294—313, 315—380 і 387—398 мають відповідне примінення до поступування перед городським судом зі змінами й доповненнями зазначеними в тому розділі.

Стаття 456. В разі потреби вчинити дію, яка не зносить проволоки, городський суд вчинює її поза

розправою. Стат. 256 § 1, 2 і 3, мають відповідне примінення.

Стаття 457. Суд може поручити поліції провести доходження.

Стаття 458. § 1. Городський суд може також і перед розправою закрити поступування, якщо заходять вимоги зазначені в стат. 287 буква а)—ц) або, якщо змістом акт справи виявляється, що обвинувачення є наглядно безосновні.

§ 2. Внески, що їх передбачено в стат. 296, можна складати на першій головній розправі. До внесків, що їх зголошено по цьому речинці, має примінення постанова стат. 332 § 2.

Стаття 459. § 1. Неявка публічного обвинника або пошкодованого, який має права сторони (стат. 67) не тамує розглянення справи.

§ 2. Перерва розправи може тривати найвище 30 днів.

Стаття 460. Якщо свідок мешкає в районі іншого городського суду, суд може звернутися, для його переслухання до місцевого городського суду. Стат. 256 § 1, 2 і 3 мають відповідне примінення.

Стаття 461. § 1. Постанова стат. 331 § 3, має примінення також до пошкодованого, як сторони.

§ 2. Пошкодований, як сторона (стат. 67) має право голосу після публічного обвинника.

Стаття 462. § 1. Якщо підсудний, що йому доручено оповістку на розправу не явився, а його явка є

обов'язковою (стат. 301 § 2), суд відкладає розправу й наказує його примусово спровадити.

§ 2. Якщо б примусове спровадження підсудного мало бути получене з незмірними труднощами й витратами, а згідно з обставинами даного випадку можна сподіватися, що буде лише встановлена кара гривни або позбавлення волі не більше року, або ці обидві кари разом, незалежно від додаткових кар — то суд є в праві перервати або відкласти розправу й звернутися для його переслухання до місцевого городського суду. Складені в тому поступуванні вияснення підсудного належить на розправі відчитати.

§ 3. Постанова § 2, не має примінення в випадках повторництва, а також до правопорушників зі звання або з привички (стат. 60 кримінального кодексу).

§ 4. Якщо суд на підставі вислідів розправи, що її переведено в неприсутности підсудного, переслуханого шляхом судової помочи, вважатиме, що належить встановити вищу кару як зазначена в § 2, або наказати примістити підсудного до дому примусової праці або до заведення для непоправних — тоді перериває або відкладає розправу й назначує примусово спровадити підсудного.

Стаття 462. § 1. Присуд ухвалений в неприсутности підсудного, що його переслухано шляхом судової помочі, не вважається позаочним.

§ 2. Підсудному, який не був присутним на розправі й не мав на ній оборонця, доручується відпис сентенції присуду, познакомлюється його рівночасно,

що речинець до заповідження апеляції числиться від дати доручення цього відпису.

КНИГА VIII.

ВІДКЛИЧНІ ЗАСОБИ

РОЗДІЛ I.

Зажалення.

Стаття 463. Якшо закон інакше не передбачає на постанови, які замикають шлях до ухвалення присуду, сторонам прислуговує зажалення.

Стаття 464. § 1. Зажалення на постанову прокуратора щодо відмови переслідування або закриття доходження, в справі каригідної дії, яка належить окружному судові, вирішує апеляційний прокуратор.

§ 2. На відмовну постанову апеляційного прокуратора прислуговує зажалення до апеляційного суду. Зажалення повинно бути опрацьоване адвокатом. До зажалення залучується доказ вплати або висилки поштою кавції в квоті сто золотих, без чого зажалення не приймається. Якщо кілька осіб складає зажалення спільно, кожна з них складає окремо кавцію. Якщо зажалення буде оправдане, кавцію повертається особі, яка її склала, в полишених випадках кавцію переливається до Державного Скарбу.

§ 3. В разі скасування постанови прокуратора апеляційний суд або звертає акта прокураторові з метою зладження акту обвинувачення і означає при цьому закинений підсудному вчинок або наказує до-

повнити доходження чи теж провести слідство в зазначеному напрямі.

§ 4. В разі опрацьовання прокуратором акту обвинувачення, згідно з постановою, апеляційного суду, постанов стат. 287—291 не примінюється.

Стаття 464. § 1. Зажалення на постанову городського суду або прокуратора, щодо відмови притягання до відповідальности або закриття доходження в справі за проступ, який належить городському судові, розв'язує остаточно окружний суд, в складі трьох суддів.

§ 2. Пошкодований повинен до зажалення залучити акт обвинувачення (стат. 67), без чого зажалення не приймається.

§ 3. Скасовуючи постанову про відмову переслідування, окружний суд звертає акта городському судові й наказує, або визначити головну розправу на основі акту обвинувачення, що його зложив пошкодований, або започаткувати чи доповнити доходження.

Стаття 465. На інші постанови прислуговує зажалення тільки в виразно зазначених законом випадках і лише до одної інстанції.

Стаття 466. Зажалення на постанови апеляційного суду прислуговує тільки з причини відмови прийняття касації, з причини відмови повернення речинця касації а також в предметі винагороди за неслушне засудження.

Стаття 467 (неактуальна).

§ 1. Зажалення з причини відмови прийняття касації, з причини відмови привернення речинця касації, а також в предметі винагородження за неслушне засудження вирішує Найвищий Суд.

§ 2. Таке зажалення, якшо не походить від прокуратора, повинен опрацювати адвокат.

Стаття 468. § 1. Зажалення вноситься до суду або прокуратора, який видав заскаржену постанову.

§ 2. Голова суду або прокуратор відмовляють прийняти зажалення, яке не відповідає передбаченим формальним вимогам. На зарядження про відмову прийняття прислуговує зажалення до влади, яка є належна до вирішування неприйнятого зажалення.

§ 3. Зажалення на неслушне арештування а також на відмову прийняття спротиву або відкличного письма, можна внести також безпосередньо до відкличного суду.

Стаття 469. § 1. Якщо суд, якому складено зажалення, буде вважати його оправданим, то сам схилюється до його, в противному разі надсилає його разом з відписом заскарженої постанови відкличному судові до трьох днів, а коли зажалення відноситься арештування, то в протязі доби.

§ 2. Акта справи надсилається до відкличного суду, якщо це не проволікає поступування. Відкличний суд може зажадати, щоб йому надіслано акта, якщо визнає це необхідним.

§ 3. Якщо прокуратор, якому складено зажалення на постанову щодо відмови переслідування або закриття доходження, уважає його оправданим, то сам

схилюється до його й наказує започаткувати будьто доповнити доходження або скласти акт обвинувачення.

Стаття 470. Зажалення само собою не зупиняє виконати заскаржену постанову, але суд, який видав постанову, або відкличний суд може зупинити виконання. Відмова зупинки не вимагає уснування.

Стаття 471. Відкличний суд розглядає зажалення на тайному засіданні. Тут мають відповідне примінення постанови стат. 382 і 383.

Стаття 472. Постанови стат. 463 і 465—471, мають відповідне примінення до зажалення на зарядження голови суду.

РОЗДІЛ II.

Апеляція.

Стаття 473. Сторони можуть закладати апеляції від вироків городських судів а також від вироків окружних судів, висуджених в першій інстанції, якщо закон інакше не передбачає.

Стаття 474. § 1. Апеляція може відноситися до цілости вироку або до його части.

§ 2. Апеляцію, закладену від оречення в предметі вини вважається також за звернену проти ореченню в предметі кари.

Стаття 475. В апеляції можна також підносити й такі заміти, які не були або не могли бути предметом зажалення.

Стаття 476. Крім підсудного й його оборонця, апеляцію на користь підсудного може закласти прокуратор, а в разі неповнолітности або безвласновільности підсудного — також його батько, мати, подруг, опікун або куратор.

Стаття 477. З виїмком випадків, зазначених в стат. 88., підсудний може відкликати закладену через себе або свого оборонця — апеляцію.

Стаття 478. Без згоди підсудного прокуратор не може відкликати апеляції, яку заклав на його користь.

Стаття 479. § 1. Апеляцію в некористь підсудного може закласти лише обвинник.

§ 2. В справах за каригідні вчинки, належні городським судам а переслідувані з публічного обвинувачення пошкодований, який брав в справі участь в характері сторони, може закласти апеляцію тільки в предметі вини.

Стаття 480. § 1. В разі смерти приватного обвинника або пошкодованого, який мав права сторони, перед упливом речинця до зголошення апеляції, право до її зголошення мають його подруг, діти й внуки в продовж двох тижнів від дня смерти обвинника.

§ 2. В разі смерти приватного обвинника або пошкодованого, що має права сторони, після зголошення апеляції, але перед упливом речинця до її виводу, — право апеляції мають особи, зазначені в § 1, в продовж місяця від смерти обвинника.

Стаття 481. Цивільний позовник може закласти апеляцію тільки тоді, коли обвинник або підсудний зголосив складення апеляції.

Стаття 482. Якщо обвинник або підсудний, який заповів апеляцію, не вніс її виводу або апеляцію відкликав, кримінальний суд лишає не розглянувши апеляцію цивільного позовника й звертає йому внесену титулом апеляції оплату.

Стаття 483. Цивільний позовник, якому з причин зазначених в стат. 281 і 282, не прислуговує право апеляції, може внести справу перед цивільний суд о ту частину позву, яку кримінальний суд віддалив або лишив не розглянувши її.

Стаття 484. Сторона, яка задумує заскаржити вирок повинна, під утратою права заскарження, зголосити це на письмі в речинці передбаченому в стат. 225.

Стаття 485. Вивід апеляції складається в речинці назначеному в стат. 226 до суду, котрий ухвалив заскаржений вирок, або на письмі, або устно до протоколу в канцелярії суду.

Стаття 486. В виводі апеляції заподається всі заміти проти вирокові й вказується ті части вироку, що їх ухилення або зміни сторона домагається.

Стаття 487. В разі заповідження або складення виводу апеляції по речинці або через неуправнену особу, голова відмовляє її прийняти й повідомляє про це апелюючого.

Стаття 488. § 1. Після прийняття апеляції суд негайно пересилає її разом з актами відкличному судові.

§ 2. Про прийняття апеляції, що її заклав обвинник, повідомляється підсудного.

§ 3. Якщо обвинник заклав апеляцію від виправдуючого вироку, стат. 205 не має до підсудного примінення.

Стаття 489. До поступування в відкличному суді мають примінення постанови поступування в окружному суді першої інстанції, зі змінами й доповненнями, зазначеними в цьому розділі.

Стаття 490. § 1. Голова відкличного суду розмірковує:

а) чи заходять формальні вимоги апеляції, що їх вимагає цей кодекс;

б) які належить видати зарядження, необхідні для розписання розправи.

§ 2. Якщо голова визнає, що заходить брак формальних вимог апеляції, або що зголошений в ній внесок, щоб прикликати свідків та знавців або спровадити інші докази, належить відкинути чи теж належить видати зарядження в порядку § 3, то вносить справу на тайне засідання.

§ 3. Відкличний суд може перед розписанням розправи провірити через належний городський суд докази, наведені в апеляції або в письмі противної сторони, яка апеляції не склала, якщо переведення доказу має наступити поза осідком відкличного суду, або свідки чи знавці живуть поза осідком тогож суду.

Стаття 291. § 1. В справах, що розглядаються окружним судом в одноособовому складі, апеляцийний суд вирішує рівнож одноособово, якщо в заскарженому вироці встановлено як засадничу кару,

позбавлення волі до 2 років чи гривну або обидві ці кари разом, або якщо встановлено вищу кару позбавлення волі лише з огляду на повторність проступу.

§ 2. Постанови стат. 382 і 383, мають відповідне приміне́ння і в апеляційному поступуванні.

Стаття 492. Відкличний суд не може відмовити прикликати свідків і знавців допитуваних в першій інстанції, а також спровадити з суду першої інстанції речові докази, якщо сторона в апеляції або робить уосновані заміти неправильности протоколу або домагається нового допиту на потвердження обставин, не внесених в протокол, що вони можуть мати вплив на вирішення щодо вини.

Стаття 493. § 1. Відкличний суд не може відмовити прийняти:

а) доказу виказаного в виводі апеляції, якщо суд першої інстанції безосновно відкинув внесок в тому предметі на основі стат. 332;

б) нового доказу, що його сторона не знала перед ухваленням заскарженого вироку, а який може мати суттєвий вплив на зміст вирішення в предметі вини.

§ 2. Постанова § 1, букв а) має примінення рівнож до внесків противної сторони, яка не заклала апеляції, якщо склала внесок до 7 днів від повідомлення її про пересилку акт відкличному судові.

§ 3. Про прийняття інших доказів суд вирішує після свого признання.

§ 4. Постанови §§ 1—3 не відносяться до прокуратора.

Стаття 494. В разі неявки свідка або знавця, що їх допитувано в першій інстанції, суд лише тоді відкладає розправу, коли поновний їх допит вважатиме необхідним, в противному разі відчитує їх зізнання.

Стаття 495. § 1. Підсудного арештованого спроваджується на розправу тільки тоді, коли відкличний суд визнає це необхідним.

§ 2. Якщо однак підсудний находиться в арешті в осідку відкличного суду, спроваджується його на розправу рівнож тоді, коли він цього домагається.

Стаття 496. § 1. Неявка сторін не зупиняє розглянути справу, з виїмком випадку, коли не явився підсудний, якого явку суд визнав обов'язковою, або якого суд постановив спровадити в порядку статті 495.

§ 2. В справах з публічного обвинувачення участь прокуратора в відкличній розправі є обов'язковою.

§ 3. Вироку відкличного суду не вважається ніколи позаочним.

Стаття 497. § 1. Після викликання справи, один із суддів складає усний звіт, який полягає на з'ясуванню фактичного стану справи а також змісту апеляції та вив'язуючихся звідси спірних точок, відчитує при цьому вирок першої інстанції в тих частях, які є предметом апеляції, а також, в разі потреби, поодинокі уступи з акт справи.

§ 2. Апеляцію або інше письмо неприсутної сторони відчитується в цілости.

Стаття 498. Відкликання на розправі апеляції через публічного обвинника не в'яже суду.

Стаття 499. Після голосів сторін відкличний суд відбуває нараду й ухвалює вирок, силою якого або

а) затверджує заскаржений вирок, або

б) ухилює його в цілости чи в части, висуджуючи новий вирок.

Стаття 500. Відкличний суд не може:

а) збільшити підсудному кари, встановленої судом першої інстанції, якщо апеляцію закладено виключно на користь підсудного;

б) переступити меж апеляції, з виїмком випадків зазначених в стат. 501;

в) зачислити підсудному на почот кари часу тимчасового арештування від дати засудного вироку першої інстанції, якщо цей вирок суд в цілости затвердив.

Стаття 501. Відклкчний суд з уряду незалежно від меж апеляції,

а) виправдує підсудного — якщо в його дії нема ознак проступу;

б) поправляє прийняту в вироці першої інстанції ошибочну кваліфікацію вчинку;

в) визнає заскаржений вирок неважним і направляє справу кому належить, — якщо вирок ухвалено з образою стат. 12 або 13, якщо в складі суду брала участь особа неуправнена ухвалювати вироки, або якщо рішав суддя, який за стат. 41 підлягав виключенню;

г) ухилює вирок на користь співпідсудних, хочби вони не апелювали — якщо ухилив його на користь співпідсудного, в якого користь закладено

апеляцію, а ті самі мотиви промовляють за ухиленням присуду на користь тамтих;

д) закриває поступування, — якщо справу розглянено без скарги або без домагання пошкодованого в випадках, коли закон такого домагання вимагає.

Стаття 502. Підсудному арештованому, який не був на розправі присутний та не мав оборонця, доручується відпис сентенції, повчаючи рівночасно, що речинець зголошення касації числиться від дати доручення цього відпису, а також про зміст стат. 505 і 506.

Стаття 503. При розгляненню апеляції від вироку городського суду мають відповідне примінення стат. 460 і стат. 382 та 383.

РОЗДІЛ III.

Касація.

Статті 504—539 неактуальні.

Стаття 504. § 1. Сторони є в справі закладати касацію до Найвищого Суду:

а) від вироків апеляційних судів;

б) від вироків окружних судів, ухвалених в другій інстанції, з виїмком справ про переступства й про скарбові переступи.

§ 2. Від вироків окружних судів ухвалених в першій інстанції сторонам прислуговує касація тільки в справах про скарбові каригідні вчинки, а також

про ті податкові каригідні дії, що за них закон визначує тяжчу кару як три тисячі золотих гривни.

Стаття 504. § 1. До письма, яке зголошує касацію належить долучити доказ, що заплачено або вислано поштою до судової каси одну четверту часть касаційної кавції, без чого заповідження не приймається.

§ 2. Якщо кілька осіб зголошує спільно заповідження, кожна з них складає окремо належну частину кавції.

§ 3. Якщо зголошено касацію, але її не складено або її не прийнято, голова суду заряджує перелив складеної частини касаційної кавції до Державної Скарбниці; на зарядження голови є зажалення до суду, в якому складено зголошення.

Стаття 505. § 1. Касацію належить скласти на письмі й якщо вона не походить від прокуратора, повинна бути опрацьована адвокатом; касації, яка цієї вимоги не задовільняє, не приймається.

§ 2. Поза тим щодо закладення касації мають відповідне примінення стат. 474—488.

Стаття 506. § 1. На домагання підсудного арештованого, зголошене в речинці до зголошення касації, голова суду відповідно до стат. 89 назначує з уряду оборонця до складення виводу.

§ 2. Цей речинець є непереступний.

Стаття 507. § 1. До виводу касації долучується доказ заплати або вислання поштою до судової каси, решти касаційної кавції, без чого касації не приймається.

§ 2. Якщо кілька осіб спіл но складає касацію, кожна з них складає окремо належну решту касації.

Стаття 508. § 1. Касаційна кавція в справах, які належать до городського суду, виносить сто золотих, в інших справах триста золотих.

§ 2. Від складення касаційної кавції є звільнені:

а) державні й самоуправні уряди;
б) підсудні арештовані;
в) зруйновані довжники;
г) особи, що їм суд признав право убогих.

§ 3. Домагання про признання права убогих належить зголосити в речинці до зголошення касації; в разі відмови признання права убогих, належну четверту частину касаційної кавції належить скласти в тридневному непереступному речинці, числячи від дати доручення постанови про відмову.

Стаття 509. В разі задовільнення касації кавцію звертається особі, яка її зложила, в залишених випадках кавцію переливається до Державної Скарбниці.

Сттаття 510. Підставою касації може бути тільки заміт:

а) неправильного примінення закона при означенні проступу й встановленню кари;
б) образи постанов судового поступування.

Стаття 511. Від вироків виданих:

а) в справах про податкові переступи;
б) в справах про скарбові переступи в карно-адміністративному поступуванні;

в) в справах з приватного обвинувачення, з виїмком знеславлення, вчиненого змістом друку,

підставою касації є лише заміти зазначені в стат. 514, 516 і 520.

Стаття 512. Касація повинна вказати, на чому полягає закинений промах.

Стаття 513. § 1. Сторона може в касації закинути тільки промахи, котрі ображають її права.

§ 2. Постанова § 1. не відноситься прокуратора, який закладає касацію в користь підсудного.

Стаття 514. Вирок належить ухилити, якщо касація слушно закидає:

а) що суд висудив виправдуючий присуд, мимо цього, що в вчинку підсудного є ознаки проступу;

б) що суд був неналежно обсаджений або будьхто з його членів не був присутний на цілій розправі;

ц) що розправа відбулася позаочно в справі, в якій закон вимагає присутности підсудного;

д) що підсудний не мав оборонця в випадках передбачених в стат. 88;

е) що не списано протоколу розправи;

ф) що вирок не обіймає устійнення вчинку, приписаного підсудному;

г) що суд в випадках, зазначених в стат. 500 букв. а) і 612 букв. а) збільшив встановлену підсудному кару.

Стаття 515. Крім випадків, зазначених стат. 514, Найвищий Суд ухилює вирок з причини процесового

промаху тільки тоді, коли визнає, що промах міг мати вплив на зміст вироку.

Стаття 516. Найвищий Суд ухилює вирок незалежно від наведених в касації замітів:

а) якщо в вчинку підсудного нема ознак проступу;

б) якщо справу розглянено без скарги або без домагання пошкодованого, — в випадках, — коли закон вимагає такого домагання;

в) якщо є причини, що спричинюють закриття поступування в порядку стат. 3;

г) якщо суд на некористь підсудного примінив до його! кару не передбачену законом за даний проступ.

Стаття 517. Найвищий Суд ухилює вирок на користь співпідсудних, хоча-б вони не заклали касації, якщо його ухилив на користь співпідсудного, що на його користь апеляцію закладено, а ті самі мотиви промовляють за ухиленням вироку на користь тамтих.

Стаття 518. Якщо суд примінив в заскарженому вироці ошибочну кваліфікацію вчинку, але висудив таку кару, яку міг встановити на основі належного закона, — Найвищий Суд або ухилює заскаржений присуд в цілости чи в части, або лише справляє ошибочну кваліфікацію вчинку.

Стаття 519. Найвищий Суд сам справляє запримічену ошибку, в разі запримічення в заскарженому вироці очевидної ошибки, що не могла мати впливу на вислід вирокування, а яка для свойого спростування не вимагає жодного нового устійнення.

Стаття 520. Найвищий Суд визнає заскаржений вирок неважним і спрямовує справу кому належить, якщо вирок ухвалено з образою стат. 12 або 13, якщо в складі суду брала участь особа неуправнена до ухвалювання вироків, або якщо вирокував суддя, який за стат. 41 підлягав вилученню.

Стаття 521. Хто не заскаржив вироку першої інстанції, цей не може закладати касації від вироку другої інстанції, якщо вирок першої інстанції затверджено або змінено на його користь.

Стаття 522. Сторона не може домагатися ухилення вироку з причини процесового недомагання суду першої інстанції, якщо не домагалася направити його в поступуванні другої інстанції.

Стаття 523. Сторона не може домагатися ухилити вироку з причини процесового недомагання, що заіснувало на її внесок або за її згодою. Ця постанова не відноситься недомагань зазначених в стат. 514.

Стаття 524. Найвищий Суд на тайному засіданні:

а) лишає, не розглянувши касацію, яка не відповідає постановам стат. 504, 505, 507, 508, 510, 511, 512, 513, 521, 522 і 523;

б) ухвалює постанову в порядку стат. 520;

в) може ухилити вирок в хосен підсудного;

г) може віддалити касацію, якщо вважатиме, що вона є очевидно безпідставна та суперечна зі сталими засадами, прийнятими в рішеннях Найвищого Суду.

Стаття 525. § 1. Найвищий Суд повідомлює про речинець розправи державну владу, яка є стороною

в справі, а інші сторони — тільки на їх домагання, висказане на письмі й тільки під адресою в Варшаві.

§ 2. Неявка сторін не зупиняє розглянення справи.

§ 3. Арештованого підсудного не спроваджується на розправу.

§ 4. На касаційній розправі сторону може заступити лише адвокат (стат. 505 § 1).

Стаття 526. Розправу розпочиняє усне звітування одного з суддів, який напроваджує правні питання, які вимагають вирішення.

Стаття 527. § 1. Сторони, якщо вони є присутні, можуть складати вияснення.

§ 2. Перший голос має сторона, яка заклала касацію, останній, підсудний або його оборонець.

Стаття 528. По голосах сторін прокуратор у всіх справах складає внески.

Стаття 529. Найвищий Суд по розгляненню справи ухвалює вирок, силою якого відкидає касацію або ухилює в цілости чи в части заскаржений вирок.

Стаття 530. § 1. Якщо при розгляненню справи вирине питання, яке вимагає засадничого пояснення закона, Найвищий Суд може відкласти ухвалення оречення та віддати вирішення питання збільшеному вирішуючому складові.

§ 2. Постанову збільшеного складу ухвалюється на тайному засіданні. Вона зобов'язує вирішуючий склад Найвищого Суду при встановлюванні оречення у відносній справі.

Стаття 531. Визнаючи, що касацію закладено очевидно легкодушно або лише, щоб проволікати справу, Найвищий Суд повідомляє про це дисциплінарну владу оборонця або повновласника, який підписав касацію.

Стаття 532. Ухилюючи вирок Найвищий Суд надсилає справу до нового розглянення в іншому складі суддів судові, що його вирок ухилив, або іншому рівнорядному судові.

Стаття 533. (скасована)

Стаття 534. (скасована)

Стаття 535. Найвищий Суд, ухилюючи вирок з причин зазначених стат. 516, бук. а) б) або ц), сам ухвалює виправдуючий вирок або закриває поступування.

Стаття 536. Обняте вирішенням Найвищого Суду пояснення закона зобов'язує в даній справі суд, що йому справу надіслано.

Стаття 537. Суд може при новому вирішенню справи, зменшити або збільшити кару встановлену в ухиленому вироці, однаково чи вирок ухилено на домагання обвинника чи підсудного.

Стаття 538. § 1. Прокуратор Найвищого Суду може закласти касацію від кожного присуду, який вріс в силу закона, щоби устійнити належне пояснення закона.

§ 2. Постанови стат. 608, мають тут відповідне примінення.

§ 3. Найвищий Суд розглядає касаційну справу без

повідомлення і участи сторін, але після вислухання домагань прокуратора.

Стаття 539. § 1. Найвищий Суд, задовільняючи касацію прокуратора, закладену в порядку стат. 538, касує заскаржене вирішення або визнає його неважним, в випадках зазначених стат. 516 і 520, натомість в інших випадках устійнює промахи, а заскаржене вирішення може скасувати тільки тоді, коли в обсязі вирішення про вину й кару скасовання є для підсудного без значення або корисне.

§ 2. Оречення Найвищого Суду, яке ухвалено в порядку тієї статті, не ухилює частини вироку, що відноситься цивільного позву.

КНИГА IX.

ВИКОНАВЧЕ ПОСТУПУВАННЯ

РОЗДІЛ I.

Виконання вироку

Стаття 540. Вирок виконується негайно, якщо тільки він зросте в силу закона (управосильниться).

Стаття 541. (Неактуальна).

Стаття 542. § 1. Виконання вироку городського суду або окружного як відкличного, наказує городський суд.

§ 2. Виконання кожного іншого вироку наказує прокуратор окружного суду.

Стаття 543. Відпис сентенції вироку, якого виконання належить до прокуратора, окружний суд пересилає йому негайно по управосильненню вироку, з зазначенням дати його правосильности.

Стаття 544. В цілі виконання вироку, прокуратор дає припоручення в'язничним, поліційним та іншим владам, а якщо підсудний перебуває в іншому судовому районі, прокуратор звертається до прокуратора того окружного суду за відповідними зарядженнями.

Стаття 545. § 1. Вирок смерти виконується в замкненому місці, не прилюдно.

§ 2. При виконуванні вироку смерти повинен бути присутний прокуратор, начальник в'язниці, протокулянт, лікар і духовний того віроісповідання, до котрого засудженець належить.

§ 3. З перебігу виконання вироку списується протокол.

Стаття 546. Засудженому арештованому зачисляється на рахунок кари час позбавлення волі після оголошення вироку:

а) якщо засудженець не заклав апеляції чи касації або складену відкликав;

б) якщо вища інстанція в цілости або в части задовільнила апеляцію або касацію засудженого.

Стаття 547. § 1. Про зарядження виконання умовно завішеної кари, встановлює на тайному засіданні суд першої інстанції, який в даній справі висуджував.

§ 2. На постанову в тому предметі є зажалення.

Стаття 548. Окремий закон назначить спосіб і рух

примусового стягнення гривни, грошевих кар та оплат, не вплачених засудженим до судової каси.

Стаття 549. В разі неможности стягнути з майна засудженого в цілости або в части присудженої гривни, грошевих кар і оплат, списується протокол, який відповідно до належности, надсилається прокураторові або городському судові.

Стаття 550. § 1. Після одержання протоколу про неможність стягнення гривни або грошевої кари, суд який встановив вирок в першій інстанції, видає на домагання прокуратора або з власної ініціятиви постанову, щодо заступної кари, якщо її не означено в залученому вироці.

§ 2. Суд може, на домагання засудженого на гривну або грошеву кару, якої не можна стягнути, примінити до заступної кари постанову про умовне завішення виконання заступної кари, якщо заходять вимоги завішення.

§ 3. На постанову встановлену в порядку § 1 і 2, є зажалення.

Стаття 551. Про встановлення кари, в порядку стат. 77, кримінального кодексу 1932 року, вирішує в вироці суд, який в даній справі ухвалив вирок в першій інстанції.

Стаття 552. § 1. Протокол передбачений в статті 549, зладжується рівнож в разі, якщо б стягнення гривни (грошевої кари) наражувало засудженого на майнову руїну. Протокол цей надсилається прокураторові.

§ 2. По одержанні протоколу про неможність стягнення гривни (стат. 549) або протоколу зазначеного в § 1, суд, який встановив вирок в першій інстанції, видає на домагання прокуратора постанову щодо виконання праці на рахунок ґривни, якщо тієї праці не означено в вироці.

§ 3. В тому самому порядку суд ухвалює постанову щодо заступної кари позбавлення волі, якщо виконування праці засудженим на рахунок гривни було б неможливе, або коли б засуджений вперто відмовлявся виконувати працю.

§ 4. На постанову встановлену в порядку § 2 і 3, є зажалення.

Стаття 552. § 1. Кошта оголошення вироку в письмах викладає приватний обвинник, в справах однак переслідувань з уряду — Державний Скарб.

§ 2. Витрати оголошення вироку стягнені від засудженого, звертається приватному обвинникові, який їх виложив.

Стаття 553. § 1. Про умовне звільнення з поправчого заведення і визначення куратора, а також про відкликання звільнення встановлює на тайному засіданні суд першої інстанції, який в даній справі ухвалював вирок.

§ 2. На постанову в тих предметах є зажалення.

Стаття 554. При виконанню присудів городський суд примінює відповідно постанови стат. 544 і 546—553.

Стаття 555. § 1. Будь-які сумніви й заміти щодо виконання вироку, а зокрема щодо обчислення кари,

вирішує той суд першої інстанції, який в даній справі ухвалював вирок.

§ 2. На постанову в тому предметі є зажалення.

РОЗДІЛ II.

Відкладення і перерва виконання кари.

Стаття 556. Виконання кари смерти на обложно хворих і на умово хворих відкладається до часу, коли вони виздоровіють.

Стаття 557. Виконання кари смерти на вагітних жінках відкладається до упливу трьох місяців після розв'язання, якщо дитина остається при життю.

Стаття 558. § 1. Виконання кари позбавлення волі в разі умової хвороби або тяжкої фізичної хвороби засудженого, який перебуває на волі відкладається до часу, коли виздоровіє.

§ 2. За важку хворобу належить вважати також такий тілесний стан засудженого, при якому приміщення його в в'язниці або арешті може безпосередньо загрожувати його життю, або не далобся погодити з існуючими в в'язниці або арешті урядженнями.

Стаття 559. Виконання кари позбавлення волі, можна на прохання засудженого відкласти на час до одного року, якщо її негайне виконання потягало-б для засудженого або його родини надмірно важкі наслідки.

Стаття 560. § 1. Якщо стан здоровля засудженого або поважні матеріяльні читеж родинні взгляди того

вимагають, а засуджений має в краю постійне місце замешкання та означене джерело доходу, — можна на його прохання перервати йому виконання кари на час до одного року.

§ 2. Перерву можна кожної хвилі відкликати.

Стаття 561. Відкладення виконання кари або перерву виконання кари можна зумовити від зобов'язання засудженого на побут в означеній місцевости або районі, а також від складення кавції або поруки.

Стаття 562. § 1. Відкладення і перерви виконання кари позбавлення волі дозволює окружний прокуратор, який наказує виконання кари — на час до шости місяців, апеляційний прокуратор — на час до одного року.

§ 2. Якщо виконання кари належить городському судові, відкладення і перерви виконання кари на час до шости місяців дозваляє городський суд; на час до одного року — апеляційний прокуратор.

§ 3. Нове дозволення перерви не може наступити перед роком від дати скінчення попередної перерви, хіба, що заходивби випадок умової хвороби або важкої фізичної хвороби засудженого.

Стаття 563. § 1. Прокуратор або городський суд, наказуючий виконання вироку, може на прохання засудженого відкласти стягнення гривни або грошевої кари будьтеж розложити її на рати на час не більше одного року, якщо негайне стягнення потягнулоби для засудженого або його родини надмірно важливі наслідки.

§ 2. В виїмкових випадках, які заслуговують на особливе узглядненння можна гривну або грошову кару розложити на рати, на час до трьох років.

РОЗДІЛ III.

Помилування.

Статті 564--570. (Неактуальні).

Право помилування прислуговуз Генеральному губернаторови.

КНИГА X.

Судові витрати.

Стаття 571. Поступування в кримінальних справах є вільне від всякого рода оплат, крім зазначених в цьому кодексі.

Стаття 572. Всі витрати викладає в русі поступування Державний Скарб, хіба, що цей кодекс інакше постановляє.

Стаття 573. Кошти оборонця та повновласника викладає в русі поступування сторона, яка його настановила.

Стаття 574. § 1. Приватний обвинник складає при акті обвинувачення на рахунок витрат в городському суді 20 золотих, а в окружному — 50 золотих.

§ 2. Якщо в зв'язку з заповідженими через обвинника доказами, належить передбачувати далеко більші витрати, суд може зажадати складення відповідно вищого зачету.

§ 3. Суд лишає справу без бігу до часу складення зачету; внесення акту обвинувачення без передбаченого в § 1. зачету не перериває бігу задавнення.

Стаття 575. § 1. Від цивільного позовника побирається оплати в порядку цивільного поступування.

§ 2. Від підсудного стягається оплати назначені в § 1, якщо вчинена ним дія відноситься виключно до цивільного позву.

Стаття 576. § 1. Особи, що їм суд признав право убогих є вільні від зачетів та оплат.

§ 2. Суд признає право убогих особі, яка на основі посвідки державної або самоуправної влади, заключаючої докладні дані про її родинний стан, майно та доходи викаже, що не є в змозі поносити витрат.

Стаття 577. В вироці також в постановах про закриття поступування належить завжди встановити, хто має понести витрати поступування.

Стаття 578. § 1. Суд засуджує від засудженого на користь Державного Скарбу, витрати поступування разом з видатками, що їх понесено в часі доходження і слідства, а також з витратами на виконання вироку.

§ 2. Крім цього, суд присуджує від засудженого в справі з приватного обвинувачення на користь обвинника, витрачені ним кошти поступування.

§ 3. Постанова § 2. має відповідне примінення в справах, в яких виключним обвинником був пошкодований (стат. 67).

Стаття 579. В разі засудження цивільного позву, суд засуджує від засудженого на користь позовника належні йому витрати, а якщо цивільного позовника

звільнено від оплат з титулу права убогих, — суд засуджує від засудженого відповідну квоту на користь Скарбу.

Стаття 580. В разі засудження підсудного не за всі каригідні вчинки, що йому їх закинено, витрати зв'язані тільки з обвинуваченням, з якого його виправдано, поносять Скарб Держави, зглядно приватний обвинник або пошкодований, якщо він був виключним обвинником (стат. 67).

Стаття 581. Якщо підсудного виправдано або поступування закрито, витрати поступування поносить:

а) в справах з приватного обвинувачення—обвинник;

б) в справах з публічного обвинувачення, в яких виключним обвинувачем був пошкодований — цей пошкодований;

в) в справах, що їх закрито в наслідок замирення сторін, — підсудний і обвинник солідарно;

г) в інших справах — Скарб Держави, з виїмком витрат, зазначених в стат. 587 під бук. г).

Стаття 583. В разі віддалення відкличного засобу, закладеного на некористь підсудного, витрати відкличного поступування поносить Державний Скарб, зглядно приватний обвинник або пошкодований (стат. 67.)

Стаття 584. Якщо за витрати поступування відповідає кілька підсудних і обвинників, тоді вони відповідають солідарно, крім витрат тимчасового арештування і виконання кари, які поносять кожний зокрема.

Стаття 585. Якщо підсудного виправдано від кари

з причини взаїмних кривд, суд після свойого признання ділить відповідно поміж сторони витраті поступування.

Стаття 586. Якщо підсудний помер заки вирок ввійшов в законну силу, витрати поступування крім зазначених в стат. 587 бук. г) поносить Державний Скарб.

Стаття 587. До коштів поступування належать:

а) видатки за доручення оповісток та інших судових письм;

б) видатки зв'язані з переїздом суддів і інших осіб з причини судових дій;

в) витрати спровадження, перевозу й конвойовання підсудного, свідків і знавців;

г) належности свідків, знавців і перекладачів;

д) витрати судових оглядин і інших прослід жувань в поступуванню, як також витрати пересилки й перехову доказів та зайнятих предметів і їх продажі;

е) витрати судових оголошень в письмах;

ф) витрати удержання тимчасово арештованого;

с) належности оборонців і повновласників сторін;

і) витрати виконання вироку.

Стаття 588. § 1. Свідки, що замешкують поза осідком суду або місцем доконування судової дії, одержують зворот необхідних витрат переїзду й стравне, якщо віддаль їх місця замешкання або побуту від суду виносить найменше 25 кілометрів.

§ 2. Свідки, що проживають з денних зарібків,

одержують крім цього винагороду за втрачений внаслідок явки заробіток.

§ 3. Зворот витрат переїзду не може в жадному разі перевищати ціни залізничого білету третьої кляси за дану віддаль, в обидва боки особовим поїздом без огляду на рід засобу комунікації.

§ 4. Якщо кількох свідків користало з одного засобу їзди, на спільні витрати належить кожному свідкові признати частину витрат, які на його припадають.

§ 5. Якщо ця сама особа буде на цей сам день прикликана в характері свідка в кількох кримінальних справах, тоді признається її належности з § 1—4 тільки раз і розділюється їх рівномірно між всі ті справи (стат. 577).

Стаття 589. § 1. Знавці й перекладачі одержують попри винагороду за працю, зворот витрат необхідних до виконування праці.

§ 2. В разі недопитування прикликаного знавця або перекладача, належиться йому винагорода за втрачений час і зарібок.

§ 3. Знавцеві або перекладачеві, що мешкає поза осідком суду, належиться стравне і зворот необхідних коштів переїзду.

Стаття 590. Суд або прокуратор назначує висоту стравного (стат. 588 § 1 і 589 § 3), а також винагороду знавців і перекладачів за їхню працю або за втрачений час і заробіток (стат. 589 § 1 і 2) (стат. 257) після свойого признання. Висота прохарчування не може перевищати десять золотих денно.

Стаття 591. Державні службовики в діловій службі та військові особи в діловій службі одержують витрати подорожі й денні дієти після норм, встановлених для службових подорожей, якщо обставини, про які мають бути допитувані, є у зв'язку з виконуванням їх уряду або служби; в інших випадках примінюється до них загальні засади (стат. 588, 589, 590).

Стаття 592. Свідок або знавець, якщо неслушно відмовляється скласти зізнання, висновок або присягу, — не має права на жадні належитости.

Стаття 593. § 1. Свідки, знавці й перекладачі повинні домагатися винагороди негайно після виконання свойого обов'язку, а якщо були прикликані на розправу, — то найпізнійше слідуючого дня по її замкненні.

§ 2. Особи, які в повищому речинці не склали домагання тратять право на винагороду.

Стаття 594. § 1. Кошта удержання підсудного арештованого обіймають витрати на харч, опал, світло, одежу, білля а в міру потреби витрати лікування.

§ 2. Витрати виконання кари гривни обіймають винагородження егзекуційного урядника за всі його дії згідно з таксою, а також витрати оголощень, переїздів і грошових пересилок.

Стаття 596. Міністер Справедливости в порозумінні в міру потреби, з відносними міністрами, видає такси для обчислення належностей:

а) за доручення оповісток та інших судових письм;
б) за конвоювання осіб і речей а також за перехоз речей;
ц) за удержання у в'язницях і арештах.

Стаття 597. В випадках не передбачених таксою, висоту винагороди означує суд.

Стаття 598. § 1. Суд є в праві звільнити в цілости або в части підсудного чи обвинника від звороту витрат поступування, якщо вважатиме, що їх заплата була б для його або його найближчої родини, яка є на його одержанні, — надмірно важкою.

§ 2. Постанова § 1. не має примінення до звороту витрат, належних від підсудного приватному обвинникові або пошкодованому (стат. 578 § 3) чи підсудному від обвинника і цивільному позовникові від підсудного.

§ 3. Суд або прокуратор, наказуючи виконання вироку, може відкласти стягнення оплат і коштів поступування, належних Скарбові Держави або розкласти їх на рати на час, що не перевищує одного року, якщо їх негайне стягнення загрожувало б зобов'язаному надмірно важкими наслідками.

Стаття 599. § 1. До способу й руху стягнення судових витрат має примінення стат. 548.

§ 2. При збігу належностей в виконавчому поступуванні пошкодований має першеньство перед гривнами, грошовими карами й коштами поступування, для заспокоєння належного йому з присуду відшкодування за кривду, вчинену йому через каригідну дію.

КНИГА XI.

ОСОБЛИВЕ ПОСТУПУВАННЯ.

РОЗДІЛ І.

Відновлення поступування.

Стаття 600. Відновлення поступування закінченого вироком, який вступив в законну силу, може наступити в некористь підсудного лише тоді, якщо виявиться, що вирок встановлено під впливом неправдивого зізнання свідка, знавця або перекладача, сфальшування документу або речового доказу, чи перекупства.

Стаття 601. Вчинення каригідної дії, що дає підставу до поновлення поступування в порядку статті 600, повинно бути устійнене вироком, який вступив в законну силу, хіба, що вирок не можна ухвалити з причини законних обставин, які виключають висуджування відносно цього проступу, або завішують поступування на необмежений час.

Стаття 602. Відновлення поступування закінченого позаочним присудом може наступити на користь підсудного не лише з причин зазначених в стат. 600, але рівнож тоді, коли після засудження виявляться нові факти й докази, незнані перед тим ані стороні яка склала домагання про відновлення ані судові, а стверджуючі, що засуджений є невинний або, що його засуджено за тяжчий каригідний вчинок, як цей, що він його вчинив.

Стаття 603. § 1. Домагання поновлення поступу-

вання на користь підсудного може зголосити підсудний, оборонець, прокуратор а також подруг підсудного, його кревні в простій лінії та його браття і сестри.

§ 2. Поновлення поступування на користь підсудного є допустиме без огляду на його смерть, виконання кари або задавнення.

Стаття 604. § 1. Лише обвинник може закласти домагання поновлення, поступування на некористь підсудного.

§ 2. Приватний обвинник, який відступив від обвинувачення, не може домагатися поновлення поступування.

Стаття 605. Домагання поновлення поступування, яке не походить від прокуратора, повинен опрацювати адвокат.

Стаття 606. Про віднову поступування в справах, які належать городському судові, встановлює окружний суд, — в справах які належать окружному судові-апеляційний суд, в інших справах — Найвищий Суд.

Стаття 607. Суд, належний до вирішення про поновлення, заряджує в разі потреби провірення наведених в домаганні обставин

Стаття 608. § 1. Суд, належний до висудження про поновлення, може наказати зупинити виконання вироку.

§ 2. Суд зупиняючи виконання вироку, може зажадати кавції або поруки.

Стаття 609. В разі задовільнення домагання про відновлення поступування, суд ухилює вирок і надсилає справу до нового вирішення судові, який висудив ухилений вирок.

Стаття 610. § 1. З хвилею ухилення вироку устає виконання кари.

§ 2. Суд однак може наказати тимчасове арештування або примінення іншого запобіжного заходу.

Стаття 611. Всі постанови в предметі поновлення поступування ухвалюються на тайному засіданні.

Стаття 612. Постановлення поступування ведеться в порядку загальних засад зі слідуючими виїмками:

а) якщо справу поновлено на користь підсудного суд при новому розгляненні справи не може встановити суворійшої кари як та, на яку підсудного попередньо правосильно засуджено.

б) якщо поновлене на користь підсудного поступування ведеться після його смерти або, якщо підсудний є умово хворий, суд з уряду назначує до оборони його прав оборонця, якщо внескодавець сам не установив оборонця.

Стаття 613. Поновлення закритого слідства може наступити лише на домагання публічного обвинника на основі постанови окружного суду, якщо ще не заіснувало задавнення переслідування; а обвинник наведе нові, перед тим незнані йому факти або докази, які дають надію на змогу виказати вину підсудного.

РОЗДІЛ II.

Поступування в справах малолітних.

Стаття 614. Поступування в справах малолітних, які в хвилі започаткування головної розправи не покінчили 17. років життя відбувається перед судом для малолітних, в порядку поступування перед городськими судами зі слідуючими змінами й доповненнями.

Стаття 615. § 1. В справах для малолітних не має примінення постанова стат. 67.

§ 2. Цивільний позов є недопускаємий.

Стаття 616. § 1. Справи ведуться без слідства. Суддя для малолітних заряджує або проводить доходження а також дії необхідні до зібрання і утривалення доказів.

§ 2. Суддя для малолітніх може доручити виконання поодиноких дій доходження кураторові малолітних, членові патронату над малолітними, поліції або приватній, заслуговуючій на довіря особі.

Стаття 617. В разі неявки осіб, прикликуваних суддею для малолітних, мають відповідне примінення постанови стат. 122.

Стаття 618. § 1. Доходження і дії зазначені в стат. 616, мають своєю метою устійнити:

а) обставини вчинку, що його закинено малолітному, а зокрема мотиви й спосіб ділання а також відношення до пошкодованого;

б) ступінь умового та морального розвою малолітного та інші дані, необхідні до устійнення чи малолітний ділав з усвідомленням;

в) характер і минуле малолітного, умовини в яких він жив і виховувався, моральні та матеріяльні відносини його та його родини а також поведінку після вчинення проступу й заходи, які надаються до його поправи.

§ 2. В разі потреби суддя заряджує лікарські оглядини.

Стаття 619. При доходженню і діях зазначених в стат. 616, можуть бути присутні прокуратор а за згодою судді — оборонець малолітного, однак суд не є зобов'язаний повідомляти їх про речинець.

Стаття 620. § 1. Суд для малолітних замість запобіжних заходів, зазначених в стат. 164—187, примінює:

а) віддання малолітного під відповідальний нагляд родичів, опікунів або іншої, заслуговуючої на довіря особи, з доданням в разі потреби нагляду куратора або,

б) задержання в особливому закладі для малолітніх.

§ 2. Крім заходів, зазначених в § 1. букв. а) суд може зажадати від особи, якій довірено малолітного, поруки або кавції.

Стаття 621. Після скінчення доходження суддя для малолітних:

а) назначує розправу, або

б) закриває поступування, якщо не знайде ознак проступу, або визнає брак достаточних познак проти малолітного, чи теж устійнить інші підстави, які виключають кримінальне поступування.

Стаття 622. § 1. Суддя закриваючи кримінальне поступування з причини браку усвідомлення або видаючи з тої причини виправдуючий вирок, примінює виховні заходи.

§ 2. Родичі або опікуни є в праві скласти зажалення до апеляційного суду, якщо це зарядження усунуло малолітного з під їх влади.

Стаття 623. Прокураторові або приватному обвинникові прислуговує зажалення на постанову закриваючу поступування.

Стаття 624. Суддя може не прикликувати на головну розправу осіб, яких вже попередньо особисто переслухав і поперестати на відчитанні їх зізнань, хіба, що обвинник, оборонець або малолітний буде домагатися прикликати ті особи.

Стаття 625. § 1. Про речинець розправи повідомляється родичів малолітнього а також особи, що під їх наглядом є малолітний, якщо доручення таких оповісток не є получене з особливими труднощами, або проволокою.

§ 2. Ті особи мають право давати вияснення і складати внески.

§ 3. Суддя може зажадати явки тих осіб. Тоді мають відповідне примінення стат. 117—122.

Стаття 626. Неявка осіб, зазначених в стат. 625, не зупинює справи, якщо суддя не визнає їх явки необхідною.

Стаття 627. § 1. Розправа відбувається тайно.

§ 2. На розправі можуть бути присутні крім осіб,

зазначених в стат. 320, представники товариства патронату над малолітніми.

Стаття 628. Підчас розправи суддя вислухує вияснення малолітного; поза тим малолітній лишається на залі засідань лише остільки, оскільки суддя визнає це необхідним.

Стаття 629. Суддя може відкласти виконання вироку в разі хвороби малолітного або з інших важних причин.

Стаття 630. Присуди судді для малолітних підлягають заскарженню шляхом апеляції до апеляційного суду, який відповідно примінює постанови цього кодексу.

Стаття 631. Апеляція і касація в тих справах, що належить до судді для малолітних, не здержують виконання вироку.

Стаття 632. § 1. Якщо справу проти малолітному, який не скінчив 17 років життя, заведено разом з дорослими, належить поступування щодо малолітного вилучити і відіслати судді для малолітних.

§ 2. Якщо одначе з огляду на добро встановлення справедливости вилучення справи малолітного не є побажане, судить звичайний суд по властивості, придержуючися стат. 620, 625, 626 і 628. Цей суд вирішує остаточно про вилучення справи.

Стаття 633. Звичайний суд, закриваючи справу з причини браку розпізнання або ухвалюючи з тієї причини виправдуючий вирок, надсилає відпис оречення судді для малолітних, щоб видати зарядження в порядку стат. 622 § 1.

Стаття 634. Вразі засудження малолітного, звичайний суд негайно відсилає відпис вироку з мотивами судді для малолітних, до якого належать всякі дальші зарядження.

Стаття 635. Справи малолітних розглядає в районі, в якому не встановлено суду для малолітних — звичайний суд, згідно з загальними засадами властивости й руху інстанцій. Городський суд, передбачений в стат. 4, § 2. устрою загальних судів, повинен примінювати відповідно постанови цього розділу, а в інших судах поступування відбувається в порядку загальних засад та згідно з стат. 620, 625, 626, 628, 633 і 634.

РОЗДІЛ III.

Повернення прав і затертя засудження.

Стаття 636. § 1. Окружний суд, який встановив вирок в першій інстанції або в якого районі городський суд встановив вирок, розглядає подання засудженців о повернення прав або о затертя засудження.

§ 2. Якщо вирішувало кілька окружних чи городських судів, належним є той окружний суд, в якого районі встановлено останній вирок.

Стаття 637. Окружний суд може перед встановленням постанови в предметі повернення прав або затертя засудження, звернутися до прокуратора о переведення доходження, щоб зібрати відомости про поведінку засудженця після вироку.

Стаття 638. § 1. Суд розглядає на тайному засі-

данні подання про повернення прав або про затертя засудження.

§ 2. На постанову в тому предметі є зажалення.

Стаття 639. Суд, який видав постанову про повернення прав або про затертя засудження, негайно повідомляє влади, які ведуть кримінальні реєстри.

РОЗДІЛ IV. (неактуальний)

Поступування в карно-адміністративних справах.

Стат. 640—649 неактуальні.

(Карно-адміністративні справи в цілости належать адміністративним владам).

РОЗДІЛ V.

Відшкодування за неслушне засудження або обвинувачення.

Стаття 650. § 1. Особа, правосильно виправдана в наслідок поновленого поступування або засуджена по думці лагіднішої кримінальної постанови, може титулом відшкодування домагатися від Державного Скарбу винагороди за матеріяльні шкоди й страти а також за моральну кривду, якщо відносно неї виконано в цілости або в части кару, що її відтак ухилено.

§ 2. Це саме відноситься до осіб, відносно яких кримінальне поступування по відновленні правосильно закрито.

Стаття 651. § 1. Не має права на винагороду той,

хто вмисно або через очевидне недбальство спричинив своє попереднє засудження.

§2. Суд може не признати винагороди, якщо познаки, зібрані з попередному поступуванні, не зістали в рішучий спосіб відперті в поновленому поступуванні.

Стаття 652. Право на винагороду переходить в разі смерти управненої особи на подруга, діти, родичів, в межах, яких вони в наслідок покарання не одержали від засудженця належного їм з сили закона удержання.

Стаття 653. § 1. Домагання винагороди можна зголосити тільки протягом трьох місяців після правосильности рішення, яке дає підставу до відшкодування.

§ 2. Якщо особа управнена домагатися винагороди по думці стат. 650, померла в часі, передбаченому в § 1, або в тому речинці, зголосивши домагання, померла перед правосильним покінченням поступування щодо винагороди, то особи зазначені в стат. 652 є в праві домагатися винагороди протягом трьох місяців від смерти управненого.

Стаття 654. Домагання відшкодування належить зголосити в апеляційному суді, що в його районі встановлено вирок першої інстанції.

Стаття 655. § 1. Апеляційний суд вирішує справу на тайному засіданні провірюючи в міру потреби дійсні обставини. Постанови стат. 256 § 1, 2 і 3 мають відповідне примінення.

§ 2. По скінченні доходження належить дати

управненому можність заявитися на письмі або до протоколу.

Стаття 656. (неактуальна).

(На постанову видану в порядку стат. 655 прислуговує зажалення до Найвищого Суду).

Стаття 657. Постанови стат. 650—656 мають примінення до чужинців на засадах взаїмности.

Стаття 658. Ухвалюючи виправдуючий вирок, суд може признати підсудному право на відшкодування за потерпілу моральну й матеріяльну кривду від приватного обвинника або пошкодованого, що має право сторони:

а) якщо обвинування було завідомо фальшиве, або,

б) якщо обвинник ужив несовісних заходів, щоб одержати засудний вирок.

РОЗДІЛ VI.

Поступування в випадку затрати або знищення акт.

Стаття 659. Якщо поодинокий документ або цілі акта справи, яка є в русі, загинули або знищилися, то акт що пропав заступається посвідченим відписом.

Стаття 660. Суд взиває особи, які мають відпис пропалого акту до складення його судові, а в разі потреби наказує його відібрання. Стат. 142—157 мають відповідне примінення. На домагання відпис

звертається стороні, після зроблення з нього відпису.

Стаття 661. Якщо нема посвідченого відпису, суд прикликує сторони до складення в назначеному речинці внесків, щодо змісту пропалого акту а також щодо способів його відтворення.

Стаття 662. Разом з внесками зазначеними в стат. 661, сторони складають судові посідані для підтримки внесків докази як: приватні відписи, судові оповістки, нотатки прокураторів, адвокатів чи інших учасників процесу.

Стаття 663. § 1. Після упливу речинця, визначеного в порядку стат. 661, — суд на тайному засіданні постановляє, чи і в який спосіб належить відтворити пропалий акт.

§ 2. На постанову в тому предметі прислуговує зажалення.

Стаття 664. При відтворюванні пропалого акту можна допитувати суддів, прокураторів, адвокатів та інші особи, які брали участь в поступуванні.

РОЗДІЛ VII.

Видача правопорушників.

Стаття 665. При видачі правопорушників мають примінення постанови, передбачені в цьому розділі, хіба, що міжнародній договір постанавляє інакше.

Стаття 666. § 1. З внеском про видачу особи, що перебуває за кордоном належний кримінальний суд взертається до Міністра Справедливости.

§ 2. До внеску належить долучити:

а) якщо йде про особу, проти якої є вже видано правосильний засудний присуд, — відпис присуду з посвідкою правосильности;

б) в інших випадках — відпис постанови про тимчасове арештування а також опис каригідної дії, з представленням справжніх обставин і наведенням відповідних кримінальних постанов.

§ 3. Попри це належить, по змозі, долучити знимку й інші дані, які дозваляють устійнити дані відносно особи, якої видачі домагається а також заподати її державну приналежність.

§ 4. Час тривання тимчасового арешту, передбачений в стат. 171 і 172, числиться від хвилі, коли арештованого одержала влада на терені Держави.

Стаття 667. В наглих випадках належний суд або прокуратор може звернутися безпосередньо до належної закордонної влади з внеском про тимчасове арештування особи, якої видачі домагається; повинен одначе повідомити про це Міністра справедливости та долучити внесок про видачу. (стат. 666).

Стаття 668. § 1. Якщо йде про каригідний вчинок загрожений за кордоном карою смерти, а чужа держава видала правопорушника з застереженням, що супроти виданого не буде приміненою кара смерти, суд, в разі засудження, встановлює в місце кари смерти кару довічного позбавлення волі.

§ 2. Якщо однак чужа держава видала з тим самим застереженням особу, правосильно засуджену

на кару смерти, суд на тайному засіданні постановить змінити присуд в порядку § 1.

Стаття 669. § 1. Якщо видана особа була обвинувачена о кілька каригідних дій, а чужа держава видала її з застереженням притягання до відповідальности лише за деякі з цих дій,— то кримінальне поступування може обіймати тільки ці каригідні дії, а що до інших, повинно бути завішене.

§ 2. Якщо проти такій особі встановлено вже правосильний вирок, обіймаючий кілька каригідних вчинків, тоді суд, який встановив вирок, ухилить вироком оречення про кару й встановить кару тільки за проступи обняті дозволом на видачу.

§ 3. Завішене в порядку § 1. поступування можна на ново підняти, якщо підсудний в протязі двох місяців з власної вини не покине границь Польщі або якщо, опустивши їх, поверне. В справі про каригідні вчинки, обняті дозволом на видачу, речинець числиться від дати правосильного покінчення поступування, а вразі засудження — від відбуття кари. В випадку передбаченому в § 2, суд обмежиться до видання рішення про кару.

§ 4. Видаючи рішення про кару, суд не може встановити суворішої кари від попередньо встановленої підсудному за даний проступ.

Стаття 670. § 1. Домагання закордонної влади, щоб видати правопорушника, надсилається окружному судові місця замешкання або зловлення пошукуваної особи.

§ 2. Якщо йде про каригідний вчинок, щодо котрого видача є дозволеною, суд цей безпроволочно

переслухує підсудного й наказує його арештувати потому провірює вияснення підсудного, якщо цей покликується на докази, що находяться в краю, а по їх розгляненні, вислухавши прокуратора в предметі видачі правопорушника, видає на тайному засіданні опінію, та пересилає її разом з актами Міністрови Справедливости.

Стаття 671. § 1. Суд, зазначений в попередній статі може рівнож і без внеску про видачу постанови тимчасово арештувати правопорушника, якщо йде про каригідний вчинок, за який допускається видачі, а:

а) дана особа є дуже підозрілою о вчинення того проступу;

б) є пошукуваною через закордонні влади при помочи стежного листа, оголошеного в поліційному деннику, або

в) закордонна влада зажадала тимчасово арештувати цю особу, подаючи рід проступу о який пошукувана особа є обвинувачена, й покликуючися на виданий проти неї правосильний засудний присуд або судове зарядження арештування.

§ 2. Про день та місце тимчасового арештування належить безпроволочно й безпосередньо повідомити закордонну влалу, що прикликує або притягає до відповідальности а також Міністерство Справедливости.

Стаття 672. Окружний суд випустить на волю особу, що її арештовано з метою видачі чужій державі — а то на домагання Міністра Справедливости, або якщо закордонна влада відкличе домагання видачі чи арештування.

Стаття 673. Про дозвіл на видачу рішає Міністер Справедливости.

Стаття 674. § 1. На перевезення під сторожею через простір Польщі правопорушника, якого одна держава видає другій, позваляє Міністер Справедливости, засягнувши опінії окружного суду в Варшаві ухваленої на тайному засіданні по вислуханню прокуратора.

§ 2. Цей суд видає необхідний для перевозу наказ арештування.

Кінцеві постанови.

Стаття 675. Виконання кодексу кримінального поступування доручується Міністрови Справедливости.

Стаття 676. Цей розпорядок входить в життя рівночасно з постановами, які випроваджують кодекс кримінального поступування — з днем 1. липня 1929 року.

ДЕЯКІ ПОСТАНОВИ ВПРОВАДЖУЮЧІ КОДЕКС КРИМІНАЛЬНОГО ПОСТУПУВАННЯ

РОЗДІЛ VI.

Стаття 20. Крім випадку, передбаченого в стат. 257 кодексу кримінального поступування, прокуратор і державна поліція може в русі доходження, переводити судові дії зазначені в стат. 254 § 1 під букв. а), б), в), е) кодексу кримінального поступування, якщо визнають це необхідним, щоби утрівалити сліди та докази каригідного вчинку.

Постанови стат. 258 § 1 і 259 кодексу кримінального поступування мають тут примінення.

Дії проведені в порядку цієї статті мають силу судових дій, а протоколи списані згідно з постановами стат. 259 К. К. П. — силу судових протоколів.

РОЗДІЛ VIII.

Наказове поступування.

Стаття 31. § 1. В кримінальних справах, які належать городським судам, якщо каригідний вчинок є загрожений, незалежно від додаткових та заступних кар, лише арештом та гривною або одною з цих кар, — городський суд може видати карний наказ в порядку передбаченому в цьому розділі.

§ 2. Карний наказ суддя видає без розправи.

Стаття 32. Суддя може видати карний наказ, якщо на основі донесення внесеного поліцією або урядовою особою в обсязі їх ділання, визнає, що докази обвинувачення супроти спричинця каригідної дії вистарчають і не насувають сумнівів.

Стаття 33. § 1. Карним наказом можна встановити лише кару гривни й арешту до чотирнадцять днів або одну з цих кар. Кара заступного арешту разом з встановленою карою позбавлення волі не може перевищати 14 днів.

§ 2. (неактуальний).

§ 3. В наказі можна встановити рівнож конфіскацію предметів, які вже зайнято й які є в перехові суду, адміністративної влади, її членів або інших осіб.

§ 4. В наказовому поступуванні лишається цивільний позов нерозгляненим, про що позовника повідомиться.

Стаття 34. Карний наказ є недопускаємий проти арештованих, малолітних до 17 літ та в справах, переслідуваних з приватного обвинувачення.

Стаття 35. Перед видачею карного наказу суддя може допитуватися підсудного й домагатися внеску від обвинника.

Стаття 36. Карний наказ повинен обіймати дані зазначені в стат. 368 букв. а), г), е), в стат. 369 кодексу карного поступування а також зазначення особи або влади, яка внесла донесення, а також дату видачі наказу. Крім цього в наказі належить зазначити

зміст постанов про вношення спротиву й наслідки його невнесення.

Стаття 37. Відпис наказу доручується підсудному й обвинникові.

Стаття 37. § 1. Підсудний і обвинник є в праві в протягу сімох днів від доручення наказу заложити до городського суду спротив.

§ 2. Підсудний може внести спротив письменно або усно до протоколу в канцелярії суду.

Стаття 39. § 1. В разі закладення спротиву справу вирішуется у звичайному поступуванню.

§ 2. Карний наказ не зобов'язує суду в звичайному поступуванню ані щодо кваліфікації вчинку, ані що до встановлення кари.

Стаття 40. Карний наказ, від якого не закладено в речинці спротиву, виконується як правосильний присуд.

РОЗПОРЯДОК
про Спеціяльні Суди в Генеральному Губернаторстві
з дня 15 листопада 1939 р.

На основі § 5 уст. 1. Декрету Вожда й Канцлєра Німеччини про Адміністрацію зайнятих польських просторів з дня 12 жовтня 1939 р. (Дн. У. Н. І. стор. 2077) заряджую.

§ 1. Для обсягу кожного округа Генерального Губернаторства покликується до життя Спеціяльний Суд. Осідок Спеціяльного Суду находиться у місці урядового осідку Окружного Шефа.

Спеціяльні Суди можуть складатися з кількох виділів. Шеф Округи може устійнити для поодиноких виділів окремий ніж в уст. 1. осідок і управильняти місцеву належність виділів на обшарі свого Округа.

§ 2. Спеціяльні Суди є властиві для каригідних вчинків, що для їх розпорядки Генерального Губернатора виразно передбачили властивість Спеціяльних Судів.

Попри це, обвинуваюча влада є в праві закласти до Спеціяльного Суду обвинувачення з причини будьяких судимих вчинків, якщо з огляду на важкий або гідний нап'ятнування характер вчинку обо викликане серед громадянства обурення, є вказане засудження через Спеціяльний Суд.

Властивість Військових Судів та наглих Судів залишується неторкненою.

§ 3. Спеціяльні Суди вирішують в порядку німецького кримінального закону.

§ 4. До поступування перед Спеціяльними Судами належить відповідно примінити постанови розпорядку про установлення Спеціяльних Судів з дня 21. березня 1933 р. (Дн. З. Н. I. стор. 136) разом з виданими до зазначеного розпорядку змінами, якщо нижче не встановлюється інакше.

§ 5. Відсилка до звичайного поступування не відбувається. Обвинувачення можна відкликати аж до зачинення доказового поступування.

§ 6. Оборонця належить назначити, якщо це признається вказаним.

§ 7. Спеціяльні Суди вирішують в складі трьох суддів.

На домагання обвинувачуючої влади Спеціяльний Суд вирішує в нескладних справах в складі одного судді.

§ 8. Спеціяльний Суд є в праві на домагання обвинуваючої влади, встановити письменним карним наказом кари до одного року в'язниці.

§ 9. Про встановлення карного наказу вирішує лавник Спеціяльного Суду.

Речинець до закладення спротиву виносить два тижні.

Спротив вирішує Спеціяльний Суд; § 7 має відповідне примінення.

§ 10. Розпорядок Начального Команданта Війська про виїмкові суди на зайнятих польських обшарах з дня 5. вересня 1939 р. (Дневник розпорядків для зайнятих обшарів в Польщі стор. 2) тратить отсим свою силу для Генерального Губернаторства. Покликані до діяння на основі зазначеного розпорядку Начального Команданта виїмкові суди виконують дальше свої дії як Спеціяльні Суди в Генеральному Губернаторстві; якщо вони не находяться в місці урядового осідку Окружного Шефа, вважається їх за виділи Спеціяльного Суду, властивого для Округи.

§ 11. Виконні до цього розпорядку постанови видасть Провідник Виділу Справедливости при Уряді Генерального Губернатора.

Генеральний Губернатор для занятих польських обшарів

ФРАНК

РОЗПОРЯДОК
про військове судівництво в справах цивільних осіб в Генеральному Губернаторстві.

з дня 26 січня 1940 р.

На основі § 5. уст. 1. Декрету Вожда й Канцеляря Німеччини про Адміністрацію зайнятих польських обшарів з дня 12 жовтня 1939 р. (Дн. З. Нім. І. стор. 2077) заряджую в порозумінні з Шефом Начальної Команди Збройних Сил слідуюче:

§ 1. За каригідні вчинки:

а) звернені проти Німецькій Збройній Силі, її членам або почотові;

б) заподіяні в будинках, приміщеннях або заведеннях, які служать цілям Німецьких Збройних Сил, — карається Німецьким карним правом.

§ 2. В справі каригідних вчинків, зазначених в § 1, є властиві Суди Збройної Сили на обшарі Генерального Губернатора. Постанови § 2. Ч. 1. до 3, § 3а ординації воєнного карного поступування з дня 17 серпня 1938 р. (Дн. З. Нім. 1939 р. І стор. 1457 і стор. 2132) не порушується.

§ 3. Суди Збройної Сили встановляють в порядку ординації воєнного карного поступування.

Судова влада може віддати карні справи, що про них мова в § 2, належній звичайній владі, покликаній до переслідування судимих вчинків.

§ 4. Належність військових наглих судів, уснована в § 4. розпорядку Начального Вожда Війська про посідання оружжя з дня 12 жовтня 1939 р. (Дн. розп. для зайнятих в Польщі просторів стор. 8), відпадає.

Висуджування злочинів, передбачених в §§ 1 і 2 названого розпорядку поручається наглим судам в складі управильненім в § 11 уст. 2 розпорядку з метою поборювання вчинків гвалту в Генеральному Губернаторстві з дня 31 жовтня 1939 р. Дн. розп. Г. Г. П. стор. 10) а також в доповняючому до цього ж розпорядку з дня 2. грудня 1939 р. (Дн. розп. Г. Г. П. стор. 206).

Супроти справ, що є вже в ході в військовому наглому суді, лишається в силі дотеперішне управильнення.

§ 5. Цей розпорядок починає діяти з днем його оголошення.

Генеральний Губернатор
для занятих польських просторів
ФРАНК.

Виконання постанови до розпорядку з дня 19. лютого 1940 р. про польське судівництво в Генеральному Губернаторстві

з дня 1. серпня 1940 р.

В ціли виконання розпорядку про польське судівництво в Генеральному Губернаторстві з дня 19. лютого 1940 р. (Дн. Розп. Г. Г. І. ст. 64) заряджую:

I.

До § 1. уст. 1: В разі необхідности допитувати польськими судами або прокуратурою громадян Німеччини або осіб приналежних до Німецького Народу, в характері свідків або знавців належний Німецький Суд буде їх допитувати шляхом законної допомоги, примінюючи при цьому постанови німецького закону поступування.

II.

До § 1. уст. 3: Якщо в районі городського суду значна, а іменно принайменше $^1/_5$ частина народу є українського походження, тоді є допущена українська мова в письменному поступуванні а також при усних розправах. Це відноситься рівнож до справ, що повстали в районах такого городського суду, а ведуться перед надрядними окружними судами або перед апеляційним судом або прокуратурою.

Шеф Округи назначує городські суди, щодо яких постанова 1 уст. має примінення; він рівнож оголошує спосіб оголошення.

Розділ III. V. і VII. для карного права неактуальні.

IV.

До § 5. уст. 2: Вразі спору або непевности відносно місцевої властивости польського суду, провідник Виділу Справедливости при Уряді Генерального Губернатора назначить належний суд, якщо б вирішенн належало до компетенції Найвищого Суду. Його рія шення є остаточні.

VI.

До § 10: Апеляційні й окружні суди вирішують в другій інстанції в складі трьох суддів.

Генеральний Губернатор для занятих польських просторів

З поручення

ВІЛЛЄ

ЗРАЗКИ ПИСЬМ

ПРОТОКОЛ
прийняття скарги з приватного обвинувачення

| Печатка поліції |

До
ГОРОДСЬКОГО СУДУ

в ______________________________

Дня __________________ 194___ р. о год. ____________
до льокалю ____________________ У. П. в ____________
____________ зголосив ся __________(хто)__________
імена родичів ____________________________________
років_________ рел гії ____________ звання___________
замешкалий в _____________________________________
і попереджений про відповідальність, зазначену в стат. 143 К. К. за фальшиве обвинувачення — заявив:

О б в и н у в а ч у ю:

_______(кого)_______ імена родичів ________________
_______________________ років ____________ зі звання
замешк. в ____

о те, що

він в дні____________1942 р. в __________(де)__________
__________________(що зробив)__________________
____
____

Вношу прикликати на розправу:

1) Підсудного ________(імя і назвисько)________

замешк. в ________________

2) Приватного обвинувача ____(імя і назвисько)____

замешк. в ________________

3) Свідка ________(імя і назвисько)________

замешк. в ________________

Складаючого повищу скаргу поучено, що цю справу Суд полишить не розгляданою аж до часу вплачення 20 зол. (двадцять золотих) зачету на рахунок витрат поступування.

На цьому протокол скарги покінчено а перед підписом прочитано.

Скаргу прийняв:

________________ (підпис)   ________________ (підпис складаючого скаргу)

Повищу скаргу предкладаю - Судові в порядку стат. 258 К. К. П. ізза ознак каригідного вчинку, передбаченого в стат. ____________ переслідованого з приватного обвинувачення.

____
(Підпис провідника)

ПРОТОКОЛ

прийняття устного повідомлення про каригідну дію

Дня____________________194___ о год.______ до льокалю
______________________ У. П. в __________________________
зголосилася нижче згадана особа, яка після попередження її про відповідальність:

1) За фальшиве обвинувачення зі стат. 148 К. К.,
2) За фальшиве повідомлення зі стат. 147 К. К.,
3) За фальшиве самообвинувачення зі стат. 146 К. К.

(непотрібне перечеркнути)

перед мною____
заявила слідуюче:

Називаюся ________________________________ вік______
Імена родичів ______________________________________
Релігія____________________________ звання____________
Замешк. в ____
Судово ____________ каран ________________________
____
____
____

На цьому протокол повідомлення покінчено та перед підписанням відчитано.

Повідомлення прийняв:

Підпис: ____________________ Підпис: ____________________
(доносячого)

Внесок
о обняття прокуратурою акту обвинувачення

| Печатка поліції | ___________дня___________ 1942 р.

До
ПАНА ПРОКУРАТОРА
Окружного Суду
в ______________________________

Предкладаю в залученню скаргу ____________________

____

в справі ____

____

____

з внеском обняти обвинувачення в порядку стат. 73 К. К. П.

Цей внесок мотивую слідуючо:

____

____

____

____

____

____

Наведені обставини вказують, що в цій справі є необхідним обняти обвинувачення, а то ізза порушення публічного інтересу.

____
(Підпис)

Внесок о закриття поступування

| Печатка поліції | ....дня .... 1942 р.

ДО ГОРОДСЬКОГО СУДУ

в ....

Предкладаючи в порядку стат. 249 К. К. П. акта справи ....

.... о ....

вношу закрити доходження ізза того, що ....

....

....

Залучники: ....

....
(Підпис)

Внесок о виплату на конвій

| Печатка поліції | ....дня .... 1942 р.

ДО ГОРОДСЬКОГО СУДУ

в ....

На основі зарядження ....(подати чийого)..........

з дня.................... 1942 р., число акт ....

має бути..............(хто).............. конвойований

з .... до ....

На тій основі прошу виплатити зачет в квоті

................словами ....

на покриття витрат конвою.

....
(Підпис)

Внесок о закриття поступування

| Печатка поліції | .... дня .... 1942 р.

До
ГОРОДСЬКОГО СУДУ
в ....

В порядку стат. 69 § 1 букв. а) К. К. предкладаю в залученню акта справи з обвинування .... о ....

з внеском закрити поступування на основі стат. 3. К. К. П. ізза цілковитої невідповідальности підозрілого.

Рівночасно в порядку стат. 69 § 2 К. К. вношу примінити до його лічничий захід ....

....

....
(підпис)

Внесення о переведення в доходженню судових дій

| Печатка поліції | .... дня .... 1942 р.

До
ГОРОДСЬКОГО СУДУ
(або Пана Слідчого Судді)
в ....

Предкладаючи в залученню акта доходження, вношу в порядку стат. 254 § 1 К. К. П. провести в ході доходження слідуючі судові дії:

....

....

....
(Підпис провідника)

Протокол оглядин тіла

__________дня__________1942 р. о год__________я (хто)__________

______________з______________ У. П. в ____________________

На основі:

1) стат. 127 і 257 К. К. П., по причині неприявності на місці судді, тому що проволока загрожувала б затратою слідів (або доказів) каригідної дії, які до прибуття судді знищилибся, бо ______________________________

2) На основі припоручення Пана Прокуратора Прокуратури Окружного Суду в ______________ з дня ______________ 1942 р. ч. __________ виданого в порядку стат. 20. впроджуючих постанов до К. К. П. ______________

____

згідно з стат. 235—240, 258 і 259 К. К. П. при участи:

3) Лікаря ______________________________ замешкалого в______________________________

4) Протокулянта______________________________

5) В присутности свідків ______________________________

6) Котрих попередивши про обов'язок ствердити підписами згідність протоколу з перебігом дій провів я оглядини тіла, знаходячогося в______ ______________________________ при чому устійнив (ст) слідуюче:

Імя та назвисько покійника ______________________________

Імена родичів ______________________________

Вік_____________ Віроісповідання ______________________
Звання____________________ Замешк. в___________________
Це я устійнив на основі _____________________________

____

Опис покійника

Пол _____________ Ріст__________ Лице________ Краска очей__________ Краска волося______Будова тіла ______
Відживлення_____________ Особливі ознаки_____________
Покійника _____________ Фотографовано______________
Положення тіла ____

____

Опис одежі, взуття, найдених предметів і слідів

____

Ознаки смерти: _________________________________

____

Приявність третіх тіл в природніх отворах тіла

____

Хворобові зміни й пошкодження поодиноких частей тіла ____
Висновки лікаря _______________________________
Тіло покійника після оглядин зістало_______________
Обговорення: __________________________________
На цьому я протокол покінчив та перед підписом відчитав.

Оглядини провів: Підписи:_________________
Підпис:__________________ __________________
(Вибрати відповідний текст з під 1—6)

Протокол оглядин

______________ дня __________ 1942 р. о год. __________ я _______

______________ з ______________ У. П. в ____________________

В порядку статті 257 К. К. П. з причини неприсутности на місці судді, тому, що проволока загрожувала б затратою слідів (або доказів) каригідної дії, які до часу прибуття судді улягли б знищенню, бо

____

(або на основі поручення Пана Прокуратора Окружного Суду в ____________________ з дня ______________ 1942 р. Ч. __________ виданого в порядку стат. 20. впроваджуючих постанов до К. К. П.)

Згідно з стат. 235—240, 258 і 259 К. К. П.

При участи протокулянта: __________________________

або в присутности свідків: __________________________

Котрих я попередив про обов'язок ствердження їх підписами згідности протоколу з перебігом дії й провів оглядини ______________(чого)______________

____

при чому устійнив слідуюче: __________________________

Обговорення: ______________________________________

____

____

На цьому я протокол закінчив та перед підписом прочитав:

Оглядини перевів: Підписи: ____________________

Підпис: ____________________ ____________________

Внесок о покарання ізза неявки

| Печатка поліції | __________ дня __________ 1942 р.

До
ГОРОДСЬКОГО СУДУ
(або до Пана Слідчого Судді)

в ____________________________

__________(хто)__________ імена родичів ____________________
____________________ років____________________звання______
________________ джерело удержання____________________
майно ____________________ зам в ______________________
будучи прикликаним до особистої явки в дні__________
1942 р. на год ______________в ____________________ У. К.
в карній справі з обвинувачення ______(чи його)______
____________________ о ____________________ Ч.. акт. _______
____________________ не явився.

Тому, що устійнено, що його неявка є неоправдана, бо він неявився по причині ____________________
____
в порядку стат. 117 § 1 і стат. 246 § 2 К. К. П. вношу покарати неявляючогося гривною у висоті ______________ зол.

Доказ доручення оповістки долучую.

____
(Підпис)

Протокол допиту підозрілого

______________ дня ______________1942 р. о год. __________

я ______________________з__________У. П. в___________________

ділаючи на основі поручення Пана Прокуратора Окружного Суду в____________________з дня_____________ 1942 р. Ч.__________ виданого в порядку стат. 20. впровадчих постанов до К. К. П., ізза неприсутности на місці Судді, згідно з стат. 235—240, 258 і 259 К. К. П.

1) при участи протокулянта ______________________

2) в приявности свідків __________________________

3) яких я попередив про обов'язок ствердження їх підписами згідности протоколу з перебігом дії допитав в характері підозрілого понище зазначеного.

Підозрілий, після вияснення йому, який каригідний вчинок йому закидується та які докази зібрано заявив:

Мої особисті дані є слідуючі:

Імя і назвисько ________________________________

Призивка ______________________________________

____

Вік __________(день місяць та рік уродження)__________

Імя та назвисько батька й матері ________________

Родове назвисько матері ________________________

Місце й повіт уродження ________________________

Державна приналежність ________________________

Національність ________________________________

Стан ________(вільний, жонатий, замужна і т. д.)________

Родинні відносини: ______(Кількість дітей, вік і т. д.)______

Місце замешкання: ________________

Освіта: ________________

Релігія: ________________

Звання: ________ (у мужаток звання мужа, дітей — батька) ________

Майновий стан: ________________

Військова служба: ________________

Ордери та відзначення: ________________

Ведення опіки та кураtелі: ________________

Заосмотрення з Державного Скарбу: ________________

Відбуті кари: ________________

____

Відносно закиненого мені каригідного вчинку вияснюю: ________________

____

____

____

____

Обговорення: ________________

____

____

____

На цьому я протокол покінчив та перед підписанням прочитав.

Допитував:

________________ (Підпис)

____

____

________________ (Підписи)

(Злишні уступи з поміж від 1—3 опустити).

ПРОТОКОЛ ДОПИТУ СВІДКА

в порядку стат. 20 впровадчих постанов до К. К. П. та стат. 257 К. К. П.

________________ дня ________________ 1942 р. о год. ______

Я ____________(хто)____________ з ____________(відки)____________

У. П. в ________________________ на основі:

1) поручення Пана Прокуратора Прокуратури Окружного Суду в ____________________________ з дня ________________________ 1942 р. ч. ______ виданого в порядку стат. 20. впроваджуючих постанов К. К. П. ______________________________

____

або

2) стат. 257 К. К. П. з причини неприсутности на місці Судді, тому, що проволока загрожувала б затратою слідів (або доказів) каригідного вчинку, котрі до прибуття Судді знищилибся, бо ____

____

____

згідно з стат. 235—240, 258 і 259 К. К. П.

3) при участи протокулянта ______________________

4) в присутности свідків ________________________

5) яких я попереднв про обов'язок ствердження підписами згідности протоколу з перебігом дії, допитав в характері нижче зазначеного свідка.

Свідок після попередження його про:

6) значення присяги, зложив присягу,

7) право відмови зізнань з причин зазначених в стат. 104 К. К. П.

8) відповідальність за фальшиві зізнання в порядку стат 107 К. К. П., заявив:

Називаюся ______________________________

Імена родичів ______________________________

Років ______ Уроджений в ______________________________

Релігія ____________________ Звання ____________________

Замешкалий в ______________________________

У відношенні до сторін ______ (чужий, брат, сестра) ______

У цій справі знаю слідуюче: ______________________________

____

____

____

Обговорення: ______________________________

____

____

На цьому я протокол покінчив, а перед підписом прочитав.

Допитував: ______________________________

____

______________________________ (Підпис)

______________________________ (Підписи)

(З поміж 1—7 вибрати потрібний текст).

Записка про допит підозрілого

____________ дня ____________ 1942 р. о год. ______

Я ________________ У П. в ________________
в порядку стат. 245 К. К. П., допитав в характері підозрілого нижче згаданого.

Підозрілий заявив: Мої особисті дані слідуючі:
Ім'я та призвіще: ________________________
(також родове ім'я мужаток та вдів)
Призивка: ________________________
Вік: ________________________
(день, місяць та рік уродження)
Ім'я та назвисько батька та матері: ____________
Місце уродження: ____________________
Державна приналежність: ________________
Національність: ____________________
Стан: ________________________
(жонатий, мужатка, вільний, сепарований, вдівець)
Родинні відносини: ____________________
(кількість дітей, їх вік і т. п.
Місце замешкання: ____________________
Освіта: ________________________
Релігія: ________________________
Звання: ________________________
(для мужаток звання мужа, дітей — звання родичів)
Майновий стан: ____________________
Військова служба: ____________________
Ордери й відзначення: ________________
Виконування опіки або курателі: ____________
Забезпечення зі Державного Скарбу (емеритура, рента і й.)
Відбуті кари: ____________________

В справі: ________________________

____

знаю слідуюче: ____________________

____

Протокол ревізії та секвестрації

________________ дня ________________ 1942 р. о год. ______

Я ________________________ з ________________________
У. П. в ________________________ ділаючи на основі:

1) доручення Городського Суду в ________________ з дня ____________________ 1942 р. ч. ______ виданого в порядку стат. 150 § 1 К. К. П. котре я показав ________________________ при започаткуванню ревівії,
2) доручення Пана Віципрокуратора ______________ ______________ Району Прокуратури Окружного Суду в ________________________ з дня __________ ____________________ 1942 р. ч. ______ виданого в порядку стат. 20 вироваджуючих постанов до К. К. П.,
3) стат. 142, 144 і 257 К. К. П. з причини неприсутности на місці Судді, тому, що проволока загрожувала б затратою слідів (або доказів) каригідної дії, котрі до прибуття Судді затратилибся, бо ____ ____ згідно з стат. 149, 235—240, 258 і 259 К. К. П.,
4) в присутности протокулянта ________________
5) в присутности свідків ________________________
6) яких я попередив про обов'язок ствердити їх підписами згідность протоколу з перебігом дій, удався о ________________________________ ____ замешкалого в ________________________________

і заставши в льокалю ______________________
повідомив про ціль ревізії та прикликав до присутности при ній, відтак зажадав добровільнеї видачі ______________________

____

Супроти відмови, я провів ревізю в приміщеннях, які до нього належать, а в її висл'ді

____

____

____

7) Ці предмети я заквестіонував і ______________________

____

8) Пошкодований ______________________
присутний при ревізії заявив ______________________

____

9) Підозрілий, присутний при ревізії заявив ______

____

10) Після покінчення ревізії о год. ______ я підозрілого ______________________
придержав.

Обговорення: ______________________

____

____

____

На цьому я протокол ревізії закінчив і перед підписом прочитав.

____

Ревізію провів: ______________________

______________________ (Підпис) ______________________ (Підписи)

(З поміж уступів 1—10 вибрати підхожий текст).

Протокол відобрання предмету

_____________ дня _____________ 1942 р. о год. __________ я

____________________ з __________ У. П. в ____________________

ділаючи на основі:

1) Постанови Городського Суду в ________________ з дня ____________________ 1942 р. Ч. __________ виданої в порядку стат. 158 § 1 К. К. П.,

2) постанови Пана Прокуратора Окружного Суду в ____________________ з дня _____________ 1942 р. Ч. _____________, виданої в порядку стат. 20. впровадчих постанов до К. К. П.,

3) стат. 158 і 257 К. К. П., з причини неприсутности на місці Судді, тому, що проволока загрожувала б затратою слідів (або доказів) каригідної дії, котрі до прибуття Судді знищилибся, бо ____

____

згідно з стат. 235—240, 258 і 259 К. К. П.,

4) при участи протокулянта ____________________

5) в приявности свідків ____________________________

____

6) котрих я попередив про обов'язок потвердження їх підписами згідности протоколу з перебігом дії, зажадав від ________________________

____

замешкалого в ____________________ добровільної видачі ____

____

Супроти відмови, я відобрав від вище зазначеного слідуючі предмети;

1) ____

2) ____

3) ____

4) ____

____

7) Пошкодований ______________________________
присутний при відборі предметів заявив ______

____

____

8) Підозрілий ________________________________
від якого відобрано вище описані предмети
завив ____

____

____

Обговорення: _________________________________

____

____

На цьому протокол покінчено, а перед його підписанням прочитано.

Дію провів: ____________________________

________________________ ____________________________

(Підпис) (Підписи)

(З поміж уступів 1—8 вибрати підхожий текст а непотрібний поминути).

Печаткаполіції	.... дня .... 1942 р.

Поквітування.

Я ....,

з .... У. П. в ....

отсим потверджую, що в дні .... 1942 р.

при ревізії проведеній у ....

замешк. в .... забрав слідуючі предмети:

1) ....

2) ....

3) ....

4) ....

Ці предмети я відобрав від зазначеної особи, яко

....

....

....

(Підпис)

Просьба о поліційний нагляд.

| Печатка поліції | ________ дня ________ 1942 р.

ДО СТАНИЦІ У П.

в ________________________

Постановою Городського Суду в ________________
з дня ________________ 1942 р. ч. акт ______ Суд переказав нам нагляд над ________________________
Ізза зміни місця замешкання ________________________
з ________________________ на ________________________
прошу розтягнути над ним поліційний нагляд.
Згадану постанову Городського Суду залучується.

____
(Підпис)

Внесок о примінення запобіжного заходу.

| Печатка поліції | ________ дня ________ 1942 р.

Задержаний

ДО ГОРОДСЬКО СУДУ
(або до Пана Слідчого Судді)

в ________________

В порядку стат. 284 К. К. П. вношу примінити супроти підозрілого ________ (кого) ________________
____
запобіжний захід у виді ________________________
________________________________, бо заходить обава, що ____
Задержання вище згаданого наступило дня ______
________________ 1942 р. о год. ______
Акта доходження залучую.

____
(Підпис)

Внесок о зміну запобіжного заходу.

| Печатка поліції | .... дня .... 1942 р.

До

....

в ....

Доношу, що .... зам. в .... відданий під нагляд поліції постановою .... в .... з дня .... 1942 р. ч. .... з обов'язком зголошуватися в .... раз. .... в .... ухилився від того обов'язку, бо в дні .... 1942 р. зовсім не зголосився та своєї неявки не виправдав.

Тому, що згаданий згідно з одержаними вістками

....

....

....

вношу о зміну дотеперішного запобіжного заходу на .... з метою унеможливити ухилитися від встановлення справедливости.

....

(Підпис)

Внесок о покарання ізза відмови присутности.

| Печатка поліції | _________ дня _________ 1942 р.

ДО ГОРОДСЬКОГО СУДУ
(або Пана Городського Судді)

в ____________________

_______________(хто)_______________ імена родичів _______________
_______________ років _____________ звання _____________
посідаючи джерело удержання ______________________
майно ____________________ зам. в ______________________
в дні ________________________ 1942 р. о год. __________
в місцевості ________________________ будучи покли-
каний через ____________________ з ____________________
У. П. в ____________________ до приявності при доко-
нуванні ____
в порядку судових дій в справі з обвинувачення
__________________________ о __________________________
Ч. акт ____________ відмовив своєї участи в цій дії,
оправдуючи це тим, що ____________________________

Тому, що ці обстановини стверджують, що відмова була неоправданою, в порядку стат. 117 § 1 і стат. 259 § 2 К. К. П. вношу:

покарати __________(кого)__________
за неоправдану відмову участи в судовій дії, грибною в квоті ____________ зол.

____
(Підпис)

Внесок о затвердження відібрання.

| Печатка поліції | ____________дня ____________ 1942 р.

ДО ГОРОДСЬКОГО СУДУ

в____________________________

В порядку стат. 153 § 2 К. К. П. а також на основі обставин устійнених в долучених актах доходження, вношу затвердити відібрання слідуючих предметів:

1) ____

2) ____

Ці предмети відобрано від______________________________

____________________ зам. в ____________________

в дні ____________________ 1942 р., бо ____________________

____

____
(Підпис)

Внесок о затвердження ревізії.

| Печатка поліції | ____________дня ____________ 1942 р.

ДО ГОРОДСЬКОГО СУДУ
(або Пана Слідчого Судді)

в ____________________

Залучуючи акта доходження вношу затвердити ревізію, проведену через поліцію в дні ____________ 1942 р. о год.________ у____________________зам. в______________

Цю ревізію проведено в порядку стат. 142, 144 і 150 § 2 К. К П. з причин, які не терплять проволоки.

____
(Підпис провідника станиці)

Записка доходження.

.... дня .... 1942 р. о год. ....

я .... з ....

У. П. в .... ділаючи в порядку стат. 243 § 1 і стат. 245 ККП. в наслідок ....

....

започаткував у справі ....

....

доходження, при чому устійнив, слідуюче;

....

....

....

Зобов'язання.

Я ....

замешкалий в ....

отсим потверджую прийняття на перехов слідуючих предметів: ....

....

Рівночаспо зобов'язуюся під законною відповідальністю предложити вище зазначені предмети на кожне домагання судової влади та приймаю до відома заказ видачі тих предметів особі до цього неуповноважненій, як також заказ позбування і перероблювання.

.... дня .... 1942 р.

....

(Підпис)

Внесок о видачу кореспонденції.

| Печатка поліції | ________ дня ________ 1943 р.

ДО ГОРОДСЬКОГО СУДУ
(або Пана Слідчого Судді)
в ________________

В порядку стат. 160 К. К. П. а також на основі обставин, успійнених в залучених актах доходження, вношу о зарядження видання ________________________ находячихся в Уряді ______(якому)______ в __________ а висланих підозрілим ______(який)______ під адресою: ________________ до розпорядимости Пана Прокуратора Окружного Суду в ________________, бо заходить уснована обава, що ________________________

____
(Підпис провідника)

Внесок о видачу постанови про ревізію.

| Печатка поліції | ________ дня ________ 1942 р.

ДО ГОРОДСЬКОГО СУДУ
(або Пана Слідчого Судді)
в ________________

В порядку стат. 150 § 1 К. К. П. як також на основі обставин, устійнених в долучених актах доходження вношу видати припоручення провести ревізію у

____

замешк. в ________________________ з метою відшукання

____

____
(Підпис провідника)

| Печаткаполіції |

__________ дня __________ 1942 р.

До

ОКРУЖНОГО СУДУ

в ______________________

через

ГОРОДСЬКИЙ СУД

в ______________________

ВИВЕДЕННЯ АПЕЛЯЦІЇ

Присуд Городського Суду в ______________________
з дня ______________________ 1942 р. в справі ч. акт.
______42/3 з обвинувачення ______________________
проти ______________________ о ______________________
уважаю за неслушний зо слідуючих мотивів: ______
____
____
____
____

На цій основі вношу скасувати заскаржений присуд та ______________________________________

В порядку стат. 492 К. К. П. вношу поновно прикликати й допитати свідків ______________________
____
тому, що ______________________________________
____

____
(Підпис)

Зажалення.

Печаткаполіції

__________ дня __________ 1942 р.

До
ОКРУЖНОГО СУДУ
в ____________________________

ЗАЖАЛЕННЯ

Постанову Городського Суду в ____________________
з дня __________________ число акт ______ з обвинування ______________________________________, якою Суд
____
____
уважаю неслушного зо слідуючих причин: __________
____
____
____
____
____

На цій основі вношу скасувати постанову Городського Суду в _________________________ в справі ч. акт ______ в предметі ____________________________ та о _______________________________________

____
(Підпис)

Внесок о повернення речинця відклику.

До
ГОРОДСЬКОГО СУДУ
в ______________________________

Приватний обвинник: ________________________________
зам. в________________________

Внесення о повернення речинця до відклику
в справі ч. ______

Дня ___________________________ 1942 р. суд ухвалив присуд в моїй справі проти ________________________ число акт _______

Я був в праві внести від цього присуду відклик в часі __________________

Одначе по причині того, що ____________________________
____
____
я не вніс відклику.

Вношу повернути мені речинець до цього відклику.

Рівночасно долучую відклик.

____
(Підпис)

Записка про ревізію.

________________ дня ________________ 1942 р. о год. ______

Я __________________________ з ___________________________
У. П. в ___________________________ ізза обави, що проволока загрожувала б затратою слідів (або доказів) каригідної дії, котрі до одержання судової постанови, щоби провести ревізію затратилибся, бо ______
____
____
____

З браку протокулянта та неможности прикликання двох віродостойних свідків, провів я ревізію у
____
____
замешк. в ____
пошукуючи за ____
____

Ревізія дала слідуючий вислід: __________________
____
____
____
____
____

Ревізію я покінчив о год. ______

____
(Підпис)

Приведення арештованого до відбуття кари.

| Печатка поліції | ____________ дня ____________ 1942 р.

Арештований

До

____

в ______________________________

Пересилаю арештованого ______________________

____

____

разом з залученим ____________________________

____

в ______________________ ч. ______ щоб виконати на ньому визначену кару.

Рівночасно доношу, що час започаткування відбуття кари числиться від дня ______________ 1942 р. години ______, бо тоді зазначеного арештовано.

____

(Підпис)

Донесення до прокуратури про злочин.

До
ПРОКУРАТУРИ ДЕРЖАВИ
в ____________________________

Пошкодований: ______________________________________
замешк. в ____________________________
Обвинувачений: ______________________________________
замешк. в ____________________________

КАРНЕ ДОНЕСЕННЯ
о складення фальшивих зізнань

На розправі перед Городським Судом в __________ __________________ до числа справи _______ проведеній в дні ____________________________ 1942 р. обвинувачений ____________________________ після попередження його про відповідальність за фальшиві зізнання зізнав: „____
____“

Ці зізнання обвинуваченого є незгідні з дійсним станом справи, бо він представляться слідуючо: „____
____“

Доказ: Свідки: 1) ______________________________________
замешк. в ____________________________
2) ______________________________________
замешк. в ____________________________

____
(Підпис)

| Печаткаполіції | .... дня .... 1942 р.

До
ГОРОДСЬКОГО СУДУ
в ....

АКТ ОБВИНУВАЧЕННЯ

На основі вислідів доходження ....
У. П. в ....

обвинувачую:

.... років ...... сина ....
родове ім'я матері ....

о те, що він:

в дні .... 1942 р. в ....
(що зробив)
....

Каригідний вчинок є перебачений в стат. ...... К. К. і на основі стат. 16 і 26 та ...... К. К. П. є належний Городському Судові ....
в ....

Спис осіб які належить прикликати на розправу:

1) Підсудний: ....
зам. в ....
2) Пошкодований: ....
зам. в ....
8) Свідки: ....
зам. в ....
4) Інші докази: ....

....
(Підпис)

Заповідження апеляції

Печаткаполіції	.... дня .... 1942 р.

До
ГОРОДСЬКОГО СУДУ
в ....

Заповідаю апеляцію від вироку Городського Суду з дня .... 1942 в .... число акт .... в справі з обвинувачення .... проти .... обвинуваченого о ....

....
(Підпис)

Приватна карна скарга.

До
ГОРОДСЬКОГО СУДУ
в ______________________________

Приватний обвинник: ____________________________________
замешк. в ____________________

Обвинувачений: ____________________________________
замешк. в ____________________

о зневагу особистої гідности
зо стат. 256 § 1 К. К.

АКТ ОБВИНУВАЧЕННЯ

Обвинувачую ______(кого)______ замешк. в ______________
о те, що
він в дні ____________________ 1942 р. в ____________________
образив мою особисту гідність, словами: „ти____________
____"
чим заподіяв каригідний вчинок зі статті 256 § 1 К. К.
Доказ: Свідки: 1) ______________ замешк. в ______________
2) ______________ замешк. в ______________

Вношу потягнути обвинуваченнго до відповідальности.

____
(Підпис)

ПОКАЗНИК

КНИГА VII.

Поступування перед судом І інстанції.

Дія І.

Поступування перед окружним судом.

Дія II.

Дія III.

КНИГА VIII.

Відкличні засоби.

КНИГА IX.

Виконавче поступування.

КНИГА X.

КНИГА XI.

Особливе поступування.